

USP Izvršba - ZIZ

Urejena sodna praksa je del e-paketa Izvršba – elektronski komentar ZIZ z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-ZIZ>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov e-paketa Izvršba. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (Vsebina zakona)

1.a člen (Izvajanje uredb Evropske unije)

Ni relevantne sodne prakse.

2. člen (Začetek postopka)

3. člen (Obseg izvršbe in zavarovanja)

ZOKIPOSR jasno določa domnevo, da je Republika Slovenija z dnem njegove uveljavitve prevzela dolg odgovornega družbenika do upnikov na podlagi ex lege prenosa obveznosti izbrisane družbe na aktivnega družbenika pod pogoji, ki jih za prevzem dolga določa zakon, ki ureja obligacijska razmerja, in da je upnik v prevzem dolga privolil ter da so prenehala vsa zavarovanja dolga. Upniki, razen Republike Slovenije, lahko na podlagi tega zakona plačilo še neplačanega dela svoje terjatve do družbenikov izbrisane družbe, od prevzemnika uveljavljajo pod enakimi pogoji, kot če bi plačilo zahtevali od družbenika izbrisane družbe ali njegovih dedičev (tretji odstavek 17. člena). Prevzem dolga je tako treba upoštevati po uradni dolžnosti. Prevzemnik na podlagi samega zakona vstopi na mesto prvotnega dolžnika (prvotni dolžnik je za prevzete obveznosti prost svoje obveznosti) in stališče, da bi moral upnik za zadostitev pogojem po 24. členu ZIZ predložiti kvalificirano listino, ni pravilno.

VSL Sklep I Ip 157/2023, 21. 2. 2023

4. člen (Dolžnost posredovanja podatkov)

5. člen (Stvarna pristojnost sodišča)

6. člen (Sestava sodišča)

Pooblastilo strokovnemu sodelavcu, da po odredbi sodnika vodi narok v smislu četrtega odstavka 6. člena ZIZ, še ne pomeni, da lahko na podlagi tako izvedenega naroka potem končno odločitev o zadevi sprejme sodnik, ki na naroku ni bil navzoč, saj na tak način ni mogoče udejaniti načela neposrednosti oziroma na tak način tega načela ni dopustno prebiti.

Ker je izpodbijano odločitev sprejela sodnica, ki na narokih za obravnavo ugovora, na katerih je strokovna sodelavka izvajala dokaze, ni sodelovala in tam niti ni bila prisotna, je prišlo do kršitve

načela neposrednosti, na kar utemeljeno opozarja upnik v pritožbi, hkrati pa je sklep zaradi opisane napačne sestave sodišča pri odločanju obremenjen tudi s kršitvijo določb postopka iz 1. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, na katero višje sodišče pazi tudi po uradni dolžnosti.

VSL Sklep I Ip 858/2023, 1. 8. 2023

7. člen (Izvršitelji)

Ker v izvršbi na premoženju, kot v obravnavani zadevi, neposredna dejanja izvršbe opravljajo izvršitelji, zaradi česar je podana zakonska podlaga za odmero stroškov upnika v zvezi z delom izvršitelja, za odmero izvršilnih stroškov v zvezi z delom izvršitelja ni potrebna nobena pogodba z upnikom oziroma naročilo med dolžnico in izvršiteljem, kot pritožbeno izpostavlja dolžnica.

VSC Sklep I Ip 27/2023, 2. 3. 2023

8. člen (Odločbe)

9. člen (Pravna sredstva in krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na podlagi verodostojne listine)

Sklep z dne 29. 11. 2022 je bil 7. 12. 2022 dolžniku osebno vročen in sicer osebi, ki je bila pooblaščenca za dvig. Sklep z dne 29. 11. 2022 je dejansko sklep o izvršbi, zoper katerega je v skladu s pravnim poukom in tretjim odstavkom 9. člena ZIZ treba vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve sklepa sodišča prve stopnje, če ni v zakonu drugače določeno. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je dolžnik vložil pritožbo (tako naslovljeno, sicer ugovor) 24. 1. 2023, kar pritožbeno ni sporno.

VSC Sklep II Ip 141/2023, 26. 7. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

10. člen (Revizija in obnova postopka)

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

11. člen (Hitrost in vrstni red postopanja)

12. člen (Vrstni red poplačila več upnikov)

13. člen (Izvršitev tujih odločb, tujih poravnav in tujih javnih listin)

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

14. člen (Izvršba na premoženje tuje države)

15. člen (Uporaba določb zakona o pravdnem postopku)

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače. Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

VSC Sklep I Ip 20/2023, 2. 3. 2023

Določbe ZIZ o zavarovanju z začasno odredbo ne ločujejo med postopki, začetimi pred uvedbo ali po uvedbi sodnega postopka. To pomeni, da je treba glede obveznosti zbiranja procesnega gradiva, torej glede trditvenega in dokaznega bremena, skladno z določbama 239. člena ZIZ in 15. člena ZIZ smiselno uporabiti splošna pravila pravdnega postopka. Ta pravila, vsebovana v določbah 7. in 212. člena ZPP (razpravno načelo), upniku (tožnikoma) nalagajo, da navede trditve in predlaga izvedbo dokazov za izkaz verjetnosti obstoja terjatve, katere zavarovanje zahteva.⁴ Sodna praksa se je že izrekla, da je vsak postopek za izdajo začasne odredbe, tudi če je vložen med sodnim postopkom, poseben in samostojen postopek, v katerem mora upnik zato navesti vsa dejstva iz svojega dokaznega bremena in zanje predlagati dokaze z upoštevanjem dokaznega standarda verjetnosti.

Če bi sodišče prve stopnje ugotavljalo, ali sta tožnika nedenarno terjatev, zavarovanje katere zahtevata, izkazala s stopnjo verjetnosti na podlagi trditev in dokaznih predlogov, ki sta jih postavila tekom pravde v predhodnih vlogah in ne v predlogu za izdajo začasne odredbe, bi zaradi samostojnosti postopka zavarovanja kršilo razpravno načelo iz 7. in 212. člena ZPP

VSC Sklep I Cp 276/2023, 17. 8. 2023

Določbe ZIZ o zavarovanju z začasno odredbo ne ločujejo med postopki, začeti pred uvedbo ali po uvedbi sodnega postopka. To pomeni, da je treba glede obveznosti zbiranja procesnega gradiva, torej glede trditvenega in dokaznega bremena, skladno z določbama 239. člena ZIZ in 15. člena ZIZ smiselno uporabiti splošna pravila pravnega postopka. Ta pravila, vsebovana v določbah 7. in 212. člena ZPP (razpravno načelo), upniku (tožnikoma) nalagajo, da navede trditve in predlaga izvedbo dokazov za izkaz verjetnosti obstoja terjatve, katere zavarovanje zahteva.⁴ Sodna praksa se je že izrekla, da je vsak postopek za izdajo začasnih odredb, tudi če je vložen med sodnim postopkom, poseben in samostojen postopek, v katerem mora upnik zato navesti vsa dejstva iz svojega dokaznega bremena in zanje predlagati dokaze z upoštevanjem dokaznega standarda verjetnosti.

Če bi sodišče prve stopnje ugotavljalo, ali sta tožnika nedenarno terjatev, zavarovanje katere zahtevata, izkazala s stopnjo verjetnosti na podlagi trditev in dokaznih predlogov, ki sta jih postavila tekom pravde v predhodnih vlogah in ne v predlogu za izdajo začasnih odredb, bi zaradi samostojnosti postopka zavarovanja kršilo razpravno načelo iz 7. in 212. člena ZPP

VSC Sklep I Cp 276/2023, 17. 8. 2023

Določbe ZIZ o zavarovanju z začasno odredbo ne ločujejo med postopki, začeti pred uvedbo ali po uvedbi sodnega postopka. To pomeni, da je treba glede obveznosti zbiranja procesnega gradiva, torej glede trditvenega in dokaznega bremena, skladno z določbama 239. člena ZIZ in 15. člena ZIZ smiselno uporabiti splošna pravila pravnega postopka. Ta pravila, vsebovana v določbah 7. in 212. člena ZPP (razpravno načelo), upniku (tožnikoma) nalagajo, da navede trditve in predlaga izvedbo dokazov za izkaz verjetnosti obstoja terjatve, katere zavarovanje zahteva.⁴ Sodna praksa se je že izrekla, da je vsak postopek za izdajo začasnih odredb, tudi če je vložen med sodnim postopkom, poseben in samostojen postopek, v katerem mora upnik zato navesti vsa dejstva iz svojega dokaznega bremena in zanje predlagati dokaze z upoštevanjem dokaznega standarda verjetnosti.

Če bi sodišče prve stopnje ugotavljalo, ali sta tožnika nedenarno terjatev, zavarovanje katere zahtevata, izkazala s stopnjo verjetnosti na podlagi trditev in dokaznih predlogov, ki sta jih postavila tekom pravde v predhodnih vlogah in ne v predlogu za izdajo začasnih odredb, bi zaradi samostojnosti postopka zavarovanja kršilo razpravno načelo iz 7. in 212. člena ZPP

VSC Sklep I Cp 276/2023, 17. 8. 2023

Samostojni podjetnik posameznik kot pravnoorganizacijska oblika ni ločen nosilca podjetja, to je fizične osebe. Gre torej za en in isti subjekt. To pa pomeni, da se v obravnavanem primeru dolžnik po izvršilnem naslovu ne razlikuje od dolžnika po sklepu o izvršbi in je bilo zato ugovorno sklicevanje na določbo 24. člena ZIZ (ki predvideva odstop od načela formalne legalitete v subjektivnem smislu) neutemeljeno. Iz pojasnjene razloga dolžnik tudi v pritožbi pravno zmotno navaja, da se izvršilni naslov, na podlagi katerega je upnik vložil predlog za izvršbo zoper fizično osebo A. A., ne glasi na dolžnika A. A. kot fizično osebo.

Drži sicer, da s statusnim preoblikovanjem samostojnega podjetnika posameznika v kapitalsko družbo na le-to kot univerzalno pravno naslednico preidejo tudi vse pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Za obveznosti podjetnika, ki se je preoblikoval v kapitalsko družbo, tako primarno odgovarja družba. Vendar pa ZGD-1 v 672. členu določa tudi subsidiarno odgovornost podjetnika. Po tej določbi namreč v primeru, če družba ne izpolni obveznosti, ki so nastale podjetniku v zvezi s podjetjem pred vpisom prenosa podjetja v sodni register, odgovarja zanje podjetnik z vsem svojim premoženjem.

VSL Sklep II Ip 1553/2022, 19. 1. 2023

Dolžnik je pravna oseba s sedežem v Veliki Britaniji, zato je sodišče prve stopnje najprej pravilno presojalo, ali je sodišče v Republiki Sloveniji sploh (mednarodno) pristojno za dovolitev in

opravo izvršbe.

Po 63. členu ZMZPPP je slovensko sodišče izključno pristojno za dovolitev in opravo izvršbe, če se ta opravlja na območju Republike Slovenije.

Pravno pomembno je, ali je izpolnitev uveljavljane nedenarne obveznosti prenosa kripto sredstev z dolžnikovega računa na upnikov račun vezana na Republiko Slovenijo. Če bi bil odgovor pritrdilen, bi bila podana pristojnost slovenskega sodišča za dovolitev in opravo izvršbe za uveljavitev te nedenarne terjatve. Povedano drugače, obstajati mora neka realna zveza oziroma dejanska povezava med vsebino dovoljene izvršbe in državo dovolitve izvršbe. Ta pogoj je lahko izpolnjen tudi v primeru, ko se dolžniku nalaga opravo ali opustitev določenih ravnanj, ki so omejena na območje države izdaje, njegov obstoj pa je manj jasen, ko gre za plačilo določenega zneska. Teritorialna opredeljenost take izpolnitve je namreč težko določljiva, prav tako pa je težko določiti, s katerim denarjem bo obveznost poravnana in kje se ta nahaja. Pogoja realne zveze ukrep, katerega vsebina je plačilo, tako navadno ne izpolnjuje, razen če je mogoče pokazati, da bo to izvedeno s točno določenim premoženjem, ki se nahaja na območju države izdaje. Tako na primer slovensko sodišče ni pristojno za izdajo ukrepa zavarovanja na tujem bančnem računu, čeprav ima dolžnik bivališče v Republiki Sloveniji.

Drugače kot pri stvareh, pri katerih je poleg pripadnosti mogoče določiti tudi kraj, kjer se nahajajo, pri kriptovalutah ne vemo natančno, kje se nahajajo. Kar je bilo povedano v zvezi s težavno teritorialno opredelitvijo izpolnitve plačila določenega denarnega zneska, torej še toliko bolj velja za kriptovalute, oziroma konkretno za dolžnost prenosa določenega zneska kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun. Drugače kot pri bančnem računu, pri kriptovalutah niti ni neke fizične institucije z dejanskim sedežem v določeni državi, pri kateri bi imetniki imeli svoj račun. Institut kriptovalut v celoti temelji na virtualni podlagi. Glede na to tudi po presoji višjega sodišča ni mogoče identificirati zadostne dejanske oziroma realne zveze med predlagano izvršbo zaradi uveljavitve nedenarne terjatve prenosa kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun, in Republiko Slovenijo kot državo izvršbe.

Upoštevati je treba tudi, da je namen izvršbe z denarnimi kaznimi siliti dolžnika k izpolnitvi nenadomestne nedenarne obveznosti, v končni fazi tudi z izvršitvijo izrečenih kazni s posegom na dolžnikovo premoženje. V obravnavani zadevi pa upnik ni dokazal, da bi imel dolžnik kakršnokoli premoženje v Republiki Sloveniji, na katerega bi sodišče lahko poseglo z namenom prisilitve dolžnika k izpolnitvi nedenarne obveznosti prenosa kriptosredstev. Drugačen položaj bi bil, če bi upnik to storil, saj bi ta okoliščina lahko utemeljila mednarodno pristojnost slovenskega sodišča za izvršbo. Izrečenih denarnih kazni zaradi prisilitve dolžnika k izpolnitvi iz premoženja dolžnika v Veliki Britaniji pa slovensko sodišče nima pristojnosti izterjevati.

VSL Sklep II Ip 1595/2022, 17. 1. 2023

16. člen (Pomen posameznih izrazov)

16.a člen (Identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

Kot potrebne je mogoče šteti poizvedbe glede dolžničinega lastništva motornih vozil, saj je upnik, ki je sicer predlagal izvršbo na vse premičnine dolžnice, kot primarni predmet, ki naj se zarubi, izrecno predlagal dolžnično osebno vozilo, čemur je sodišče v sklepu o izvršbi tudi sledilo. Kot potrebne za izvršbo je treba šteti tudi poizvedbe o dolžnični EMŠO oziroma davčni številki. V skladu s 1. alinejo prvega odstavka 40. člena ZIZ morajo biti v predlogu za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova navedeni: upnik in dolžnik z identifikacijskimi podatki iz 16.a člena ZIZ, torej osebno ime in

naslov prebivališča ter datum rojstva ali EMŠO ali davčna številka. Ker iz izvršilnega naslova ni razviden niti datum rojstva dolžnice niti njen EMŠO oziroma davčna številka, je bila pridobitev tega podatka potrebna za obravnavni izvršilni postopek, saj brez tega podatka upnik ne bi mogel vložiti popolnega predloga za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 419/2023, 28. 9. 2023

Sodišče prve stopnje je po prejeti dopolnitvi predloga za izvršbo pravilno zavrglo predlog za izvršbo z navedbo, da upnik predloga v roku ni dopolnil, kot mu je bilo naloženo, saj je poslal vlogo, v kateri je navedel podatke o dolžnici, na podlagi katerih sodišče dolžnice ni moglo nedvoumno identificirati, saj EMŠO, davčna številka in rojstni datum, kot jih je upnik navedel v dopolnitvi predloga, ne pripadajo dolžnici, kot jo je navedel upnik. Upnik je namreč v dopolnitvi (popravi) predloga za izvršbo navedel drug priimek dolžnice, vendar pa je tako popravljena navedba priimka dolžnice ostala nepravilna oziroma sodišče dolžnice na podlagi elektronsko dosegljivih evidenc ni moglo nedvoumno identificirati.

VSM Sklep I Ip 481/2023, 25. 8. 2023

Ker upnik v roku, ki mu ga je določilo sodišče v sklepu, s katerim ga je pozvalo naj skladno z določbami prvega odstavka 16.a člena ZIZ ter prvega in drugega odstavka 41. člena ZIZ dopolni oziroma popravi predlog za dovolitev izvršbe, le-tega ni ustrezno dopolnil, je sodišče prve stopnje pravilno zaključilo, da je upnikov predlog za izvršbo nepopoln, ker sodišče dolžnice ni moglo nedvoumno identificirati.

VSC Sklep I Ip 209/2022, 21. 9. 2022

17. člen (Izvršilni naslov)

1. Splošno in načelo formalne legalitete

Sodišče prve stopnje je upnikov predlog za izvršbo zavrnilo glede izterjave zakonskih zamudnih obresti (procesnih obresti) od zneska zapadlih pogodbenih obresti z obrazložitvijo, da upnik zanje nima izvršilnega naslova.

Upnik v pritožbi opozarja na točko „Petič“ predloženega notarskega zapisa, v kateri je navedeno, da dolжник kot zastavitelj v zavarovanje terjatve „...v primeru zamude s plačilom posojila s pogodbenimi zamudnimi obrestmi v višini 2,25% mesečno, z morebitnimi procesnimi obrestmi, ki tečejo od dneva vložitve morebitnega izvršilnega predloga dalje do plačila...“ dovoljuje vpis hipoteke pri svoji nepremičnini. Višje sodišče ob tem ugotavlja, da se sodišče prve stopnje do zapisa v točki „Petič“ notarskega zapisa ni v ničemer opredelilo in ni presodilo, ali in kako tak zapis vpliva na utemeljenost upnikovega zahtevka in možnost izvršbe v zvezi s terjatvijo iz naslova procesnih obresti.

VSL Sklep I Ip 1110/2023, 13. 10. 2023

2. Sodna odločba in sodna poravnava

V izreku sodbe sicer res ni opredeljeno, ali gre za neto ali bruto znesek, je pa iz obrazložitve sodbe razvidno, da gre za bruto znesek, prav tako pa je višje sodišče v sodbi, s katero je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, jasno in izrecno zapisalo, da vtoževani znesek predstavlja bruto znesek. Da gre za bruto znesek, je nenazadnje nesporno tudi med samima strankama tega postopka, tudi če to v obeh navedenih sodbah ne bi bilo izrecno pojasnjeno, pa je v sodni praksi že zavzeto stališče, da v primeru, ko iz izvršilnega naslova izhaja obveznost plačila denarnega zneska, ki je po zakonu obdavčen, ta znesek predstavlja bruto znesek (če v sami sodbi ni izrecno določeno drugače).

Stopnje davkov in prispevkov so kogentno določene v veljavni zakonodaji, ki je javno objavljena in zato velja neizpodbojna pravna domneva, da je znana vsakomur, hkrati pa to pomeni,

da je terjatev na ta način dovolj določena in se dolžnikove nasprotne navedbe ter navedbe o neizvršljivosti sodbe izkažejo za neutemeljene.

Ko je dolžniku naloženo plačilo bruto zneska, obveznost ob upoštevanju kogentne davčne zakonodaje in prvega odstavka 280. člena Obligacijskega zakonika veljavno izpolni tako, da del denarne obveznosti, ki ustreza višini davčnega odtegljaja za plačilo davkov in prispevkov v zvezi s prejetim dohodkom, v imenu in za račun upnika nakaže neposredno osebi, ki jo določa zakon (na ustrezne podračune), preostali del pa upniku v njegovo neposredno razpolaganje.

VSL Sklep I Ip 693/2023, 1. 8. 2023

3. Izvršljiv notarski zapis

Zapadlost terjatve na dan vložitve predloga za izvršbo izhaja že iz samega notarskega zapisa in ker je dolžnik tudi izrecno soglašal z neposredno izvršljivostjo, so izpolnjeni vsi pogoji za izvršljivost notarskega zapisa, notarski zapis pa predstavlja izvršilni naslov.

Uveljavljani ugovorni razlogi ne predstavljajo naknadno nastalega dejstva, ki ga dolžnik ne bi mogel uveljavljati že pri nastanku izvršilnega naslova.

Terjatev predstavlja kupnino za poslovni delež, pogodba o odsvojitvi poslovnega deleža pa mora biti skladno s tretjim odstavkom 481. člena ZGD-1 sklenjena v obliki notarskega zapisa. Enaka obličnost je na podlagi drugega odstavka 51. člena OZ zahtevana tudi za vse poznejše spremembe ali dopolnitve te pogodbe, izjema iz četrtega odstavka 51. člena OZ, na katero se sklicuje dolžnik, pa v predmetni zadevi ne pride v poštev. Po tej določbi so sicer veljavni poznejši ustni dogovori, s katerimi se zmanjšujejo ali olajšujejo obveznosti ene ali druge stranke, vendar pa to velja le, če je posebna oblika predpisana samo v interesu pogodbenih strank. V predmetni zadevi ne gre za tako situacijo, saj je namen zahtevane stroge obličnosti pogodbe o odsvojitvi poslovnega deleža poleg dokazne, svarilne in informacijske funkcije za pogodbene stranke nedvomno tudi v tem, da se omogoča vodenje sodnega registra in državni nadzor nad prometom s poslovnimi deleži (odmera davščin ipd.), kar pa predstavlja javni interes (razširjena informacijska funkcija). Vse morebitne spremembe pravnega posla, iz katerega izvira izterjevana terjatev, bi torej, da bi lahko bile pravno upoštevnosti oziroma zavezujoče, morale biti sklenjene v isti obliki, to je v obliki notarskega zapisa, in zatrjevana sklenitev le ustnega dogovora, ki dolžnikovo obveznost iz notarskega zapisa spreminja oziroma ukinja, ne zadošča.

Pravilno je sodišče zavrnilo tudi ugovor prenehanja terjatve zaradi pobota s posojili, vplačanimi v družbo B. d.o.o. V izvršilnem postopku je mogoč le materialnopravni pobot, do katerega po 311. členu OZ lahko pride, če sta terjatvi vzajemni, istovrstni in zapadli. Teorija in sodna praksa sta k tem pogojem dodali še pogoj likvidnosti terjatve, ki je podan, če je protiterjatev ugotovljena z izvršilnim naslovom ali če se upnik s pobotom strinja. V predmetni zadevi pogoj likvidnosti ni izpolnjen, saj dolžnik niti ne trdi, da bi protiterjatev temeljila na izvršilnem naslovu, prav tako pa je upnik navedbe o pobotu izrecno prekal in je torej zatrjevana protiterjatev sporna.

VSL Sklep I Ip 619/2023, 1. 8. 2023

Premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, mora biti v prijavi terjatve določno opredeljeno.

Notarski zapis pogodb o odstopu terjatev v zavarovanje, na katere so se sklicevali upniki v prijavah terjatev in ločitvenih pravic, nimajo moči neposredno izvršljivih listin, zato ne predstavljajo izvršilnega naslova.

V zakonu ni podlage za stališče, da kvaliteta pravnomočnega in izvršljivega sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine ni enaka drugim listinam, ki jim zakon priznava lastnost izvršilnega naslova.

VSL Sklep Cst 5/2023, 19. 4. 2023

4. Druga izvršljiva odločba ali listina, za katero zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, določa, da je izvršilni naslov

18. člen (Odločba in poravnava)

Premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, mora biti v prijavi terjatve določno opredeljeno.

Notarski zapis pogodb o odstopu terjatev v zavarovanje, na katere so se sklicevali upniki v prijavah terjatev in ločitvenih pravic, nimajo moči neposredno izvršljivih listin, zato ne predstavljajo izvršilnega naslova.

V zakonu ni podlage za stališče, da kvaliteta pravnomočnega in izvršljivega sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine ni enaka drugim listinam, ki jim zakon priznava lastnost izvršilnega naslova.

VSL Sklep Cst 5/2023, 19. 4. 2023

19. člen (Izvršljivost odločbe)

V izreku sodbe sicer res ni opredeljeno, ali gre za neto ali bruto znesek, je pa iz obrazložitve sodbe razvidno, da gre za bruto znesek, prav tako pa je višje sodišče v sodbi, s katero je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, jasno in izrecno zapisalo, da vtoževani znesek predstavlja bruto znesek. Da gre za bruto znesek, je nenazadnje nesporno tudi med samima strankama tega postopka, tudi če to v obeh navedenih sodbah ne bi bilo izrecno pojasnjeno, pa je v sodni praksi že zavzeto stališče, da v primeru, ko iz izvršilnega naslova izhaja obveznost plačila denarnega zneska, ki je po zakonu obdavčen, ta znesek predstavlja bruto znesek (če v sami sodbi ni izrecno določeno drugače).

Stopnje davkov in prispevkov so kogentno določene v veljavni zakonodaji, ki je javno objavljena in zato velja neizpodbojna pravna domneva, da je znana vsakomur, hkrati pa to pomeni, da je terjatev na ta način dovolj določena in se dolžnikove nasprotno navedbe ter navedbe o neizvršljivosti sodbe izkažejo za neutemeljene.

Ko je dolžniku naloženo plačilo bruto zneska, obveznost ob upoštevanju kogentne davčne zakonodaje in prvega odstavka 280. člena Obligacijskega zakonika veljavno izpolni tako, da del denarne obveznosti, ki ustreza višini davčnega odtegljaja za plačilo davkov in prispevkov v zvezi s prejetim dohodkom, v imenu in za račun upnika nakaže neposredno osebi, ki jo določa zakon (na ustrezne podračune), preostali del pa upniku v njegovo neposredno razpolaganje.

VSL Sklep I Ip 693/2023, 1. 8. 2023, enako VSL Sklep I Ip 865/2023, 1. 8. 2023

Odločanje o stroških po četrtem odstavku 163. člena ZPP poteka v dveh fazah: Sodišče v končni odločbi odloči o stroških postopka zgolj po podlagi, o njihovi višini pa s posebnim sklepom po pravnomočnosti odločbe. Slednji pomeni zgolj odmero stroškov oziroma njihov končni izračun. Ne pomeni samostojnega izvršilnega naslova, ampak je izvršilni naslov za izterjavo stroškovne obveznosti vezan na odločitev o podlagi stroškovne obveznosti v odločbi o glavni stvari. Zato mora sodišče izrek posebnega sklepa o višini stroškov oblikovati tako, da ne pomeni samostojnega izvršilnega naslova

VSRS Dopolnilni sklep II Ips 52/2022, 10. 5. 2023

20. člen (Izvršljivost poravnave)

20.a člen (Izvršljivost notarskega zapisa)

Zapadlost terjatve na dan vložitve predloga za izvršbo izhaja že iz samega notarskega zapisa in ker je dolžnik tudi izrecno soglašal z neposredno izvršljivostjo, so izpolnjeni vsi pogoji za izvršljivost notarskega zapisa, notarski zapis pa predstavlja izvršilni naslov.

Uveljavljani ugovorni razlogi ne predstavljajo naknadno nastalega dejstva, ki ga dolžnik ne bi mogel uveljavljati že pri nastanku izvršilnega naslova.

Terjatev predstavlja kupnino za poslovni delež, pogodba o odsvojitvi poslovnega deleža pa mora biti skladno s tretjim odstavkom 481. člena ZGD-1 sklenjena v obliki notarskega zapisa. Enaka obličnost je na podlagi drugega odstavka 51. člena OZ zahtevana tudi za vse poznejše spremembe ali dopolnitve te pogodbe, izjema iz četrtega odstavka 51. člena OZ, na katero se sklicuje dolžnik, pa v predmetni zadevi ne pride v poštev. Po tej določbi so sicer veljavni poznejši ustni dogovori, s katerimi se zmanjšujejo ali olajšujejo obveznosti ene ali druge stranke, vendar pa to velja le, če je posebna oblika predpisana samo v interesu pogodbenih strank. V predmetni zadevi ne gre za tako situacijo, saj je namen zahtevane stroge obličnosti pogodbe o odsvojitvi poslovnega deleža poleg dokazne, svarilne in informacijske funkcije za pogodbene stranke nedvomno tudi v tem, da se omogoča vodenje sodnega registra in državni nadzor nad prometom s poslovnimi deleži (odmera davščin ipd.), kar pa predstavlja javni interes (razširjena informacijska funkcija). Vse morebitne spremembe pravnega posla, iz katerega izvira izterjevana terjatev, bi torej, da bi lahko bile pravno upoštevene oziroma zavezujoče, morale biti sklenjene v isti obliki, to je v obliki notarskega zapisa, in zatrjevana sklenitev le ustnega dogovora, ki dolžnikovo obveznost iz notarskega zapisa spreminja oziroma ukinja, ne zadošča.

Pravilno je sodišče zavrnilo tudi ugovor prenehanja terjatve zaradi pobota s posojili, vplačanimi v družbo B. d.o.o. V izvršilnem postopku je mogoč le materialnopравни pobot, do katerega po 311. členu OZ lahko pride, če sta terjatvi vzajemni, istovrstni in zapadli. Teorija in sodna praksa sta k tem pogojem dodali še pogoj likvidnosti terjatve, ki je podan, če je protiterjatev ugotovljena z izvršilnim naslovom ali če se upnik s pobotom strinja. V predmetni zadevi pogoj likvidnosti ni izpolnjen, saj dolžnik niti ne trdi, da bi protiterjatev temeljila na izvršilnem naslovu, prav tako pa je upnik navedbe o pobotu izrecno prekal in je torej zatrjevana protiterjatev sporna.

VSL Sklep I Ip 619/2023, 1. 8. 2023

21. člen (Primernost izvršilnega naslova za izvršbo)

1. Splošno

Zakon predvideva postopanje in ravnanje tako same stranke kot sodišča z morebitnimi tajnimi podatki v vlogah, ki take podatke (z oznako tajnosti) vsebujejo. Sodišče v takih primerih tudi odloča o možnosti vpogleda nasprotne stranke v take podatke, in sicer odloči na podlagi skrbne presoje interesov po spoštovanju poštenega sodnega postopka in po varstvu tajnih podatkov. Pri tem upošteva pomen navedb in vsebine listine za postopek in lastnost ter občutljivost tajnega podatka, težo in pomen materialnih pravic, o katerih teče spor, ter ali bi razkritje tajnega podatka lahko ogrozilo delovanje organa ali nacionalno varnost. Ni pa mogoče z golim sklicevanjem na tajnost podatkov dolžnici vnaprej pritrditi oziroma ugoditi njenemu ugovoru. Navedeno bi prekomerno poseglo v upnikovo pravico do sodnega varstva in do izjave v postopku.

VSL Sklep I Ip 821/2023, 18. 8. 2023

V izreku sodbe sicer res ni opredeljeno, ali gre za neto ali bruto znesek, je pa iz obrazložitve sodbe razvidno, da gre za bruto znesek, prav tako pa je višje sodišče v sodbi, s katero je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, jasno in izrecno zapisalo, da vtoževani znesek predstavlja bruto znesek. Da gre za bruto znesek, je nenazadnje nesporno tudi med samima strankama tega postopka, tudi če to v obeh navedenih sodbah ne bi bilo izrecno pojasnjeno, pa je v sodni praksi že zavzeto stališče, da v primeru, ko iz izvršilnega naslova izhaja obveznost plačila denarnega zneska, ki je po zakonu obdavčen, ta znesek predstavlja bruto znesek (če v sami sodbi ni izrecno določeno drugače).

Stopnje davkov in prispevkov so kogentno določene v veljavni zakonodaji, ki je javno objavljena in zato velja neizpodbojna pravna domneva, da je znana vsakomur, hkrati pa to pomeni, da je terjatev na ta način dovolj določena in se dolžnikove nasprotne navedbe ter navedbe o neizvršljivosti sodbe izkažejo za neutemeljene.

Ko je dolžniku naloženo plačilo bruto zneska, obveznost ob upoštevanju kogentne davčne zakonodaje in prvega odstavka 280. člena Obligacijskega zakonika veljavno izpolni tako, da del denarne obveznosti, ki ustreza višini davčnega odtegljaja za plačilo davkov in prispevkov v zvezi s prejetim dohodkom, v imenu in za račun upnika nakaže neposredno osebi, ki jo določa zakon (na ustrezne podračune), preostali del pa upniku v njegovo neposredno razpolaganje.

VSL Sklep I Ip 693/2023, 1. 8. 2023, enako VSL Sklep I Ip 865/2023, 1. 8. 2023

2. Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti

22. člen (Plačilo zamudnih obresti)

23. člen (Verodostojna listina)

24. člen (Prehod terjatve ali obveznosti)

ZOKIPOSR določa domnevo, da je Republika Slovenija z dnem njegove uveljavitve prevzela dolg odgovornega družbenika do upnikov na podlagi ex lege prenosa obveznosti izbrisane družbe na aktivnega družbenika pod pogoji, ki jih za prevzem dolga določa zakon, ki ureja obligacijska razmerja, in da je upnik v prevzem dolga privolil ter da so prenehala vsa zavarovanja dolga. Upniki lahko na podlagi tega zakona plačilo še neplačanega dela svoje terjatve do družbenikov izbrisane družbe od prevzemnika uveljavljajo pod enakimi pogoji, kot če bi plačilo zahtevali od družbenika izbrisane družbe ali njegovih dedičev. Prevzem dolga je tako treba upoštevati po uradni dolžnosti in prevzemnik na podlagi samega zakona vstopi na mesto prvotnega dolžnika (prvotni dolžnik je za prevzete obveznosti prost svoje obveznosti), stališče novega dolžnika, da bi morala upnica za zadostitev pogojem po 24. členu ZIZ predložiti kvalificirano listino, pa ni pravilno.

VSL Sklep I Ip 1083/2023, 26. 9. 2023, enako VSL Sklep I Ip 157/2023, 21. 2. 2023

Samostojni podjetnik posameznik kot pravnoorganizacijska oblika ni ločen nosilca podjetja, to je fizične osebe. Gre torej za en in isti subjekt. To pa pomeni, da se v obravnavanem primeru dolžnik po izvršilnem naslovu ne razlikuje od dolžnika po sklepu o izvršbi in je bilo zato ugovorno sklicevanje na določbo 24. člena ZIZ (ki predvideva odstop od načela formalne legalitete v subjektivnem smislu) neutemeljeno. Iz pojasnjene razloga dolžnik tudi v pritožbi pravno zmotno navaja, da se izvršilni naslov, na podlagi katerega je upnik vložil predlog za izvršbo zoper fizično osebo A. A., ne glasi na dolžnika A. A. kot fizično osebo.

Drži sicer, da s statusnim preoblikovanjem samostojnega podjetnika posameznika v

kapitalsko družbo na le-to kot univerzalno pravno naslednico preidejo tudi vse pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Za obveznosti podjetnika, ki se je preoblikoval v kapitalsko družbo, tako primarno odgovarja družba. Vendar pa ZGD-1 v 672. členu določa tudi subsidiarno odgovornost podjetnika. Po tej določbi namreč v primeru, če družba ne izpolni obveznosti, ki so nastale podjetniku v zvezi s podjetjem pred vpisom prenosa podjetja v sodni register, odgovarja zanje podjetnik z vsem svojim premoženjem.

VSL Sklep II Ip 1553/2022, 19. 1. 2023

25. člen (Izvršba proti družbeniku)

26. člen (Pogojna in vzajemna obveznost)

27. člen (Alternativna obveznost po dolžnikovi izbiri)

28. člen (Fakultativna pravica dolžnika)

29. člen (Vloge)

29.a člen (Narok)

Pritožbeno sodišče v tej zvezi pojasnjuje, da se začasne odredbe za varstvo koristi otrok pod pogoji, ki jih določa DZ, izdajo po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja zavarovanje (100. člen ZNP-1). Zakon, ki ureja zavarovanje, je Zakon o izvršbi in zavarovanju. Le-ta v 29.a členu določa, da sodišče opravi narok, kadar zakon tako določa ali kadar je po njegovem mnenju to smotno. Ker zakon obvezne izvedbe naroka pred izdajo začasne odredbe ne določa in ker glede na okoliščine predmetne zadeve to tudi ne bi bilo smotno, izvedba naroka ni bila potrebna. Pritožbeno sodišče nadalje izpostavlja, da sodišče izda začasno odredbo za varstvo koristi otrok na podlagi dokaznega standarda verjetnosti. Narava postopka za izdajo začasne odredbe je v primeru ogroženosti otroka takšna, da ne terja izvedbe vseh predlaganih dokazov, temveč se mora sodišče omejiti zgolj na izvedbo tistih dokazov, ki mu omogočajo hitro razumno oceno, ali je ogroženost otroka tolikšna, da terja njegovo zavarovanje pred izdajo končne odločitve o zadevi.

VSM Sklep III Cp 652/2023, 4. 9. 2023

29.b člen (Plačilo sodne takse)

Dolžnik zgolj s posplošenimi in dokazno nepodprtimi navedbami, da ni prejel nobene pošte za plačilo sodne takse in da še nima uradnega naslova oziroma je v fazi pridobivanja uporabnega dovoljenja za objekt, v katerem stanuje, domneve iz četrtega odstavka 224. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ ne more izpodbiti. Takšno je ustaljeno stališče sodne prakse. Vročilnico kot dokaz o pravilni vročitvi pošiljke je mogoče ovreči le z določno in dokazno podprto trditvijo o razlogih za njeno neverodostojnost.

Prav tako dolžnik ne more uspeti s pritožbenimi navedbami o kasnejšem plačilu sodne takse. Rok za plačilo sodne takse je prekluziven in kasnejše plačilo sodne takse posledic domneve umika ne more več odpraviti, iz podatkov v spisu pa izhaja, da je bil dolžnik v plačilnem nalogu na posledice

Izvršba

neplačila sodne takse v določenem roku izrecno opozorjen.

VSC Sklep I Ip 225/2023, 21. 9. 2023

Dolžnica ne izpodbija odločilnih dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje glede vložitve pritožbe zoper sklep o nadaljnjih stroških, vročitve plačilnega naloga za plačilo sodne takse in neplačila sodne takse. Pritožba je neobrazložena in sodišče druge stopnje je preizkusilo izpodbijani sklep v okviru razlogov, na katere pazi po uradni dolžnosti.

VSC Sklep II Ip 175/2023, 30. 8. 2023

Dolžnica za edino pritožbeno navedbo, da so plačane sodne takse, ne predloži nobenega dokaza.

VSC Sklep II Ip 144/2023, 12. 7. 2023

30. člen (Sredstva izvršbe)

31. člen (Seznam dolžnikovega premoženja)

Zahteva za informativni seznam je v konkretnem primeru, ko je bila izvršba na predlagani in dovoljeni sredstvi izvršbe neuspešna in ne teče izvršba na drugo sredstvo izvršbe, za postopek nadaljevanja izvršbe in uspešno poplačilo upnika potrebna. Šele v primeru, če bo upnik z njim razpolagal, bo lahko zahteval seznam premoženja dolžnika, ta pa mu bo omogočil pridobitev podatkov o premoženju dolžnika in nadaljevanje izvršbe ter poplačilo iz tega premoženja.

VSM Sklep I Ip 389/2023, 29. 8. 2023

Umik tožbe (predloga za izvršbo) ima učinek, določen v 366. členu OZ, le v primeru, ko se je upnik z umikom želel odreči učinkom sodnega varstva. Po prepričanju sodišča prve stopnje in višjega sodišča pa slednje ni bil primer v predhodni izvršilni zadevi, ki se ni ustavila zato, ker bi se upnik hotel odreči sodnemu varstvu, temveč zato, ker je bila izvršba neuspešna zaradi okoliščin na dolžnikovi strani (neizterljivost). Upniku le zato, ker v predhodnem postopku po izvedbi naroka po 31. členu ZIZ ni predlagal novega izvršilnega sredstva, ni mogoče očitati, da se je na ta način odrekel pravnemu varstvu, saj z nobenim od možnih izvršilnih sredstev glede na ugotovljeno ne bi mogel biti uspešen. Upnikovi opustitvi vložitve predloga za dodatno izvršilno sredstvo v predhodnem postopku zato ni mogoče pripisati učinka umika predloga za izvršbo.

Dolžnik ni zadostil pogojem po 169. členu ZIZ, saj je le pavšalno trdil, da pokojnina zadostuje za poplačilo terjatve, pri tem pa ni niti trdil, da bo do poplačila prišlo v enem letu, prav tako ni ne navedel ne izkazal zneska pokojnine, da bi bilo to sploh mogoče preizkusiti.

Navedbe dolžnika v predlogu za odlog izvršbe so ostale pavšalne in dokazno popolnoma nepodprte.

VSL Sklep I Ip 678/2023, 5. 7. 2023

32. člen (Predmet izvršbe)

33. člen (Denarna kazen)

34. člen (Več sredstev in predmetov izvršbe)

Upnik se je v predlogu za nadaljevanje izvršbe skliceval na tri različne vire sredstev, ki jih prejema dolžnikov dolžnik in sicer na namenska sredstva EU (sredstva Kohezijskega sklada), na sredstva proračuna Republike Slovenije in sredstva Sklada za vode, sodišče prve stopnje pa se je v obrazložitvi izpodbijanega sklepa zgolj splošno sklicevalo na nedopustnost izvršbe na denarna sredstva za sofinanciranje posameznih nalog in programov oziroma investicij strukturne in kohezijske politike Evropske unije, ni pa pojasnilo, zakaj je zavrnilo tudi izvršbo na sredstva prejeta iz proračuna Republike Slovenije in Sklada za vode.

Ker v izpodbijanem sklepu niso navedene konkretne ugotovitve glede vseh treh virov sredstev, na katere se je v predlogu skliceval upnik, prav tako ni zadostne podlage za zaključek, da je bilo za izdajo izpodbijanega sklepa relevantno dejansko stanje v celoti pravilno ugotovljeno.

VSM Sklep II Ip 428/2023, 29. 9. 2023

Prvi dolžnik utemeljeno opozarja, da je v vlogi z dne 11. 1. 2022, ki jo je podal kot ugovor zoper sklep o izvršbi, podal tudi predlog za omejitev izvršbe. Prvi dolžnik je v tej vlogi predlagal, da sodišče izvršbo opravi le na nepremičnino z ID znakom parcela [...] in na 12 nepremičnin, ki se nahajajo v k.o. [...], ne pa tudi na nepremičnino z ID znakom del stavbe [...] 374-16, ki predstavlja stanovanje v katerem dolžnik živi. Navedeni predlog je treba obravnavati kot predlog za omejitev izvršbe po drugem odstavku 34. člena ZIZ, od odločitve o tem predlogu pa je odvisno, ali se bo izvršba na nepremičnino z ID znakom del stavbe [...] 374-16 opravljala ali ne oziroma kdaj se bo opravljala. Dolžnik v zvezi z navedeno nepremičnino tako v pritožbi utemeljeno opozarja, da bi sodišče prve stopnje o njegovem predlogu za omejitev izvršbe moralo odločiti še preden se je izreklo za krajevno nepristojno za opravo izvršbe na to nepremičnino in opravo izvršbe na to nepremičnino odstopilo krajevno pristojnemu sodišču v B.

VSM Sklep I Ip 425/2023, 14. 9. 2023

Ker je upnik vložil predlog za nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom, ko je bila izvršba zaradi izterjave nedenarne terjatve (kot edine predlagane) že realizirana, ga je glede na obrazloženo vložil po tem, ko je bil predmetni izvršilni postopek že (samodejno) končan. Zato je pravilna odločitev sodišča prve stopnje o zavrženju tega predloga, saj končanega postopka ni mogoče nadaljevati

VSC Sklep I Ip 207/2023, 6. 9. 2023

Neutemeljena so pritožbena zatrjevanja v zvezi z nepravočasnostjo vložitve predloga za nadaljevanje izvršbe z novim sredstvom izvršbe, saj pritožba prezre (to pa sta očitno prezrla tudi upnik in sodišče prve stopnje), da je v obravnavani zadevi ves čas od izdaje sklepa o izvršbi VL 50757/2019 z dne 6. 6. 2019 v teku izvršba na denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet, ki še ni bila ustavljena, posledično pa že iz tega razloga izvršilni postopek niti ob vložitvi upnikovega predloga niti ob izdaji sklepa o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom še ni bil končan. Sicer pa je pravilna tudi ugotovitev sodišča prve stopnje, da je upnik predlog za nadaljevanje izvršbe z novim sredstvom izvršbe podal tudi pred pravnomočno ustavitvijo izvršbe na premočnine.

VSM Sklep II Ip 195/2023, 26. 5. 2023

35. člen (Pristojnost)

- 1. Splošno**
- 2. Več dolžnikov**
- 3. Več predmetov in sredstev izvršbe**
- 4. Med sredstvi tudi nepremičnine**
- 5. Novo sredstvo ali predmet izvršbe**
- 6. Novo sredstvo ali predmet izvršbe na nepremičnino**
- 7. Izvršba na poslovni delež**
- 8. Izvršba na ladjo ali letalo**

36. člen (Vrnitev v prejšnje stanje)

- 1. Splošno**
- 2. Stranka postopka je pravna oseba**

Sodišče prve stopnje je pravilno razlovalo, da bi moral imeti dolžnik, ki je pravna oseba, organizirano poslovanje na ta način, da bi lahko učinkovito zavaroval svoje interese in koristi, da bi pravilno reagiral na prejete sodne pošiljke, tudi v primeru odsotnosti edinega zakonitega zastopnika, da ima številne sodobne možnosti komunikacije in da zamuda pri vložitvi ugovora ni posledica zdravstvenega stanja zakonitega zastopnika, ampak pomanjkanje notranje organizacije. V obdobju pol leta pred vročitvijo sklepa o izvršbi je imel zakoniti zastopnik dolžnika zadosti časa, da ob nespremenjenem zdravstvenem stanju, ki ni takšno, da ne bi bil sposoben podpisovati listin in razumeti pomena vročitve sklepa o izvršbi, organizira poslovanje, da ne bi prišlo do zamude pri vlaganju ugovora. Ker ni tega storil, ni ravnal zadosti skrbno.

VSC Sklep II Ip 109/2023, 27. 6. 2023

37. člen (Smrt stranke)

38. člen (Izvršilni stroški)

- 1. Upnik najprej plača stroške (prvi odstavek)**
- 2. Predujem (drugi odstavek)**
- 3. Varščina (tretji odstavek)**
- 4. Upnik je dolžan povrniti stroške (šesti odstavek)**
- 5. Dolžnik je dolžan povrniti stroške (peti odstavek)**

Stroškov izvršitelja v zvezi s prevzemom prostovoljnih plačil od dolžnika v konkretnem primeru ni mogoče šteti kot potrebnih dejanj za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ iz razloga, ker ne gre za plačilo ob opravljanju izvršilnega dejanja, temveč za sprejem prostovoljnega plačila. Upoštevati je, da 81. člen ZIZ v prvem odstavku kot izvršilna dejanja določa le rubež in cenitev stvari, prodajo stvari in poplačilo. Res je v 4. alineji tar. št. 16 Pravilnika o tarifi za plačilo dela izvršiteljev in o povrnitvi stroškov v zvezi z njihovim delom nagrada izvršitelju za takšno dejanje izrecno predvidena, vendar je navedeno določilo kot materialno pravno podlago treba upoštevati le glede ocenitve višine stroškov izvršitelja, če upnik izkaže, da so ti stroški po temelju potrebni stroški za izvršbo v skladu s petim odstavkom 38. člena ZIZ.

V skladu s 54. členom Pravilnika o opravljanju službe izvršitelja v primeru, če dolžnik ali zanj kdo drug izvršitelju prostovoljno samo delno izpolni obveznost, je dolžnost izvršitelja, da opravi izvršbo v obsegu, kot je potrebno za kritje neporavnanega dela obveznosti. Izvršitelj v tem primeru ne sme odložiti ali prekiniti izvršilnih dejanj glede preostalega dela obveznosti. Torej izvršitelj mora nadaljevati v konkretnem primeru z izvršilnimi dejanji, torej s prodajo zarubljenih premičnin, dolžnikovo plačevanje posameznih zneskov izvršitelju po izvedenem rubežu, za prevzeme katerih si izvršitelj zaračunava stroške, pa je v primeru, da se z izvršilnimi dejanji v skladu s 92. členom ZIZ ne nadaljuje, mogoče šteti kot prikriti dogovor o odlogu izvršbe, mimo kogentnih zakonskih določb. Za takšen zastoj v izvršbi zato ni pravne podlage ter torej ni podan kriterij potrebnosti stroškov za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ.

VSL Sklep I Ip 1145/2023, 19. 10. 2023

Kot potrebne je mogoče šteti poizvedbe glede dolžničinega lastništva motornih vozil, saj je upnik, ki je sicer predlagal izvršbo na vse premičnine dolžnice, kot primarni predmet, ki naj se zarubi, izrecno predlagal dolžničino osebno vozilo, čemur je sodišče v sklepu o izvršbi tudi sledilo. Kot potrebne za izvršbo je treba šteti tudi poizvedbe o dolžničini EMŠO oziroma davčni številki. V skladu s 1. alinejo prvega odstavka 40. člena ZIZ morajo biti v predlogu za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova navedeni: upnik in dolžnik z identifikacijskimi podatki iz 16.a člena ZIZ, torej osebno ime in naslov prebivališča ter datum rojstva ali EMŠO ali davčna številka. Ker iz izvršilnega naslova ni razviden niti datum rojstva dolžnice niti njen EMŠO oziroma davčna številka, je bila pridobitev tega podatka potrebna za obravnavni izvršilni postopek, saj brez tega podatka upnik ne bi mogel vložiti popolnega predloga za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 419/2023, 28. 9. 2023

Pritožba utemeljeno opozarja, da je dejansko stanje v obravnavani zadevi drugačno, kot je

bilo dejansko stanje v zadevi I Ip 180/2022. Iz poročila izvršitelja namreč izhaja, da v obravnavni zadevi rubež zaradi odsotnosti dolžnika ni bil izveden. Zaradi odsotnosti dolžnika pa tudi uporaba določbe 73. člena Pravilnika o izvršiteljevem pozivu dolžniku oziroma drugim navzočim osebam pred opravo rubeža ni mogla priti v poštev. V takem primeru, ko že pojmovno ni bilo mogoče dolžnika pozvati k prostovoljnemu plačilu terjatve in ko rubež zaradi odsotnosti dolžnika ni bil opravljen, izvršitelju ni mogoče odreči plačila za delo in povrnitev stroškov, ki so nastali z neizvedenim rubežem, četudi je v takem primeru na kraj rubeža odšel pomočnik izvršitelja in ne izvršitelj sam. Povrnitev stroškov takšnega neizvedenega rubeža, ki jih je izvršitelj upniku obračunal z obračunom za delo in stroške izvršitelja, pa lahko nato upnik zahteva od dolžnika (peti odstavek 38. člena ZIZ).

VSM Sklep I Ip 475/2023, 27. 9. 2023

Sodišče prve stopnje bi moralo upniku za sestavo vloge z dne 3. 3. 2023, s katero je priglasi stroške izvršitelja, priznati 50 točk po tar. št. 39/9 OT (namesto 20 točk po tar. št. 43/4 OT).

VSC Sklep I Ip 236/2023, 25. 9. 2023

Ne glede na to, ali ima dolžnik na naslovu rubeža nabiralnik, je na njem znan in se ni odselil, to ne vpliva na pravilnost višine odmerjene nagrade. Dolžnik ne zatrjuje, da bi imel v teh prostorih oziroma na naslovu premičnine, ki bi jih izvršitelj lahko zarubil in da bi imel interes, da izvršitelj to stori, ker bi s prodajo premičnin poplačal upnika. Kot odločilno dolžnik v pritožbi priznava, da nima premičnin oziroma opreme, da jo je prodal pred leti v namen poplačila terjatev, da ne razpolaga s premičninami, ki bi bile kaj vredne, kar naj bi ugotovil izvršitelj za drugega upnika, da ni rubljivih premičnin. Če dolžnik nima rubljivih stvari, je po četrtem odstavku tar. št. 1 Pravilnika izvršitelj upravičen do iste nagrade v višini 25 % plačila po tej tarifni številki.

VSC Sklep II Ip 210/2023, 20. 9. 2023

Dolžnik posameznih postavk izvršilnih stroškov in njihove višine v pritožbi konkretizirano ne izpodbija, je pa pritožbeno sodišče pri uradnem preizkusu ugotovilo, da je sodišče prve stopnje posamezne postavke stroškov nepravilno seštelo.

VSC Sklep I Ip 193/2023, 7. 9. 2023

Ker je upnik vložil predlog za nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom, ko je bila izvršba zaradi izterjave nedenarne terjatve (kot edine predlagane) že realizirana, ga je glede na obrazloženo vložil po tem, ko je bil predmetni izvršilni postopek že (samodejno) končan. Zato je pravilna odločitev sodišča prve stopnje o zavrženju tega predloga, saj končanega postopka ni mogoče nadaljevati

VSC Sklep I Ip 207/2023, 6. 9. 2023

Pritožba utemeljeno izpostavlja, da je sodišče prve stopnje izvršilne stroške nepravilno odmerilo, ker je upniku za strošek za sestavo predloga za izvršbo priznalo le 200 namesto priglašanih 250 točk.

VSC Sklep I Ip 201/2023, 30. 8. 2023

Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom upnici v skladu s petim odstavkom 38. člena ZIZ priznalo nadaljnje izvršilne stroške in jih naložilo v plačilo dolžniku, ker je ugotovilo, da so bili ti stroški potrebni za izvršbo. Za presojo pravilnosti izpodbijanega sklepa sodišča prve stopnje pa pritožbene navedbe o nezakonnosti terjatve, izvršbe in posledično cenitve zaradi pravnomočnega sklepa o odpustu obveznosti dolžniku niso pravno relevantne. Predmet pritožbenega preizkusa o odpustu obveznosti dolžniku niso pravno relevantne. Predme pritožbenega preizkusa je namreč sklep sodišča prve stopnje o nadaljnjih izvršilnih stroških. Tega pa dolžnik konkretizirano niti ne izpodbija.

VSC Sklep I Ip 150/2023, 17. 8. 2023

Ker izvršitelj do izdaje obračuna ni opravil nobenega izvršilnega dejanja, je pravilna odločitev

sodišče prve stopnje o zavrnitvi priglašenih stroškov, saj obračun stroškov v tej fazi postopka ni bil upravičen, s tem pa tudi upnikovi priglašeni stroški niso potrebni za izvršbo.

VSC Sklep I Ip 146/2023, 10. 8. 2023

Kljub temu da bi upnik za izterjavo terjatev po vseh izvršilnih naslovih, s katerimi razpolaga, lahko vložil tudi zgolj en predlog za izvršbo, ni mogoče soglašati s stališčem sodišča prve stopnje, da upnik, ki je v obravnavani zadevi ravnal drugače, ni upravičen do povrnitve stroškov, nastalih v zvezi s predlogom za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 343/2023, 4. 8. 2023

Pravno podlago za odločitev o povrnitvi izvršilnih stroškov predstavlja določba petega odstavka 38. člena ZIZ, ki določa, da mora dolжник upniku na njegovo zahtevo povrniti stroške, ki so bili potrebni za izvršbo, vključno s stroški poizvedb o dolžnikovem premoženju, oziroma povrniti stroške postopka po uradni dolžnosti.

VSC Sklep I Ip 90/2023, 26. 4. 2023

Če izvršitelj sploh ne pristopi k opravi rubeža oziroma k poskusu oprave rubeža, ker opravo tega izvršilnega dejanja zaradi odloga izvršbe predhodno prekliče, kot je bilo to tudi v obravnavanem primeru (pri čemer je v obravnavani zadevi upnik izvršitelja o okoliščinah, ki so utemeljevale preklic rubeža, obvestil v primernem roku pred dnevom razpisanega rubeža), izvršitelju plačila za rubež ni mogoče priznati, posledično pa tudi ne plačila za dejanje razpisa rubeža, četudi je slednje dejansko bilo opravljeno.

VSM Sklep I Ip 18/2023, 8. 3. 2023

Ker v izvršbi na premoženje, kot v obravnavani zadevi, neposredna dejanja izvršbe opravljajo izvršitelji, zaradi česar je podana zakonska podlaga za odmero stroškov upnika v zvezi z delom izvršitelja, za odmero izvršilnih stroškov v zvezi z delom izvršitelja ni potrebna nobena pogodba z upnikom oziroma naročilo med dolžnico in izvršiteljem, kot pritožbeno izpostavlja dolžnica.

VSC Sklep I Ip 27/2023, 2. 3. 2023

Taksna obveznost nastane v vsakem posameznem sodnem, konkretno izvršilnem postopku posebej oziroma ločeno, in to za vsako vlogo oziroma procesno dejanje, za katero Taksna tarifa ZST-1 tako določa. Čeprav ista stranka oziroma udeleženec, v konkretnem primeru tretji, nastopa v več izvršilnih postopkih in v zvezi s podobno ali isto dejansko ter pravno podlago, navedeno na nastanek taksne obveznosti v ničemer ne vpliva. Nasprotno pritožbeno stališče je pravno zmotno in nima nobene podlage v določbah ZST-1. Za nastanek obveznosti plačila sodne takse tudi ni odločilno, da je izvršitelj razpisal javno dražbo za vse izvršilne zadeve skupaj. Ker so na aktivni strani v posameznih izvršilnih postopkih različne stranke, pa so nenazadnje, kot izhaja že iz izpodbijanega sklepa, kljub podobni oziroma enaki dejanski in pravni podlagi tudi možne različne procesne situacije (odvisno od (ne)aktivnosti posameznega upnika) in s tem tudi različne odločitve o ugovorih ter predlogih tretjega za odlog izvršbe.

VSL Sklep II Ip 1578/2022, 16. 1. 2023

Sodišče druge stopnje soglašata s presojo izpodbijanega sklepa, da predloga za nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim ni mogoče ovrednotiti po tar. št. 31/8 OT (pravilno tar. št. 27/8), v obravnavani zadevi bi nagrada znašala 600 točk, kar zahteva upnik, saj bi se na ta način nedopustno obšlo najvišji znesek nagrade za izvršilni predlog po tar. št. 27/1 OT (in ne po tar. št. 31/1 OT), v skladu s katero nagrada za izvršilni predlog na podlagi verodostojne listine znaša 50% tar. št. 19, vendar ne več kot 200 točk. Soglašati je treba s stališčem izpodbijanega sklepa, da zakonodajalec ni imel namena predloga za nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ovrednotiti višje od osnovnega izvršilnega predloga, pri čemer upniku predloga ni treba posebej utemeljiti (ni mu treba pojasnjevati, za izterjavo katere terjatve gre, v kakšnem obsegu se naj še izterjava nadaljuje z novim

izvršilnim sredstvom, itd). Obvezna sestavina predloga je le novo sredstvo izvršbe, s čimer se zgolj dopolnjuje zahtevo za sodno varstvo, uveljavljeno (že) v predlogu za izvršbo, zato je nagrada za takšen predlog zajeta že v nagradi za izvršilni predlog. Navedeno utemeljuje ureditev v OT, v kateri predlog za izvršbo ni vrednoten po vrsti in številu izvršilnih sredstev, ampak po vrednosti terjatve, ki se izterjuje.

[VSM Sklep II Ip 724/2022, 28. 11. 2022](#)

6. Tretji je dolžan povrniti stroške (sedmi odstavek)

7. Priglasitev stroškov

8. Vpliv stečaja na izvršilne stroške

9. Stroški začasnega zastopnika

10. Stroški postopka zavarovanja

11. Izvršilni stroški v izvršbi po uradni dolžnosti

12. Stroški pooblaščenca po uradni dolžnosti, brezplačne pravne pomoči in oprostitev stroškov postopka

13. Postopek s taksami

14. Izvršitelj je dolžan povrniti stroške strankam

38.a člen (Varščina za plačilo dela in stroškov izvršitelja)

38.b člen (Hramba in izplačilo varščine)

38.c člen (Obračun plačila za delo in stroškov izvršitelja)

39. člen (Varščina)

40. člen (Vsebina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova)

1. Splošno

Ker gre pri izvršbi na podlagi verodostojne listine za kombiniran postopek, pri katerem sta njegova vsebinska dela neločljivo povezana, odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pred sodiščem Republike Slovenije ni mogoče, če ni podana pristojnost slovenskega sodišča tako za odločanje o dovolitvi izvršbe kot tudi za odločanje o plačilnem nalogu.

Upnik v predlogu za izvršbo ni navedel številke transakcijskega računa dolžnika, na katerem naj se opravi izvršba, prav tako ni podal identifikacijskih podatkov, na podlagi katerih bi sodišče lahko po uradni dolžnosti preverilo obstoj premoženja dolžnika v Republiki Sloveniji. Posledično je

sodišče prve stopnje ugotovilo, da krajevne pristojnosti slovenskega sodišča, ki bi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi opravljalo izvršbo, ni mogoče določiti, kar pomeni, da predlagane izvršbe v Republiki Sloveniji ni mogoče opraviti.

VSL Sklep I Ip 1080/2023, 10. 10. 2023

Kot potrebne je mogoče šteti poizvedbe glede dolžničnega lastništva motornih vozil, saj je upnik, ki je sicer predlagal izvršbo na vse premičnine dolžnice, kot primarni predmet, ki naj se zarubi, izrecno predlagal dolžnično osebno vozilo, čemur je sodišče v sklepu o izvršbi tudi sledilo. Kot potrebne za izvršbo je treba šteti tudi poizvedbe o dolžničini EMŠO oziroma davčni številki. V skladu s 1. alinejo prvega odstavka 40. člena ZIZ morajo biti v predlogu za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova navedeni: upnik in dolžnik z identifikacijskimi podatki iz 16.a člena ZIZ, torej osebno ime in naslov prebivališča ter datum rojstva ali EMŠO ali davčna številka. Ker iz izvršilnega naslova ni razviden niti datum rojstva dolžnice niti njen EMŠO oziroma davčna številka, je bila pridobitev tega podatka potrebna za obravnavni izvršilni postopek, saj brez tega podatka upnik ne bi mogel vložiti popolnega predloga za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 419/2023, 28. 9. 2023

Upnik so bili pozvani k dopolnitvi predloga za izvršbo tako, da sodišču glede na 2. točko drugega odstavka 22. člena Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah predložijo potrdilo pristojnega tujega sodišča oziroma drugega organa o pravnomočnosti sodbe po pravu države, v kateri je bila izdana, potrdilo o izvršljivosti pod prejšnjo alinejo navedene odločbe po pravu države, v kateri je bila izdana, in potrdilo, da je bila stranka, ki ni sodelovala v postopku, zoper njo pa je bila izdana odločba, skladno z zakonom države, ki je odločbo izdala, pravilno in pravočasno vabljen na obravnavo; v primeru, da je stranka procesno nesposobna, pa tudi potrdilo, da je bila pravilno zastopana.

Sodišče se v izpodbijanem sklepu ni v ničemer opredelilo do navedb upnikov, da jim hrvaško sodišče zahtevanega potrdila ne izda in da očitno ocenjuje, da je zahtevi iz 2. točke drugega odstavka 22. člena Pogodbe zadoščeno že s predložitvijo prvostopenjske sodbe s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti v povezavi z drugostopenjsko sodbo, iz katere izhaja, da v postopku niso bile zagrešene nobene procesne napake, stranke pa so v postopku sodelovale, saj sta se dolžnika na sodbo sodišča prve stopnje pravočasno pritožila, a je bila njuna pritožba kot neutemeljena zavrnjena, prav tako pa iz drugostopenjske sodbe ni razvidno, da dolžnika ne bi bila pravilno ali pravočasno vabljen na obravnavo ali da bi bila procesno nesposobna in v tem primeru nepravilno zastopana. Take navedbe bi lahko bile pravno odločilne za presojo izpolnitve pogojev iz 40. člena v zvezi s 13. členom ZIZ oziroma za presojo popolnosti predloga za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 775/2023, 1. 8. 2023

2. Predlog zoper dolžnikovega delodajalca

3. Predlog z novim sredstvom, predmetom ali stranko

4. Predlog za zavarovanje

40.c člen (Pristojnost za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Ker gre pri izvršbi na podlagi verodostojne listine za kombiniran postopek, pri katerem sta njegova vsebinska dela neločljivo povezana, odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pred sodiščem Republike Slovenije ni mogoče, če ni podana pristojnost slovenskega sodišča

tako za odločanje o dovolitvi izvršbe kot tudi za odločanje o plačilnem nalogu.

Upnik v predlogu za izvršbo ni navedel številke transakcijskega računa dolžnika, na katerem naj se opravi izvršba, prav tako ni podal identifikacijskih podatkov, na podlagi katerih bi sodišče lahko po uradni dolžnosti preverilo obstoj premoženja dolžnika v Republiki Sloveniji. Posledično je sodišče prve stopnje ugotovilo, da krajevne pristojnosti slovenskega sodišča, ki bi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi opravljalo izvršbo, ni mogoče določiti, kar pomeni, da predlagane izvršbe v Republiki Sloveniji ni mogoče opraviti.

VSL Sklep I Ip 1080/2023, 10. 10. 2023

41. člen (Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Ker gre pri izvršbi na podlagi verodostojne listine za kombiniran postopek, pri katerem sta njegova vsebinska dela neločljivo povezana, odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pred sodiščem Republike Slovenije ni mogoče, če ni podana pristojnost slovenskega sodišča tako za odločanje o dovolitvi izvršbe kot tudi za odločanje o plačilnem nalogu.

Upnik v predlogu za izvršbo ni navedel številke transakcijskega računa dolžnika, na katerem naj se opravi izvršba, prav tako ni podal identifikacijskih podatkov, na podlagi katerih bi sodišče lahko po uradni dolžnosti preverilo obstoj premoženja dolžnika v Republiki Sloveniji. Posledično je sodišče prve stopnje ugotovilo, da krajevne pristojnosti slovenskega sodišča, ki bi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi opravljalo izvršbo, ni mogoče določiti, kar pomeni, da predlagane izvršbe v Republiki Sloveniji ni mogoče opraviti.

VSL Sklep I Ip 1080/2023, 10. 10. 2023

Sodišče prve stopnje je po prejeti dopolnitvi predloga za izvršbo pravilno zavrglo predlog za izvršbo z navedbo, da upnik predloga v roku ni dopolnil, kot mu je bilo naloženo, saj je poslal vlogo, v kateri je navedel podatke o dolžnici, na podlagi katerih sodišče dolžnice ni moglo nedvoumno identificirati, saj EMŠO, davčna številka in rojstni datum, kot jih je upnik navedel v dopolnitvi predloga, ne pripadajo dolžnici, kot jo je navedel upnik. Upnik je namreč v dopolnitvi (popravi) predloga za izvršbo navedel drug priimek dolžnice, vendar pa je tako popravljena navedba priimka dolžnice ostala nepravilna oziroma sodišče dolžnice na podlagi elektronsko dosegljivih evidenc ni moglo nedvoumno identificirati.

VSM Sklep I Ip 481/2023, 25. 8. 2023

Ker upnik v roku, ki mu ga je določilo sodišče v sklepu, s katerim ga je pozvalo naj skladno z določbami prvega odstavka 16.a člena ZIZ ter prvega in drugega odstavka 41. člena ZIZ dopolni oziroma popravi predlog za dovolitev izvršbe, le-tega ni ustrezno dopolnil, je sodišče prve stopnje pravilno zaključilo, da je upnikov predlog za izvršbo nepopoln, ker sodišče dolžnice ni moglo nedvoumno identificirati.

VSC Sklep I Ip 209/2022, 21. 9. 2022

41.a člen (Predlog za izvršbo na podlagi priložene menice)

42. člen (Potrdilo o izvršljivosti)

Res je dolžnik vložil predlog za vrnitev v prejšnje stanje, vendar pa je že uveljavljeno stališče, da ni pomemben le naslov vloge, pač pa predvsem, kaj hoče stranka z vlogo doseči, in napačno oziroma nepopolno poimenovanje vloge stranki ne more škodovati. Iz pravne teorije in sodne prakse

ob tem ni razvidno, da bi bilo utemeljeno razlikovanje med napačnim poimenovanjem vlog, ki jih laično vloži sama stranka, in napačnim poimenovanjem vlog, vloženih preko pooblaščenca, zato dejstvo, da je napačno poimenovano vlogo vložil pooblaščen odvetnik, stranki ne more iti v škodo in mora sodišče vlogo tudi v takem primeru presoditi glede na njeno vsebino.

Vročitev s fikcijo je veljavno opravljena le na naslovu, kjer stranka dejansko prebiva.

Sodišče sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine izda na podlagi podatkov, ki jih je posredoval upnik v predlogu za izvršbo, in ob tem ne preverja resničnosti njihove vsebine. Navedeno se nanaša tudi na podatek o dolžnikovem bivališču, kar pomeni, da sodišče sklep dolžniku vroča na naslov, ki ga je navedel upnik, ne da bi pred tem preverjalo, ali gre za dolžnikov dejanski naslov ali ne, postopanje po 143. členu ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, za kar se zavzema upnik, pa v poštev pride šele po morebitnem neuspešnem poskusu vročitve na naslov, ki je bil naveden v predlogu za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 1086/2023, 10. 10. 2023

Postavitev začasnega zastopnika pomeni skrajni ukrep (ultima ratio), pred katerim je treba izkoristiti vse razpoložljive možnosti za ugotovitev dejanskega bivališča in za pravilno vročitev sodnih pisanj stranki.

Sodišče je sklep o izvršbi dolžnici poskusilo vročiti le enkrat na naslov Cesta 1, Urugvaj. Ko tak poskus vročitve ni bil uspešen, je na predlog upnika kar takoj postavilo začasnega zastopnika, čeprav je v tistem trenutku po podatkih spisa že razpolagalo z še dvema naslovoma dolžnice v M. (Cesta 2, Španija, in Cesta 3, Španija). Navedena naslova sta razvidna iz Odločbe Upravne enote, ki jo je upnik priložil k predlogu za nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom, M. pa je hkrati kraj, za katerega sta dolžnica sama v elektronski pošti in tudi oskrbnica njene stavbe v Urugvaju pojasnili, da predstavlja dolžničino trenutno bivališče. Na navedena naslova dolžnici sodišče pisanj ni niti poskusilo vročiti, prav tako sodišče ni kontaktiralo niti odvetnice C. C., ki je dolžnico na podlagi pooblastila zastopala v postopku izdaje izvršilnega naslova ter tudi v denacionalizacijskem postopku, iz katerega izvira prej navedena odločba Upravne enote.

Ob dejstvu, da je dolžnica fizična oseba, zoper katero upnik, ki je država, uveljavlja zelo visoko denarno terjatev, tudi tehtanje med pravico upnika do učinkovitega sodnega varstva brez nepotrebnega odlašanja in med pravico dolžnice do izjavljanja pred sodiščem pokaže, da je v konkretnem primeru prednost oziroma večjo težo dati pravici dolžnice do izjave v postopku. Ker sodišče v ta namen ni opravilo vseh dejanj in poizvedb, preko katerih bi bilo mogoče pisanja v tem postopku vročiti neposredno dolžnici, se postavitev začasnega zastopnika izkaže za preuranjeno oziroma za v tistem trenutku za še nepotrebno, vročitev sklepa o izvršbi ter sklepa o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom dolžnici preko začasnega zastopnika pa zato ni bila pravilno opravljena. Posledično se za nepravilni izkažeta tudi dani potrdili o pravnomočnosti in izvršljivosti teh dveh sklepov, ki ju je zato treba razveljaviti.

VSL Sklep I Ip 699/2023, 5. 7. 2023

42.a člen (Potrdilo o izvršljivosti na podlagi Uredbe 2201/2003/ES, Uredbe 805/2004/ES, Uredbe 1896/2006/ES, Uredbe 861/2007/ES, Uredbe 4/2009/ES, Uredbe 1215/2012/EU, Uredbe 606/2013/EU, Uredbe 2016/1103/EU in Uredbe 2016/1104/EU ter na podlagi Uredbe 207/2009/ES, Uredbe 6/2002/ES, Pogodbe o ustanovitvi Evropske

skupnosti za atomsko energijo in Pogodbe o delovanju Evropske unije)

42.b člen (Priznanje in izvršitev tuje odločbe, tuje poravnave ali tuje javne listine)

a42.b člen (Priznanje in izvršitev po Uredbi 1215/2012/EU in Uredbi 606/2013/EU)

42.c člen (Popravek in razveljavitev potrdila o izvršljivosti)

43. člen (Umik in omejitev predloga)

1. Splošno

Sodišče prve stopnje je izvršilni postopek ustavilo zaradi upnikovega umika predloga za izvršbo, kar pomeni, da se izvršba več ne bo opravljala. Taka odločitev je dolžniku v korist in ugodnejše rešitve ne more doseči oziroma svojega pravnega položaja v tem pritožbenem postopku ne more izboljšati, zato za pritožbo nima pravnega interesa.

Zakonska dikcija 43. člena ZIZ v primeru umika predloga za izvršbo izrecno govori o ustavitvi postopka. Taki dikciji je sodišče prve stopnje pravilno sledilo, zapisanemu pa sledi tudi večinska sodna praksa. Zaslediti je sicer tudi drugačna stališča, da je v takem primeru mogoče ustaviti le izvršbo, vendar pa je ugotoviti, da s tem dolžnik ne more utemeljiti svojega pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o ustavitvi postopka, saj tudi takšna morebitna sprememba (da bi se torej ustavila le izvršba in bi se postopek nadaljeval z odločanjem o ugovoru) dolžniku ne bi prinesla nobene neposredne pravne koristi in njegovega položaja v tem postopku ne bi v ničemer izboljšala. Ustavitev postopka namreč ne more pomeniti tudi njegovega konca, dokler ni odločeno o vseh pravnih sredstvih, temveč gre vsebinsko le za konec faze oprave izvršbe, torej konec opravljanja neposrednih izvršilnih dejanj.

Sklep o ustavitvi postopka v takem primeru učinkuje enako, kot če bi sodišče s sklepom izrecno ustavilo le izvršbo, za kar se v pritožbi zavzema dolžnik, tak sklep pa zato ne pomeni ovire za odločitev o ugovoru dolžnika, kot slednji zmotno meni v pritožbi.

VSL Sklep I Ip 1203/2023, 26. 10. 2023

Teorija procesnega prava ločuje med formalno in materialno pravnomočnostjo, pri čemer se formalno pravnomočnost razume kot neizpodbojnost sodne odločbe z rednimi pravnimi sredstvi, medtem ko materialna pravnomočnost pomeni notranjo, vsebinsko trdnost odločbe v smislu vezanosti strank in sodišča na odločitev in njeno vsebino ter prepovedi ponovnega odločanja o isti zadevi. Za obravnavano zadevo je pomembna ravno materialna pravnomočnost in v nepravdnih postopkih, med katere spada tudi izvršilni postopek, obstaja dilema, katere odločbe postanejo pravnomočne. Pri tem je pomembno, da pravna teorija med meritornimi sklepi, ki postanejo (formalno in materialno) pravnomočni, omenja tudi sklep o ustavitvi izvršbe.

VSM Sklep II Ip 450/2023, 29. 9. 2023

Sodišče prve stopnje je v celoti vezano na podano utesnitev in je dolžno izvršilni postopek ustaviti (zgolj) v obsegu, kot je utesnitev predlagana. Ker je pritožbeno izpodbijana odločitev le odločitev o delni ustavitvi izvršbe v posledici delnega umika izvršilnega predloga, so pritožbene trditve, v kolikor jih je razumeti kot poplačilo upničine terjatve v celoti, za pritožbeni preizkus izpodbijane odločitve pravno nepomembne.

VSC Sklep I Ip 176/2023, 23. 8. 2023

Umik tožbe (predloga za izvršbo) ima učinek, določen v 366. členu OZ, le v primeru, ko se je upnik z umikom želel odreči učinkom sodnega varstva. Po prepričanju sodišča prve stopnje in višjega sodišča pa slednje ni bil primer v predhodni izvršilni zadevi, ki se ni ustavila zato, ker bi se upnik hotel odreči sodnemu varstvu, temveč zato, ker je bila izvršba neuspešna zaradi okoliščin na dolžnikovi strani (neizterljivost). Upniku le zato, ker v predhodnem postopku po izvedbi naroka po 31. členu ZIZ ni predlagal novega izvršilnega sredstva, ni mogoče očitati, da se je na ta način odrekel pravnemu varstvu, saj z nobenim od možnih izvršilnih sredstev glede na ugotovljeno ne bi mogel biti uspešen. Upnikovi opustitvi vložitve predloga za dodatno izvršilno sredstvo v predhodnem postopku zato ni mogoče pripisati učinka umika predloga za izvršbo.

Dolžnik ni zadostil pogojem po 169. členu ZIZ, saj je le pavšalno trdil, da pokojnina zadostuje za poplačilo terjatve, pri tem pa ni niti trdil, da bo do poplačila prišlo v enem letu, prav tako ni ne navedel ne izkazal zneska pokojnine, da bi bilo to sploh mogoče preizkusiti.

Navedbe dolžnika v predlogu za odlog izvršbe so ostale pavšalne in dokazno popolnoma nepodprte.

VSL Sklep I Ip 678/2023, 5. 7. 2023

2. Umik s privolitvijo dolžnika

44. člen (Sklep o izvršbi)

Res je dolžnik vložil predlog za vrnitev v prejšnje stanje, vendar pa je že uveljavljeno stališče, da ni pomemben le naslov vloge, pač pa predvsem, kaj hoče stranka z vlogo doseči, in napačno oziroma nepopolno poimenovanje vloge stranki ne more škodovati. Iz pravne teorije in sodne prakse ob tem ni razvidno, da bi bilo utemeljeno razlikovanje med napačnim poimenovanjem vlog, ki jih laično vložijo sama stranka, in napačnim poimenovanjem vlog, vloženi preko pooblaščenca, zato dejstvo, da je napačno poimenovano vlogo vložil pooblaščen odvetnik, stranki ne more iti v škodo in mora sodišče vlogo tudi v takem primeru presoditi glede na njeno vsebino.

Vročitev s fikcijo je veljavno opravljena le na naslovu, kjer stranka dejansko prebiva.

Sodišče sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine izda na podlagi podatkov, ki jih je posredoval upnik v predlogu za izvršbo, in ob tem ne preverja resničnosti njihove vsebine. Navedeno se nanaša tudi na podatek o dolžnikovem bivališču, kar pomeni, da sodišče sklep dolžniku vroča na naslov, ki ga je navedel upnik, ne da bi pred tem preverjalo, ali gre za dolžnikov dejanski naslov ali ne, postopanje po 143. členu ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, za kar se zavzema upnik, pa v poštev pride šele po morebitnem neuspešnem poskusu vročitve na naslov, ki je bil naveden v predlogu za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 1086/2023, 10. 10. 2023

44.a člen (Določitev izvršitelja)

44.b člen (Določitev pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

45. člen (Vročitev sklepa o izvršbi)

46. člen (Izvršba na podlagi nepravnomočnega sklepa)

47. člen (Meje izvršbe)

48. člen (Čas izvršbe)

Ni relevantne sodne prakse.

49. člen (Ravnanje izvršitelja)

50. člen (Izvršba v prostoru pravne osebe)

51. člen (Pomoč policije)

52. člen (Nepravilnosti pri opravljanju izvršbe)

53. člen (Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo)

1. Splošno

Zmotno je stališče pritožbe, da dolžnik zgoraj navedenim kriterijem obrazloženosti ugovora ni zadostil. Iz dolžnikovih navedb namreč določno izhaja, da nasprotuje obstoju vtoževane terjatve in meni, da v ugovoru priloženem Dogovoru o plačilu odvetniške nagrade za opravljene pravne storitve zanj ni podlage. Presoja, ali so dolžnikove navedbe utemeljene, ali jih vsebina v dokaz predložene listine potrjuje in ali je torej utemeljeno dolžnikovo zavzemanje za zavrnitev upnikovega zahtevka, pa ni predmet sodne presoje v postopku reševanja ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ampak bo o tem sodišče odločalo v nadaljnjem pravnem postopku. Šele v tem postopku bo namreč moral tudi upnik, ki nosi trditveno in dokazno breme glede obstoja terjatve, katere plačilo je zahteval s predlogom za izvršbo, ponuditi navedbe o dejstvih, ki utemeljujejo njegov zahtevek, in zanje predložiti dokaze. Šele na podlagi teh navedb in predloženih dokazov pa bo sodišče v nadaljnjem kontradiktornem postopku lahko presodilo tudi utemeljenost dolžnikovih ugovorov, ki jih bo dolžnik, potem ko se bo seznanil z dejstvi in dokazi, na katerih upnik utemeljuje svoj zahtevek, v skladu s procesnimi pravili lahko tudi še dopolnil.

VSM Sklep I Ip 627/2023, 8. 11. 2023

Zgolj postavitev drsnih vrat, ki se ročno brez težav kadarkoli odprejo ter je skoznje omogočena vožnja, sama po sebi še ne predstavlja takšne obremenitve upnika, da bi bil ta upravičen do posestnega varstva, saj upnik kljub dolžnikovim ugovornim navedbam ni konkretizirano zatrjeval, da prehod skozi ta vrata ne bi bil možen ali bi bil otežen.

VSC Sklep I Ip 228/2023, 21. 9. 2023

Glede na naravo predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine upnik v obravnavani

zadevi v predlogu za izvršbo ni navedel nobenih dejstev, iz katerih bi izhajalo, kdaj je terjatev zapadla, oziroma dejstev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da je zapadla 14. 10. 2022, kot je navedel v predlogu za izvršbo, in da je upravičen do plačila zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje. Prav tako v tej smeri ni predlagal nobenih dokazov. Ker trditveno in dokazno breme v zvezi s tem nosi upnik, od dolžnika, ki v ugovoru goli trditvi, da je terjatev zapadla 14. 10. 2022, in na tej podlagi postavljenemu obrestnemu zahtevku za plačilo zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje določno nasprotuje, ni mogoče zahtevati, da za svoje navedbe v zvezi s tem predlaga tudi dokaze. S takšno zahtevo, bi bilo namreč na dolžnika neutemeljeno in preuranjeno prevaljeno dokazno breme, dolžnik pa bi bil postavljen v neenakopraven položaj v primerjavi z upnikom.

VSM Sklep II Ip 338/2023, 20. 9. 2023

Upnica ni uspela izkazati, da so sporni robniki postavljeni na služeči nepremičnini parc. št. 3, temveč je nasprotno iz dokazov in iz navedb strank zaključiti, da se nahajajo na s strani dolžnikov kasneje kupljeni nepremičnini parc. št. 4. Tudi če morda upničina pot do njene nepremičnine poteka po parceli parc. št. 4 in jo s strani dolžnikov postavljeni robniki pri uporabi te poti ovirajo, ni mogoče prezreti dejstva, da nepremičnina parc. št. 4 ni obremenjena s služnostjo in se nanjo zamudna sodba, na podlagi katere je upnica zahtevala predmetno izvršbo, ne nanaša. Ob upoštevanju načela stroge formalne legalitete upnica glede nepremičnine parc. št. 4 nima izvršilnega naslova, na podlagi katerega bi lahko dosegla odstranitev spornih robnikov, medtem ko postavitve robnikov na nepremičnini parc. št. 3, za katero izvršilni naslov ima, upnica ni dokazala.

Dokazni predlog s postavitvijo izvedenca geodetske stroke sta podala le dolžnika, upnica, ki takega dokaznega predloga ni podala, pa se na dokazne predloge nasprotne stranke ne more zanašati in posledično neizvedbe takega dokaza niti ne more uveljavljati v okviru zatrjevanih kršitev določb postopka. Upnica je namreč samostojna stranka postopka, ki samostojno nosi dokazno breme za svoje trditve in je torej v njeni dispoziciji, katere lastne dokaze bo v tem okviru predlagala.

Konferenca s stranko, pregled listin, študij zadeve in pregled spisa so opravila, ki so nujno in neločljivo povezana s sestavo ugovora oziroma pritožbe in zato tudi zajeta v nagradi za ta opravila in jih dolžnikoma glede na ustaljeno sodno prakso ni mogoče priznati ločeno.

VSL Sklep I Ip 1057/2023, 19. 9. 2023

Ugovorni postopek je namenjen zagotovitvi kontradiktornosti postopka v smislu soočenja stališč obeh strank in v tem okviru kritični ponovni presoji pravilnosti izdanega sklepa o zavarovanju, ki ga sodišče zaradi spoštovanja načela hitrosti postopka in zaradi elementa presenečenja prvotno izda zgolj na podlagi navedb upnika.

Upnica je izdajo regulacijske začasne odredbe predlagala v zavarovanje svoje nederarne terjatve iz naslova prepovedi poseganja v osebne pravice oziroma v pravico do nedotakljivosti človekove osebnosti ter osebnega in družinskega življenja.

Pravica do zasebnosti in osebnostnih pravic ni neomejena in je poseg dopusten, kadar so podani nujni, prisiljujoči razlogi, ki so v konkretnem javnem interesu v ožjem smislu.

Upnica se v spornem prispevku omenja le postransko, kot nepremičninska posrednica in zemljiškoknjižna lastnica nepremičnine (in ne kot zunajzakonska partnerka D. D. in kot stanovalka objavljene nepremičnine), medtem ko se ob presoji konteksta celotne objave izkaže, da je fokus objave na D. D. Slednji je s svojim nastopanjem v javnosti pridobil status relativne javne osebe, ki je z izpostavljanjem v politično naravnanih temah in s prošnjami za donacije sprožila poizvedovanje novinarjev o svojem premoženjskem stanju in razpravo splošnega družbenega pomena v javnem interesu. V tem okviru razprava o nepremičnini oziroma o njenem lastništvu ne more predstavljati nedopustnega posega v upničino zasebnost, saj ne razkriva globoko intimnih in zaupnih podrobnosti iz njenega osebnega življenja, temveč le medsebojno povezanost upnice kot nepremičninske

posrednice in D. D., za katerega je v članku zatrjevano, da je kupil nepremičnino. Glede na to, da je v objavi jasno naveden vir informacij in da naj bi novinarji tudi osebno preverili nakup oziroma lastništvo nepremičnine pri upnici (česar upnica ne izpodbija), dolžniku ni mogoče očitati, da je bila presežena svoboda izražanja in novinarske etike, s poročanjem pa je bil zasledovan ustavno dopusten namen obveščanja javnosti o informacijah v javnem interesu. Pritrditi je zato sodišču prve stopnje, da glede na test sorazmernosti pravica javnosti oziroma pravica do (medijske) svobode govora v konkretnem primeru prevlada nad pravico upnice do nedotakljivost zasebne sfere, in to kljub temu, da je upnica zasebnica, ki pred tem ni z ničemer vzbujala zanimanja javnosti in se javnosti ni izpostavljala. Kot je bilo že pojasnjeno zgoraj, namreč ta pravica ni absolutna in neomejena.

VSL Sklep IV Ip 974/2023, 5. 9. 2023

Redno šolanje je pravni standard, ki ga je treba zapolniti v vsakem konkretnem primeru, primarno pa redno šolanje pomeni redno izpolnjevanje šolskih ali študijskih obveznosti. Namen rednega šolanja je namreč pridobitev izobrazbe ali poklica zaradi zagotovitve lastnega preživljanja, izpolnjevanje šolskih (študijskih) obveznosti pa zato predstavlja temeljno predpostavko, zaradi katere je otrok upravičen zahtevati od staršev plačilo preživitve. V določenih primerih sicer lahko pride do prekinitve ali zastojev v rednem šolanju, ki še ne pomenijo izgube pravice do preživljanja, vendar pa morajo v teh primerih obstajati opravičljivi razlogi, zaradi katerih upravičenec ni izpolnil šolskih ali študijskih obveznosti. Pri presoji standarda rednega šolanja se tako ni mogoče omejiti na presojo formalnega statusa upravičenca v šolskem sistemu, ampak je treba vsebinsko presoditi njegovo prizadevanje za pridobitev izobrazbe.

Upnik rednega šolanja v šolskem letu 2021/2022 kljub izkazanemu vpisu na fakulteto ob odsotnosti trditev in dokazov glede izpolnjevanja študijskih obveznosti oziroma glede razlogov za njihovo neizpolnjevanje ter ob odsotnosti pojasnila, zakaj se je v naslednjem šolskem letu prepisal nazaj na nižjo, srednješolsko stopnjo izobraževanja, ni uspel izkazati.

Ker upnik ni uspel izkazati rednega šolanja v letih 2021/2022 in 2022/2023, za kateri izterjuje preživitvino, je sodba, na podlagi katere je vložil predlog za izvršbo, izgubila lastnost izvršilnega naslova. Tako lastnost ima po upnikovi polnoletnosti namreč le v okviru 183. člena DZ in jo izgubi, če se upnik ne šola redno.

VSL Sklep I Ip 948/2023, 28. 8. 2023

Upnik razpolaga z izvršilnim naslovom iz postopka v zvezi z motenjem posesti, prvotno motenje je bilo odpravljeno, nato pa je prišlo do ponovnega motenja, ki se v bistvenem ne razlikuje od prvotnega, saj dolžnik izrecno priznava, da je na istem mestu ponovno zgradil podporni zid.

Navedbe dolžnika, da je imel pravico postaviti sporni podporni zid, ker je upnikova služnost zaradi neizvrševanja prenehala, so nerelevantne, saj je odločanje v sporih zaradi motenja posesti v skladu s samim zakonom omejeno samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja ter nastalega motenja, medtem ko je ugotavljanje pravice do posesti v takem sporu izrecno izključeno.

Namen posestnega varstva je v preprečevanju samovoljnih poseganj v posest drugega in v ohranitvi dotedanjega načina uporabe stvari. Posest je bila v predmetni zadevi (ponovno) motena z zazidavo obstoječe klančine in postavitvijo podpernega zidu, odstranitev slednjega in ponovna vzpostavitev klančine pa predstavljata nadomestno dejanje, torej dejanje, ki ga poleg dolžnika lahko odpravi tudi kdo drug. V takem primeru se izvršba opravi po 229. členu v zvezi z 225. členom ZIZ, torej tako, da se najprej dolžniku naloži, da v določenem roku stvar vrne upniku v posest (v predmetni zadevi se to izvede na način, da odstrani podporni zid in nazaj vzpostavi klančino), šele podredno, če dolžnik tega ne izpolni prostovoljno, pa se izvede izvršba s pooblastilom upniku, da na dolžnikove

stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

V predlogu za izvršbo je upnik predlagal, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje. Višina zneska izhaja iz predloženega predračuna gradbenega podjetja, torej strokovnjaka, ki v nasprotju s strankami in sodiščem razpolaga z znanjem in izkušnjami o materialih in delih, ki so potrebna za samo realizacijo tega, kar je naloženo dolžniku. V predračunu so opisana dela skupaj s cenami, ob tem pa ni razvidno, da bi izbrani izvajalec morebiti zaračunal strošek poti na kraj oprave del, zato so neutemeljeni dolžnikovi ugovorni očitki, da bi upnik lahko izbral lokalnega izvajalca. Tudi sicer gre pri založitvi tega stroška samo za oceno njihove višine in bo o njihovi dokončni višini stroškov sodišče odločalo šele po izvedbi del, ko bo tudi presojalo, ali so bili ti za opravo dejanj iz izvršilnega naslova potrebni.

VSL Sklep I Ip 890/2023, 22. 8. 2023

Zakon predvideva postopanje in ravnanje tako same stranke kot sodišča z morebitnimi tajnimi podatki v vlogah, ki take podatke (z oznako tajnosti) vsebujejo. Sodišče v takih primerih tudi odloča o možnosti vpogleda nasprotne stranke v take podatke, in sicer odloči na podlagi skrbne presoje interesov po spoštovanju poštenega sodnega postopka in po varstvu tajnih podatkov. Pri tem upošteva pomen navedb in vsebine listine za postopek in lastnost ter občutljivost tajnega podatka, težo in pomen materialnih pravic, o katerih teče spor, ter ali bi razkritje tajnega podatka lahko ogrozilo delovanje organa ali nacionalno varnost. Ni pa mogoče z golim sklicevanjem na tajnost podatkov dolžnici vnaprej pritrčiti oziroma ugoditi njenemu ugovoru. Navedeno bi prekomerno poseglo v upnikovo pravico do sodnega varstva in do izjave v postopku.

VSL Sklep I Ip 821/2023, 18. 8. 2023

V izreku sodbe sicer res ni opredeljeno, ali gre za neto ali bruto znesek, je pa iz obrazložitve sodbe razvidno, da gre za bruto znesek, prav tako pa je višje sodišče v sodbi, s katero je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, jasno in izrecno zapisalo, da vtoževani znesek predstavlja bruto znesek. Da gre za bruto znesek, je nenazadnje nesporno tudi med samima strankama tega postopka, tudi če to v obeh navedenih sodbah ne bi bilo izrecno pojasnjeno, pa je v sodni praksi že zavzeto stališče, da v primeru, ko iz izvršilnega naslova izhaja obveznost plačila denarnega zneska, ki je po zakonu obdavčen, ta znesek predstavlja bruto znesek (če v sami sodbi ni izrecno določeno drugače).

Stopnje davkov in prispevkov so kogentno določene v veljavni zakonodaji, ki je javno objavljena in zato velja neizpodbojna pravna domneva, da je znana vsakomur, hkrati pa to pomeni, da je terjatev na ta način dovolj določena in se dolžnikove nasprotne navedbe ter navedbe o neizvršljivosti sodbe izkažejo za neutemeljene.

Ko je dolžniku naloženo plačilo bruto zneska, obveznost ob upoštevanju kogentne davčne zakonodaje in prvega odstavka 280. člena Obligacijskega zakonika veljavno izpolni tako, da del denarne obveznosti, ki ustreza višini davčnega odtegljaja za plačilo davkov in prispevkov v zvezi s prejetim dohodkom, v imenu in za račun upnika nakaže neposredno osebi, ki jo določa zakon (na ustrezne podračune), preostali del pa upniku v njegovo neposredno razpolaganje.

VSL Sklep I Ip 693/2023, 1. 8. 2023, enako VSL Sklep I Ip 865/2023, 1. 8. 2023

Upnik so bili pozvani k dopolnitvi predloga za izvršbo tako, da sodišču glede na 2. točko drugega odstavka 22. člena Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah predložijo potrdilo pristojnega tujega sodišča oziroma drugega organa o pravnomočnosti sodbe po pravu države, v kateri je bila izdana, potrdilo o izvršljivosti pod prejšnjo alinejo navedene odločbe po pravu države, v kateri je bila izdana, in potrdilo, da je bila stranka, ki ni sodelovala v postopku, zoper njo pa je bila izdana odločba, skladno z zakonom države, ki je odločbo izdala, pravilno in pravočasno vabljen na obravnavo; v primeru, da je stranka

procesno nesposobna, pa tudi potrdilo, da je bila pravilno zastopana.

Sodišče se v izpodbijanem sklepu ni v ničemer opredelilo do navedb upnikov, da jim hrvaško sodišče zahtevanega potrdila ne izda in da očitno ocenjuje, da je zahtevi iz 2. točke drugega odstavka 22. člena Pogodbe zadoščeno že s predložitvijo prvostopenjske sodbe s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti v povezavi z drugostopenjsko sodbo, iz katere izhaja, da v postopku niso bile zagrešene nobene procesne napake, stranke pa so v postopku sodelovale, saj sta se dolžnika na sodbo sodišča prve stopnje pravočasno pritožila, a je bila njuna pritožba kot neutemeljena zavrnjena, prav tako pa iz drugostopenjske sodbe ni razvidno, da dolžnika ne bi bila pravilno ali pravočasno vabljen na obravnavo ali da bi bila procesno nesposobna in v tem primeru nepravilno zastopana. Take navedbe bi lahko bile pravno odločilne za presojo izpolnitve pogojev iz 40. člena v zvezi s 13. členom ZIZ oziroma za presojo popolnosti predloga za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 775/2023, 1. 8. 2023

Zapadlost terjatve na dan vložitve predloga za izvršbo izhaja že iz samega notarskega zapisa in ker je dolžnik tudi izrecno soglašal z neposredno izvršljivostjo, so izpolnjeni vsi pogoji za izvršljivost notarskega zapisa, notarski zapis pa predstavlja izvršilni naslov.

Uveljavljani ugovorni razlogi ne predstavljajo naknadno nastalega dejstva, ki ga dolžnik ne bi mogel uveljavljati že pri nastanku izvršilnega naslova.

Terjatev predstavlja kupnino za poslovni delež, pogodba o odsvojitvi poslovnega deleža pa mora biti skladno s tretjim odstavkom 481. člena ZGD-1 sklenjena v obliki notarskega zapisa. Enaka obličnost je na podlagi drugega odstavka 51. člena OZ zahtevana tudi za vse poznejše spremembe ali dopolnitve te pogodbe, izjema iz četrtega odstavka 51. člena OZ, na katero se sklicuje dolžnik, pa v predmetni zadevi ne pride v poštev. Po tej določbi so sicer veljavni poznejši ustni dogovori, s katerimi se zmanjšujejo ali olajšujejo obveznosti ene ali druge stranke, vendar pa to velja le, če je posebna oblika predpisana samo v interesu pogodbenih strank. V predmetni zadevi ne gre za tako situacijo, saj je namen zahtevane stroge obličnosti pogodbe o odsvojitvi poslovnega deleža poleg dokazne, svarilne in informacijske funkcije za pogodbene stranke nedvomno tudi v tem, da se omogoča vodenje sodnega registra in državni nadzor nad prometom s poslovnimi deleži (odmera davščin ipd.), kar pa predstavlja javni interes (razširjena informacijska funkcija). Vse morebitne spremembe pravnega posla, iz katerega izvira izterjevana terjatev, bi torej, da bi lahko bile pravno upoštevne oziroma zavezujoče, morale biti sklenjene v isti obliki, to je v obliki notarskega zapisa, in zatrjevana sklenitev le ustnega dogovora, ki dolžnikovo obveznost iz notarskega zapisa spreminja oziroma ukinja, ne zadošča.

Pravilno je sodišče zavrnilo tudi ugovor prenehanja terjatve zaradi pobota s posojili, vplačanimi v družbo B. d.o.o. V izvršilnem postopku je mogoč le materialnopравни pobot, do katerega po 311. členu OZ lahko pride, če sta terjatvi vzajemni, istovrstni in zapadli. Teorija in sodna praksa sta k tem pogojem dodali še pogoj likvidnosti terjatve, ki je podan, če je protiterjatev ugotovljena z izvršilnim naslovom ali če se upnik s pobotom strinja. V predmetni zadevi pogoj likvidnosti ni izpolnjen, saj dolžnik niti ne trdi, da bi protiterjatev temeljila na izvršilnem naslovu, prav tako pa je upnik navedbe o pobotu izrecno prekal in je torej zatrjevana protiterjatev sporna.

VSL Sklep I Ip 619/2023, 1. 8. 2023

Pooblastilo strokovnemu sodelavcu, da po odredbi sodnika vodi narok v smislu četrtega odstavka 6. člena ZIZ, še ne pomeni, da lahko na podlagi tako izvedenega naroka potem končno odločitev o zadevi sprejme sodnik, ki na naroku ni bil navzoč, saj na tak način ni mogoče udejaniti načela neposrednosti oziroma na tak način tega načela ni dopustno prebiti.

Ker je izpodbijano odločitev sprejela sodnica, ki na narokih za obravnavo ugovora, na katerih je strokovna sodelavka izvajala dokaze, ni sodelovala in tam niti ni bila prisotna, je prišlo do kršitve

načela neposrednosti, na kar utemeljeno opozarja upnik v pritožbi, hkrati pa je sklep zaradi opisane napačne sestave sodišča pri odločanju obremenjen tudi s kršitvijo določb postopka iz 1. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, na katero višje sodišče pazi tudi po uradni dolžnosti.

VSL Sklep I Ip 858/2023, 1. 8. 2023

Samostojni podjetnik posameznik kot pravnoorganizacijska oblika ni ločen nosilca podjetja, to je fizične osebe. Gre torej za en in isti subjekt. To pa pomeni, da se v obravnavanem primeru dolžnik po izvršilnem naslovu ne razlikuje od dolžnika po sklepu o izvršbi in je bilo zato ugovorno sklicevanje na določbo 24. člena ZIZ (ki predvideva odstop od načela formalne legalitete v subjektivnem smislu) neutemeljeno. Iz pojasnjene razloga dolžnik tudi v pritožbi pravno zmotno navaja, da se izvršilni naslov, na podlagi katerega je upnik vložil predlog za izvršbo zoper fizično osebo A. A., ne glasi na dolžnika A. A. kot fizično osebo.

Drži sicer, da s statusnim preoblikovanjem samostojnega podjetnika posameznika v kapitalsko družbo na le-to kot univerzalno pravno naslednico preidejo tudi vse pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Za obveznosti podjetnika, ki se je preoblikoval v kapitalsko družbo, tako primarno odgovarja družba. Vendar pa ZGD-1 v 672. členu določa tudi subsidiarno odgovornost podjetnika. Po tej določbi namreč v primeru, če družba ne izpolni obveznosti, ki so nastale podjetniku v zvezi s podjetjem pred vpisom prenosa podjetja v sodni register, odgovarja zanje podjetnik z vsem svojim premoženjem.

VSL Sklep II Ip 1553/2022, 19. 1. 2023

2. Vročanje ugovora v odgovor

54. člen (Pristojnost)

55. člen (Razlogi za ugovor)

1. Splošno

Upnik razpolaga z izvršilnim naslovom iz postopka v zvezi z motenjem posesti, prvotno motenje je bilo odpravljeno, nato pa je prišlo do ponovnega motenja, ki se v bistvenem ne razlikuje od prvotnega, saj dolžnik izrecno priznava, da je na istem mestu ponovno zgradil podporni zid.

Navedbe dolžnika, da je imel pravico postaviti sporni podporni zid, ker je upnikova služnost zaradi neizvrševanja prenehala, so nerelevantne, saj je odločanje v sporih zaradi motenja posesti v skladu s samim zakonom omejeno samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja ter nastalega motenja, medtem ko je ugotavljanje pravice do posesti v takem sporu izrecno izključeno.

Namen posestnega varstva je v preprečevanju samovoljnih poseganj v posest drugega in v ohranitvi dotedanjega načina uporabe stvari. Posest je bila v predmetni zadevi (ponovno) motena z zazidavo obstoječe klančine in postavitvijo podpornega zidu, odstranitev slednjega in ponovna vzpostavitev klančine pa predstavljata nadomestno dejanje, torej dejanje, ki ga poleg dolžnika lahko odpravi tudi kdo drug. V takem primeru se izvršba opravi po 229. členu v zvezi z 225. členom ZIZ, torej tako, da se najprej dolžniku naloži, da v določenem roku stvar vrne upniku v posest (v predmetni zadevi se to izvede na način, da odstrani podporni zid in nazaj vzpostavi klančino), šele podredno, če dolžnik tega ne izpolni prostovoljno, pa se izvede izvršba s pooblastilom upniku, da na dolžnikove

stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

V predlogu za izvršbo je upnik predlagal, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje. Višina zneska izhaja iz predloženega predračuna gradbenega podjetja, torej strokovnjaka, ki v nasprotju s strankami in sodiščem razpolaga z znanjem in izkušnjami o materialih in delih, ki so potrebna za samo realizacijo tega, kar je naloženo dolžniku. V predračunu so opisana dela skupaj s cenami, ob tem pa ni razvidno, da bi izbrani izvajalec morebiti zaračunal strošek poti na kraj oprave del, zato so neutemeljeni dolžnikovi ugovorni očitki, da bi upnik lahko izbral lokalnega izvajalca. Tudi sicer gre pri založitvi tega stroška samo za oceno njihove višine in bo o njihovi dokončni višini stroškov sodišče odločalo šele po izvedbi del, ko bo tudi presoјalo, ali so bili ti za opravo dejanj iz izvršilnega naslova potrebni.

VSL Sklep I Ip 890/2023, 22. 8. 2023

Zakon predvideva postopanje in ravnanje tako same stranke kot sodišča z morebitnimi tajnimi podatki v vlogah, ki take podatke (z oznako tajnosti) vsebujejo. Sodišče v takih primerih tudi odloča o možnosti vpogleda nasprotne stranke v take podatke, in sicer odloči na podlagi skrbne presoje interesov po spoštovanju poštenega sodnega postopka in po varstvu tajnih podatkov. Pri tem upošteva pomen navedb in vsebine listine za postopek in lastnost ter občutljivost tajnega podatka, težo in pomen materialnih pravic, o katerih teče spor, ter ali bi razkritje tajnega podatka lahko ogrozilo delovanje organa ali nacionalno varnost. Ni pa mogoče z golim sklicevanjem na tajnost podatkov dolžnici vnaprej pritrđiti oziroma ugoditi njenemu ugovoru. Navedeno bi prekomerno poseglo v upnikovo pravico do sodnega varstva in do izjave v postopku.

VSL Sklep I Ip 821/2023, 18. 8. 2023

Pooblastilo strokovnemu sodelavcu, da po odredbi sodnika vodi narok v smislu četrtega odstavka 6. člena ZIZ, še ne pomeni, da lahko na podlagi tako izvedenega naroka potem končno odločitev o zadevi sprejme sodnik, ki na naroku ni bil navzoč, saj na tak način ni mogoče udejaniti načela neposrednosti oziroma na tak način tega načela ni dopustno prebiti.

Ker je izpodbijano odločitev sprejela sodnica, ki na narokih za obravnavo ugovora, na katerih je strokovna sodelavka izvajala dokaze, ni sodelovala in tam niti ni bila prisotna, je prišlo do kršitve načela neposrednosti, na kar utemeljeno opozarja upnik v pritožbi, hkrati pa je sklep zaradi opisane napačne sestave sodišča pri odločanju obremenjen tudi s kršitvijo določb postopka iz 1. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, na katero višje sodišče pazi tudi po uradni dolžnosti.

VSL Sklep I Ip 858/2023, 1. 8. 2023

2. Ugovor glede izvršilnega naslova - listina ni izvršilni naslov, odločba je razveljavljena, odpravljena ali spremenjena - in obsega terjatve

Upnica ni uspela izkazati, da so sporni robniki postavljeni na služeči nepremičnini parc. št. 3, temveč je nasprotno iz dokazov in iz navedb strank zaključiti, da se nahajajo na s strani dolžnikov kasneje kupljeni nepremičnini parc. št. 4. Tudi če morda upničina pot do njene nepremičnine poteka po parceli parc. št. 4 in jo s strani dolžnikov postavljeni robniki pri uporabi te poti ovirajo, ni mogoče prezreti dejstva, da nepremičnina parc. št. 4 ni obremenjena s služnostjo in se nanjo zamudna sodba, na podlagi katere je upnica zahtevala predmetno izvršbo, ne nanaša. Ob upoštevanju načela stroge formalne legalitete upnica glede nepremičnine parc. št. 4 nima izvršilnega naslova, na podlagi katerega bi lahko dosegla odstranitev spornih robnikov, medtem ko postavitve robnikov na nepremičnini parc. št. 3, za katero izvršilni naslov ima, upnica ni dokazala.

Dokazni predlog s postavitvijo izvedenca geodetske stroke sta podala le dolžnika, upnica, ki

takega dokaznega predloga ni podala, pa se na dokazne predloge nasprotne stranke ne more zanašati in posledično neizvedbe takega dokaza niti ne more uveljavljati v okviru zatrjevanih kršitev določb postopka. Upnica je namreč samostojna stranka postopka, ki samostojno nosi dokazno breme za svoje trditve in je torej v njeni dispoziciji, katere lastne dokaze bo v tem okviru predlagala.

Konferenca s stranko, pregled listin, študij zadeve in pregled spisa so opravila, ki so nujno in neločljivo povezana s sestavo ugovora oziroma pritožbe in zato tudi zajeta v nagradi za ta opravila in jih dolžnikoma glede na ustaljeno sodno prakso ni mogoče priznati ločeno.

VSL Sklep I Ip 1057/2023, 19. 9. 2023

Utemeljene so pritožbene navedbe, da je sodišče prve stopnje odločilo nepravilno v delu, ko je glede zakonskih zamudnih obresti od posameznih zneskov glavnice odločilo, da tečejo od 1. 10. 2020 dalje do plačila.

VSC Sklep I Ip 217/2023, 14. 9. 2023

Upnik so bili pozvani k dopolnitvi predloga za izvršbo tako, da sodišču glede na 2. točko drugega odstavka 22. člena Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah predložijo potrdilo pristojnega tujega sodišča oziroma drugega organa o pravnomočnosti sodbe po pravu države, v kateri je bila izdana, potrdilo o izvršljivosti pod prejšnjo alinejo navedene odločbe po pravu države, v kateri je bila izdana, in potrdilo, da je bila stranka, ki ni sodelovala v postopku, zoper njo pa je bila izdana odločba, skladno z zakonom države, ki je odločbo izdala, pravilno in pravočasno vabljen na obravnavo; v primeru, da je stranka procesno nesposobna, pa tudi potrdilo, da je bila pravilno zastopana.

Sodišče se v izpodbijanem sklepu ni v ničemer opredelilo do navedb upnikov, da jim hrvaško sodišče zahtevanega potrdila ne izda in da očitno ocenjuje, da je zahtevi iz 2. točke drugega odstavka 22. člena Pogodbe zadoščeno že s predložitvijo prvostopenjske sodbe s potrdilom o pravnomočnosti in izvršljivosti v povezavi z drugostopenjsko sodbo, iz katere izhaja, da v postopku niso bile zagrešene nobene procesne napake, stranke pa so v postopku sodelovale, saj sta se dolžnika na sodbo sodišča prve stopnje pravočasno pritožila, a je bila njuna pritožba kot neutemeljena zavržena, prav tako pa iz drugostopenjske sodbe ni razvidno, da dolžnika ne bi bila pravilno ali pravočasno vabljen na obravnavo ali da bi bila procesno nesposobna in v tem primeru nepravilno zastopana. Take navedbe bi lahko bile pravno odločilne za presojo izpolnitve pogojev iz 40. člena v zvezi s 13. členom ZIZ oziroma za presojo popolnosti predloga za izvršbo.

VSL Sklep I Ip 775/2023, 1. 8. 2023

V izreku sodbe sicer res ni opredeljeno, ali gre za neto ali bruto znesek, je pa iz obrazložitve sodbe razvidno, da gre za bruto znesek, prav tako pa je višje sodišče v sodbi, s katero je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, jasno in izrecno zapisalo, da vtoževani znesek predstavlja bruto znesek. Da gre za bruto znesek, je nenazadnje nesporno tudi med samima strankama tega postopka, tudi če to v obeh navedenih sodbah ne bi bilo izrecno pojasnjeno, pa je v sodni praksi že zavzeto stališče, da v primeru, ko iz izvršilnega naslova izhaja obveznost plačila denarnega zneska, ki je po zakonu obdavčen, ta znesek predstavlja bruto znesek (če v sami sodbi ni izrecno določeno drugače).

Stopnje davkov in prispevkov so kogentno določene v veljavni zakonodaji, ki je javno objavljena in zato velja neizpodbojna pravna domneva, da je znana vsakomur, hkrati pa to pomeni, da je terjatev na ta način dovolj določena in se dolžnikove nasprotne navedbe ter navedbe o neizvršljivosti sodbe izkažejo za neutemeljene.

Ko je dolžniku naloženo plačilo bruto zneska, obveznost ob upoštevanju kogentne davčne zakonodaje in prvega odstavka 280. člena Obligacijskega zakonika veljavno izpolni tako, da del denarne obveznosti, ki ustreza višini davčnega odtegljaja za plačilo davkov in prispevkov v zvezi s prejetim dohodkom, v imenu in za račun upnika nakaže neposredno osebi, ki jo določa zakon (na

ustrezne podračune), preostali del pa upniku v njegovo neposredno razpolaganje.

VSL Sklep I Ip 693/2023, 1. 8. 2023

3. Ugovor pobota

Zapadlost terjatve na dan vložitve predloga za izvršbo izhaja že iz samega notarskega zapisa in ker je dolžnik tudi izrecno soglašal z neposredno izvršljivostjo, so izpolnjeni vsi pogoji za izvršljivost notarskega zapisa, notarski zapis pa predstavlja izvršilni naslov.

Uveljavljani ugovorni razlogi ne predstavljajo naknadno nastalega dejstva, ki ga dolžnik ne bi mogel uveljavljati že pri nastanku izvršilnega naslova.

Terjatev predstavlja kupnino za poslovni delež, pogodba o odsvojitvi poslovnega deleža pa mora biti skladno s tretjim odstavkom 481. člena ZGD-1 sklenjena v obliki notarskega zapisa. Enaka obličnost je na podlagi drugega odstavka 51. člena OZ zahtevana tudi za vse poznejše spremembe ali dopolnitve te pogodbe, izjema iz četrtega odstavka 51. člena OZ, na katero se sklicuje dolžnik, pa v predmetni zadevi ne pride v poštev. Po tej določbi so sicer veljavni poznejši ustni dogovori, s katerimi se zmanjšujejo ali olajšujejo obveznosti ene ali druge stranke, vendar pa to velja le, če je posebna oblika predpisana samo v interesu pogodbenih strank. V predmetni zadevi ne gre za tako situacijo, saj je namen zahtevane stroge obličnosti pogodbe o odsvojitvi poslovnega deleža poleg dokazne, svarilne in informacijske funkcije za pogodbene stranke nedvomno tudi v tem, da se omogoča vodenje sodnega registra in državni nadzor nad prometom s poslovnimi deleži (odmera davščin ipd.), kar pa predstavlja javni interes (razširjena informacijska funkcija). Vse morebitne spremembe pravnega posla, iz katerega izvira izterjevana terjatev, bi torej, da bi lahko bile pravno upoštevne oziroma zavezujoče, morale biti sklenjene v isti obliki, to je v obliki notarskega zapisa, in zatrjevana sklenitev le ustnega dogovora, ki dolžnikovo obveznost iz notarskega zapisa spreminja oziroma ukinja, ne zadošča.

Pravilno je sodišče zavrnilo tudi ugovor prenehanja terjatve zaradi pobota s posojili, vplačanimi v družbo B. d.o.o. V izvršilnem postopku je mogoč le materialnopravni pobot, do katerega po 311. členu OZ lahko pride, če sta terjatvi vzajemni, istovrstni in zapadli. Teorija in sodna praksa sta k tem pogojem dodali še pogoj likvidnosti terjatve, ki je podan, če je protiterjatev ugotovljena z izvršilnim naslovom ali če se upnik s pobotom strinja. V predmetni zadevi pogoj likvidnosti ni izpolnjen, saj dolžnik niti ne trdi, da bi protiterjatev temeljila na izvršilnem naslovu, prav tako pa je upnik navedbe o pobotu izrecno prekal in je torej zatrjevana protiterjatev sporna.

VSL Sklep I Ip 619/2023, 1. 8. 2023

4. Ugovorni razlog stečaja oziroma prisilne poravnave

5. Ugovor zastaranja

6. Ugovor pri izvršbi na podedovano premoženje

7. Ugovor pri izvršbi terjatve v tuji valuti

8. Ugovor, da terjatev še ni zapadla - predčasna zapadlost, upnik je izpolnitev odložil za čas, ki še ni potekel

Prvodolžnik ne izpodbija odločilnih dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje glede vložitve predloga na podlagi notarskega zapisa in da je terjatev že zapadla. Sodišče prve stopnje je utemeljeno zavrnilo ugovor.

VSC Sklep II Ip 192/2023, 13. 9. 2023

9. Ugovor pri izvršitvi delovne odločbe

10. Ugovor izpolnitve obveznosti oziroma prenehanja obveznosti

11. Ugovor v postopku zavarovanja

Ugovorni postopek je namenjen zagotovitvi kontradiktornosti postopka v smislu soočenja stališč obeh strank in v tem okviru kritični ponovni presoji pravilnosti izdanega sklepa o zavarovanju, ki ga sodišče zaradi spoštovanja načela hitrosti postopka in zaradi elementa presenečenja prvotno izda zgolj na podlagi navedb upnika.

Upnica je izdajo regulacijske začasne odredbe predlagala v zavarovanje svoje nedenarne terjatve iz naslova prepovedi poseganja v osebnostne pravice oziroma v pravico do nedotakljivosti človekove osebnosti ter osebnega in družinskega življenja.

Pravica do zasebnosti in osebnostnih pravic ni neomejena in je poseg dopusten, kadar so podani nujni, prisiljujoči razlogi, ki so v konkretnem javnem interesu v ožjem smislu.

Upnica se v spornem prispevku omenja le postransko, kot nepremičninska posrednica in zemljiškoknjizna lastnica nepremičnine (in ne kot zunajzakonska partnerka D. D. in kot stanovalka objavljene nepremičnine), medtem ko se ob presoji konteksta celotne objave izkaže, da je fokus objave na D. D. Slednji je s svojim nastopanjem v javnosti pridobil status relativne javne osebe, ki je z izpostavljanjem v politično naravnanih temah in s prošnjami za donacije sprožila poizvedovanje novinarjev o svojem premoženjskem stanju in razpravo splošnega družbenega pomena v javnem interesu. V tem okviru razprava o nepremičnini oziroma o njenem lastništvu ne more predstavljati nedopustnega posega v upničino zasebnost, saj ne razkriva globoko intimnih in zaupnih podrobnosti iz njenega osebnega življenja, temveč le medsebojno povezanost upnice kot nepremičninske posrednice in D. D., za katerega je v članku zatrjevano, da je kupil nepremičnino. Glede na to, da je v objavi jasno naveden vir informacij in da naj bi novinarji tudi osebno preverili nakup oziroma lastništvo nepremičnine pri upnici (česar upnica ne izpodbija), dolžniku ni mogoče očitati, da je bila presežena svoboda izražanja in novinarske etike, s poročanjem pa je bil zasledovan ustavno dopusten namen obveščanja javnosti o informacijah v javnem interesu. Pritrditi je zato sodišču prve stopnje, da glede na test sorazmernosti pravica javnosti oziroma pravica do (medijske) svobode govora v konkretnem primeru prevlada nad pravico upnice do nedotakljivost zasebne sfere, in to kljub temu, da je upnica zasebnica, ki pred tem ni z ničemer vzbujala zanimanja javnosti in se javnosti ni izpostavljala. Kot je bilo že pojasnjeno zgoraj, namreč ta pravica ni absolutna in neomejena.

VSL Sklep IV Ip 974/2023, 5. 9. 2023

12. Ugovor glede predmeta izvršbe (7. točka)

Pritožbene navedbe o neobstoju dolžnikove terjatve, s katerimi smiselno le ponavlja ugovorne navedbe, so neutemeljene, saj niso pravno upoštevne ugovorne okoliščine ugovora zoper novo izvršilno sredstvo. Dolžnik lahko zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ugovarja le iz razlogov, ki preprečujejo izvršbo z novim sredstvom in na novem predmetu izvršbe, na kar je sodišče prve stopnje dolžnika tudi poučilo v pravnem pouku.

VSC Sklep I Ip 148/2023, 13. 7. 2023

13. Ugovorni razlog pri izterjavi preživninske terjatve

Redno šolanje je pravni standard, ki ga je treba zapolniti v vsakem konkretnem primeru, primarno pa redno šolanje pomeni redno izpolnjevanje šolskih ali študijskih obveznosti. Namen rednega šolanja je namreč pridobitev izobrazbe ali poklica zaradi zagotovitve lastnega preživljanja, izpolnjevanje šolskih (študijskih) obveznosti pa zato predstavlja temeljno predpostavko, zaradi katere

je otrok upravičen zahtevati od staršev plačilo preživnine. V določenih primerih sicer lahko pride do prekinitve ali zastojev v rednem šolanju, ki še ne pomenijo izgube pravice do preživljanja, vendar pa morajo v teh primerih obstajati opravičljivi razlogi, zaradi katerih upravičenec ni izpolnil šolskih ali študijskih obveznosti. Pri presoji standarda rednega šolanja se tako ni mogoče omejiti na presojo formalnega statusa upravičenca v šolskem sistemu, ampak je treba vsebinsko presoditi njegovo prizadevanje za pridobitev izobrazbe.

Upnik rednega šolanja v šolskem letu 2021/2022 kljub izkazanemu vpisu na fakulteto ob odsotnosti trditve in dokazov glede izpolnjevanja študijskih obveznosti oziroma glede razlogov za njihovo neizpolnjevanje ter ob odsotnosti pojasnila, zakaj se je v naslednjem šolskem letu prepisal nazaj na nižjo, srednješolsko stopnjo izobraževanja, ni uspel izkazati.

Ker upnik ni uspel izkazati rednega šolanja v letih 2021/2022 in 2022/2023, za kateri izterjuje preživnino, je sodba, na podlagi katere je vložil predlog za izvršbo, izgubila lastnost izvršilnega naslova. Tako lastnost ima po upnikovi polnoletnosti namreč le v okviru 183. člena DZ in jo izgubi, če se upnik ne šola redno.

VSL Sklep I Ip 948/2023, 28. 8. 2023

Dolžnica v obravnavani zadevi ni zatrjevala dejstev, ki bi terjala presojo na podlagi določb 106. člena DZ, temveč je zatrjevala prenehanje pravice do preživljanja zaradi pridobitve dohodkov, s katerimi si lahko upnik zagotovi preživljanje. S tem se je sklicevala na zakonski dejanski stan iz 108. člena DZ, ki opredeljuje razloge prenehanja preživninske obveznosti. Pravica do preživnine, četudi izhaja iz izvršilnega naslova (sodne poravnave), v tem primeru preneha že z nastopom v zakonu opredeljenih dejstev (ex lege) in ne šele na podlagi sodne odločbe, kot to velja v primerih iz 106. člena DZ. S prenehanjem pravice do preživnine preneha upnikova terjatev iz naslova preživnine, to pa je razlog, ki preprečuje izvršbo (8. točka prvega odstavka 55. člena ZIZ), ki ga je dopustno uveljavljati v izvršilnem postopku. V takem primeru je torej izvršilno sodišče tisto, ki mora v okviru ugovornega postopka ugotoviti, ali je do prenehanja preživninske obveznosti resnično prišlo, in v zvezi s tem (upoštevaje trditve in dokazne predloge strank) ugotoviti, ali je izpolnjen zakonski dejanski stan iz 108. člena DZ.

VSM Sklep I Ip 719/2022, 16. 1. 2023

14. Ugovor družbenika, delničarja

15. Ugovor, da terjatev ni prešla na upnika oziroma obveznost ni prešla na dolžnika (12. točka)

56. člen (Ugovor po izteku roka)

Dejstva, da upniku ničesar ne dolguje iz razloga, ker upnik svoje terjatve ni prijavil v postopek osebnega stečaja nad dolžnikom, da je izterjevana terjatev nastala pred 24. 12. 2018 in da so mu znesek dolga že dvakrat brisali, ki jih je dolžnik zatrjeval v ugovoru po izteku roka, sicer predstavljajo dejstva, ki se nanašajo na terjatev, vendar niso nastopila po izdaji sklepa o izvršbi, saj so bila dolžniku znana že pred izdajo sklepa o izvršbi in bi jih zato moral uveljaviti že v rednem ugovoru zoper sklep o izvršbi.

VSC Sklep I Ip 244/2022, 29. 9. 2022

56.a člen (Ugovor zoper pravno nasledstvo)

57. člen (Odgovor na ugovor)

58. člen (Sklep o ugovoru)

Ugovor je sodišče obravnavalo vsebinsko, pritožba pa utemeljeno opozarja, da za to (še) ni imelo pravne podlage, saj je bil ugovor nepopoln (nepodpisan) in kot tak nesposoben za meritorno obravnavo.

Kljub temu, da je ugovor nepodpisan in zato nepopoln, ni mogoče pritrditi upnikovim pritožbenim navedbam, da bi ga moralo sodišče zavreči takoj, brez pozivanja na dopolnitev. Pritožba v tem delu primarno temelji na stališču, da je tudi v ugovornem postopku treba smiselno uporabiti določbo 336. člena ZPP, temu pa ni mogoče slediti. Drži sicer, da je tudi ugovor tako kot pritožba pravno sredstvo, vendar pa se 336. člen ZPP, po katerem se ne uporablja določba 108. člena tega zakona o vračanju nepopolnih vlog v dopolnitev, izrecno in jasno nanaša samo na pritožbeni postopek. Ker gre za izjemo od splošnega pravila o vračanju nepopolnih vlog v dopolnitev, izjeme pa je treba razlagati restriktivno, uporaba 336. člena ZPP v ugovornem postopku glede na njegovo jasno dikcijo ne pride v poštev.

Podlago za poziv k dopolnitvi nepopolnega ugovora predstavlja 108. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, po katerem zahteva sodišče od vložnika, da mora vlogo, ki je nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, popraviti ali dopolniti.

VSL Sklep I Ip 1141/2023, 10. 10. 2023

Sporno pravno razmerje med upnico in dolžnikom je nastalo že pred uveljavitvijo (15. 4. 2017) oziroma začetkom uporabe DZ (15. 4. 2019), zato se zanj uporabljajo še določbe prej veljavnega ZZZDR in ne DZ, na katerega se je v izpodbijanem sklepu oprlo sodišče prve stopnje.

Zunajzakonska skupnost je (tudi) glede premoženjskih pravnih posledic za zunajzakonska partnerja izenačena z zakonsko zvezo. Navedeno skladno z drugim odstavkom 51. člena ZZZDR pomeni, da je skupno premoženje zunajzakonskih partnerjev tisto premoženje, ki je pridobljeno v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in sicer z delom. Zakonska pogoja za opredelitev določene stvari ali premoženjske pravice kot skupno premoženje sta torej dva: – da je bila stvar ali pravica pridobljena v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in – da sta jo zunajzakonska partnerja pridobila z delom.

Pravni standard zunajzakonske skupnosti, ima več različnih opredelilnih elementov. Zelo pomemben oziroma načeloma celo njen nujni pogoj je skupno bivanje partnerjev. Vendar to ne velja absolutno, izjema so primeri, ko obstajajo opravičljivi, objektivni razlogi za ločeno življenje. Pri ugotavljanju, ali obstaja zunajzakonska skupnost, je namreč treba presojati odnos med partnerjema kot celoto in v vsakem konkretnem primeru posebej. Če zaradi dela, stanovanjskih razmer ali zaradi drugih razlogov partnerja ne živita skupaj, ima pa njuna skupnost druge značilnosti življenjske skupnosti v smislu ekonomske soodvisnosti, čustvene pripadnosti, intimne povezanosti in siceršnje odločitve za skupno življenje, so pogoji za izenačenost takšne skupnosti z življenjem v zakonski zavezi (lahko) izpolnjeni. Za zunajzakonsko skupnost gre, če partnerja dalj časa skupaj zadovoljujeta svoje interese na čustvenem in materialnem področju, si medsebojno zaupata in pomagata ter sta intimna. Obstoj skupnega gospodinjstva, ekonomska skupnost in dejstvo, da v očeh okolice veljata za zunajzakonska partnerja (t. i. notornost skupnosti) so zunanji indikatorji, ki nakazujejo obstoj zunajzakonske skupnosti. Odločilna za zaključek o njenem obstoju pa je notranja komponenta, torej

volja vsakega od partnerjev po vzpostavitvi skupnega življenja in ekonomske skupnosti.

VSL Sklep IV Ip 1040/2023, 19. 9. 2023

Glede utemeljenosti predloga za izdajo začasne odredbe sodišče odloča s sklepom o ugovoru. Glede na to, da upnik začasno varstvo dobi z izdajo sklepa o začasni odredbi, mora biti s formalnim sklepom zavarovanje namreč tudi razveljavljeno, zgolj izpolnitev pogojev za prenehanje začasne odredbe še ni dovolj.

Pri uporabi domneve resničnosti ugovornih trditev je treba upoštevati, ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovem v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo začasne odredbe. Če dolžnik v ugovoru zanika dejstvo iz predloga, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, je namreč očitno, da se z njim ne strinja, podvajanje istih navedb bi bilo nesmiselno. Domnevo je tako mogoče vzpostaviti zgolj za v ugovoru navedena nova dejstva, ne pa tudi za zanikanje tistih iz predloga.

VSL Sklep IV Ip 210/2023, 22. 2. 2023

59. člen (Pravda ali drug postopek za nedopustnost izvršbe)

Pravovarstveni namen tožbe na nedopustnost izvršbe je v tem, da se ugotovi, da je izvršba na določeno stvar ali pravico v določenem izvršilnem postopku nedopustna, ker je tožnik imetnik pravice, ki preprečuje izvršbo na tako stvar ali pravico. Zato je tožnikov pravni interes podan le, če je v teku konkreten izvršilni postopek na konkretno stvar ali pravico, glede katere tožnik zahteva ugotovitev nedopustnosti izvršbe.

Drži, da so tožnikove nepremičnine še vedno hipotekarno obremenjene, o čemer se je prepričalo tudi pritožbeno sodišče z vpogledom v zemljiško knjigo. Vendar pa to še ne utemeljuje tožnikovega pravnega interesa za tožbo na nedopustnost izvršbe. Kot je bilo že pojasnjeno, je tožba na nedopustnost izvršbe specifično pravno sredstvo, ki varuje interese tožnika zgolj v okviru konkretnega izvršilnega postopka. Izvršilni postopek, za katerega je tožnik zahteval ugotovitev nedopustnosti izvršbe, je pravnomočno končan; postopek, ki se (morda) formalno še vodi pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani (in za katerega tožnik s tožbo ni zahteval nedopustnosti izvršbe) pa se zaradi pravnih posledic končanja osebnega stečaja ne bo mogel nikoli več nadaljevati.

V pravni teoriji in sodni praksi je utrjeno stališče, da je hipoteka – kar velja tako za prostovoljno (pogodbeno) kot tudi t.i. prisilno hipoteko (pridobljeno v okviru izvršilnega postopka, kot je tudi v tem primeru) – akcesorna in kavzalna pravica, ki obstoji in je namenjena poplačilu določene terjatve. Če take terjatve ni več ali če je (kot v tem primeru) postala naturalna, torej neizterljiva, hipoteka, ki je bila vknjižena zaradi zavarovanja take (sedaj neobstoječe ali neizterljive) terjatve, obstoji zgolj formalno, četudi je še vedno vpisana v zemljiški knjigi, saj ne služi več zavarovanju nobene terjatve.

VSL Sklep I Cp 748/2023, 5. 9. 2023

60. člen (Obravnavanje nedopustnosti)

61. člen (Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine)

1. Splošno

2. Obrazloženost ugovora zoper sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine

Zmotno je stališče pritožbe, da dolžnik zgoraj navedenim kriterijem obrazloženosti ugovora ni zadostil. Iz dolžnikovih navedb namreč določno izhaja, da nasprotuje obstoju vtoževane terjatve in meni, da v ugovoru priloženem Dogovoru o plačilu odvetniške nagrade za opravljene pravne storitve zanj ni podlage. Presoja, ali so dolžnikove navedbe utemeljene, ali jih vsebina v dokaz predložene listine potrjuje in ali je torej utemeljeno dolžnikovo zavzemanje za zavrnitev upnikovega zahtevka, pa ni predmet sodne presoje v postopku reševanja ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ampak bo o tem sodišče odločalo v nadaljnjem pravnem postopku. Šele v tem postopku bo namreč moral tudi upnik, ki nosi trditveno in dokazno breme glede obstoja terjatve, katere plačilo je zahteval s predlogom za izvršbo, ponuditi navedbe o dejstvih, ki utemeljujejo njegov zahtevek, in zanje predložiti dokaze. Šele na podlagi teh navedb in predloženih dokazov pa bo sodišče v nadaljnjem kontradiktornem postopku lahko presodilo tudi utemeljenost dolžnikovih ugovorov, ki jih bo dolžnik, potem ko se bo seznanil z dejstvi in dokazi, na katerih upnik utemeljuje svoj zahtevek, v skladu s procesnimi pravili lahko tudi še dopolnil.

VSM Sklep I Ip 627/2023, 8. 11. 2023

Glede na naravo predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine upnik v obravnavani zadevi v predlogu za izvršbo ni navedel nobenih dejstev, iz katerih bi izhajalo, kdaj je terjatev zapadla, oziroma dejstev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da je zapadla 14. 10. 2022, kot je navedel v predlogu za izvršbo, in da je upravičen do plačila zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje. Prav tako v tej smeri ni predlagal nobenih dokazov. Ker trditveno in dokazno breme v zvezi s tem nosi upnik, od dolžnika, ki v ugovoru goli trditvi, da je terjatev zapadla 14. 10. 2022, in na tej podlagi postavljenemu obrestnemu zahtevku za plačilo zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje določno nasprotuje, ni mogoče zahtevati, da za svoje navedbe v zvezi s tem predlaga tudi dokaze. S takšno zahtevo, bi bilo namreč na dolžnika neutemeljeno in preuranjeno prevaljeno dokazno breme, dolžnik pa bi bil postavljen v neenakopraven položaj v primerjavi z upnikom.

VSM Sklep II Ip 338/2023, 20. 9. 2023

Neobrazložen je lahko samo tak ugovor, ki ne navaja nobenih pravno pomembnih dejstev oziroma, ki za trditve ne vsebuje nobenih argumentov in/ali dokazov.

VSC Sklep II Ip 161/2023, 23. 8. 2023, enako VSC Sklep II Ip 121/2023, 5. 7. 2023

Ugovor je predstavljal izjavo nevednosti, ki je zadostila zahtevani obrazloženosti ugovora.

VSC Sklep II Ip 172/2023, 23. 8. 2023

Dolžnik dejansko pritrjuje odločitvi sodišča prve stopnje. To je v izpodbijanem sklepu pravilno delno ugodilo ugovoru dolžnika za plačane zneske in v tem delno ustavilo izvršbo.

VSC Sklep II Ip 142/2023, 26. 7. 2023

Dejstva, da upniku ničesar ne dolguje iz razloga, ker upnik svoje terjatve ni prijavil v postopek osebne stečaja nad dolžnikom, da je izterjevana terjatev nastala pred 24. 12. 2018 in da so mu znesek dolga že dvakrat brisali, ki jih je dolžnik zatrjeval v ugovoru po izteku roka, sicer predstavljajo dejstva, ki se nanašajo na terjatev, vendar niso nastopila po izdaji sklepa o izvršb, saj so bila dolžniku

znana že pred izdajo sklepa o izvršbi in bi jih zato moral uveljaviti že v rednem ugovoru zoper sklep o izvršbi.

VSC Sklep I Ip 244/2022, 29. 9. 2022

Zmotno je stališče pritožbe, da dolžnik zgoraj navedenim kriterijem obrazloženosti ugovora ni zadostil. Iz dolžnikovih navedb namreč določno izhaja, da nasprotuje obstoju vtoževane terjatve in meni, da v ugovoru priloženem Dogovoru o plačilu odvetniške nagrade za opravljene pravne storitve zanj ni podlage. Presoja, ali so dolžnikove navedbe utemeljene, ali jih vsebina v dokaz predložene listine potrjuje in ali je torej utemeljeno dolžnikovo zavzemanje za zavrnitev upnikovega zahtevka, pa ni predmet sodne presoje v postopku reševanja ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ampak bo o tem sodišče odločalo v nadaljnjem pravnem postopku. Šele v tem postopku bo namreč moral tudi upnik, ki nosi trditveno in dokazno breme glede obstoja terjatve, katere plačilo je zahteval s predlogom za izvršbo, ponuditi navedbe o dejstvih, ki utemeljujejo njegov zahtevek, in zanje predložiti dokaze. Šele na podlagi teh navedb in predloženih dokazov pa bo sodišče v nadaljnjem kontradiktornem postopku lahko presodilo tudi utemeljenost dolžnikovih ugovorov, ki jih bo dolžnik, potem ko se bo seznanil z dejstvi in dokazi, na katerih upnik utemeljuje svoj zahtevek, v skladu s procesnimi pravili lahko tudi še dopolnil.

VSM Sklep I Ip 627/2023, 8. 11. 2023

Glede na naravo predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine upnik v obravnavani zadevi v predlogu za izvršbo ni navedel nobenih dejstev, iz katerih bi izhajalo, kdaj je terjatev zapadla, oziroma dejstev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da je zapadla 14. 10. 2022, kot je navedel v predlogu za izvršbo, in da je upravičen do plačila zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje. Prav tako v tej smeri ni predlagal nobenih dokazov. Ker trditveno in dokazno breme v zvezi s tem nosi upnik, od dolžnika, ki v ugovoru goli trditvi, da je terjatev zapadla 14. 10. 2022, in na tej podlagi postavljenemu obrestnemu zahtevku za plačilo zakonskih zamudnih obresti od 15. 10. 2022 dalje določno nasprotuje, ni mogoče zahtevati, da za svoje navedbe v zvezi s tem predlaga tudi dokaze. S takšno zahtevo, bi bilo namreč na dolžnika neutemeljeno in preuranjeno prevajeno dokazno breme, dolžnik pa bi bil postavljen v neenakopraven položaj v primerjavi z upnikom.

VSM Sklep II Ip 338/2023, 20. 9. 2023

3. Ugovor po roku

4. Ugovori meničnih zavezancev - menica

62. člen (Postopek pri ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne

listine)

1. Postopek z ugovorom

2. Postopek z ugovorom - menica

3. Sklep o izvršbi izdan na podlagi verodostojne listine kot izvršilni naslov

Sporno pravno vprašanje je, ali je odločitev o stroških postopka treba opreti na 157. ali na 158. člen ZPP. Okoliščine primera utemeljujejo uporabo 157. člena ZPP, saj tožena stranka ni dala povoda za tožbo (predlog za izvršbo) in je v pravnem postopku soglašala z umikom tožbe. Ali je bila tožba

umaknjena takoj po izpolnitvi zahtevka, bi bilo pomembno, če bi tožena stranka dala povod za tožbo.

VSL Sklep I Cp 762/2023, 16. 8. 2023

Tudi če stranka pred vložitvijo predloga za izvršbo oziroma tožbe računa ne zavrne, se ima v pravnem postopku plačilu za storitve oziroma blago (v znesku, ki izhaja iz računa) pravico upirati, tako iz razloga, da le-te sploh niso bile opravljene, kot tudi posameznim cenam in količinam le-teh. Vendar mora vsa tovrstna dejstva tudi dokazati, česar tožena stranka v konkretnem primeru ni izkoristila. Račun ni temelj za nastanek obveznosti, kljub temu pa lahko služi kot dokazno sredstvo, še posebej v primeru, ko le-ta po prejemu ni zavrjen. Če stranka računa ne zavrne, je namreč mogoče povsem utemeljeno sklepati, da so v njem navedena dejstva resnična.

Ker je tožena stranka trditve tožeče stranke zanikala zgolj pavšalno, se z do te mere konkretnimi dejstvi sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi ni bilo dolžno ukvarjati in ni imelo naloge, da izpodbijano sodbo obrazloži tako natančno, kot mu v pritožbi očita tožena stranka. Zakaj bi bila toženi stranki v zvezi s temi dejstvi kršena pravica do izjave, pa iz pritožbe ni mogoče izluščiti. Tožena stranka je imela možnost odgovoriti prav na vse trditve in dokaze tožeče stranke. Če te ni izkoristila, mora procesno neaktivnost pripisati sebi in ne sodišču prve stopnje. Sodišče prve stopnje se namreč ni dolžno opredeljevati do trditev, ki jih ni.

VSL Sodba I Cpg 586/2022, 11. 5. 2023

Premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, mora biti v prijavi terjatve določno opredeljeno.

Notarski zapis pogodb o odstopu terjatev v zavarovanje, na katere so se sklicevali upniki v prijavah terjatev in ločitvenih pravic, nimajo moči neposredno izvršljivih listin, zato ne predstavljajo izvršilnega naslova.

V zakonu ni podlage za stališče, da kvaliteta pravnomočnega in izvršljivega sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine ni enaka drugim listinam, ki jim zakon priznava lastnost izvršilnega naslova.

VSL Sklep Cst 5/2023, 19. 4. 2023

63. člen (Obnova postopka)

64. člen (Pogoji in rok za ugovor)

Nastop pravnomočnosti sklepa o ustavitvi postopka pomeni, da so stranke in sodišče nanj vezani, zato se v pravnomočno odločitev ne more več posegati, kar je pravilno pojasnjeno tudi v izpodbijanem sklepu. V tem primeru ni bila samo pravnomočno ustavljena izvršba na nepremičnine, temveč izvršilni postopek. V pravnomočno zaključenem izvršilnem postopku pa stranke in drugi udeleženci ne morejo več opravljati nobenih procesnih dejanj, zato je iz tega razloga ugovor tretjega z izpodbijanem sklepom pravilno zavržen.

VSC Sklep II Ip 168/2023, enako tudi 23. 8. 2023

Taksna obveznost nastane v vsakem posameznem sodnem, konkretno izvršilnem postopku posebej oziroma ločeno, in to za vsako vlogo oziroma procesno dejanje, za katero Taksna tarifa ZST-1 tako določa. Čeprav ista stranka oziroma udeleženec, v konkretnem primeru tretji, nastopa v več izvršilnih postopkih in v zvezi s podobno ali isto dejansko ter pravno podlago, navedeno na nastanek taksne obveznosti v ničemer ne vpliva. Nasprotno pritožbeno stališče je pravno zmotno in nima nobene podlage v določbah ZST-1. Za nastanek obveznosti plačila sodne takse tudi ni odločilno, da je izvršitelj razpisal javno dražbo za vse izvršilne zadeve skupaj. Ker so na aktivni strani v posameznih izvršilnih postopkih različne stranke, pa so nenazadnje, kot izhaja že iz izpodbijanega

sklepa, kljub podobni oziroma enaki dejanski in pravni podlagi tudi možne različne procesne situacije (odvisno od (ne)aktivnosti posameznega upnika) in s tem tudi različne odločitve o ugovorih ter predlogih tretjega za odlog izvršbe.

VSL Sklep II Ip 1578/2022, 16. 1. 2023

65. člen (Sklep o ugovoru)

1. Splošno

2. Rok za vložitev tožbe na nedopustnost izvršbe

3. Predlog tretjega za odlog izvršbe zaradi vložitve tožbe na nedopustnost

4. Odločitve v pravnem postopku - nedopustnost izvršbe

Če sodišče v postopku po vložitvi ugovora tretjega s pravnomočno sodbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana, na določen predmet ni dopustna, glede tega predmeta ustavi izvršbo in razveljavi sklep o izvršbi (65. člen ZIZ). Če bi bila določena zgolj ustavitev izvršbe glede tega predmeta, bi takšna ureditev v skladu z dobrohotno razlago drugega odstavka 76. člena ZIZ še dopuščala možnost, da ostanejo v veljavi opravljena izvršilna dejanja, če bi z njihovo razveljavitvijo bile prizadete pravice drugih. V zakonu zapovedana razveljavitev sklepa o izvršbi glede tega predmeta pa nedvomno narekuje razveljavitev vseh do tedaj opravljenih izvršilnih dejanj na tem predmetu, tj. tudi sklepa o rubežu, kar pomeni, da bi izvršilni upnik v posledici izgubil zastavno pravico na terjatvi in vrstni red poplačila, ki ga je s sklepom o rubežu pridobil. Z razveljavitvijo sklepa o prenosu terjatve v izterjavo bi odpadla tudi pravna posledica, ki jo določa četrti odstavek 120. člena ZIZ, da dolžnikovi odstopi prenesene terjatve po prenosu v izterjavo nimajo pravnih učinkov na pravice, ki jih je upnik pridobil s prenosom, in bi torej nadaljnji dolžnikovi prenosi iste terjatve imeli veljavne pravne učinke. Takšne posledice pa po mnenju pritožbenega sodišča nesorazmerno posegajo v pravice izvršilnih (prisilnih) upnikov in jih v primerjavi s pogodbenimi upniki spravljajo v neenakopraven položaj.

Ker zakonodajalec razmerij med upniki v konkurenci pravic fiduciarnih upnikov s pravicami izvršilnih upnikov ni uredil, mora ustrezno ravnovesje poiskati sodišče upoštevaje dejanske okoliščine v vsakem posamičnem primeru, z namenom čim manjšega poseganja v zavarovane pravne položaje prizadetih udeležencev. V skladu s tem vodilom pritožbeno sodišče ocenjuje, da je bila odločitev prvostopnega sodišča vseeno pravilna. Pri tej oceni ni upoštevalo dejstva, da se je zoper dolžnika C. d. o. o. začel stečajni postopek, saj to dejstvo do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje še ni nastopilo in zato ni del relevantne dejanske podlage. Predmet tako fiduciarnega pogodbenega odstopa v zavarovanje kot rubeža v izvršilnem postopku so bodoče terjatve iz trajnega pogodbenega razmerja med dolžnikom C. d. o. o. in njegovim dolžnikom D. iz naslova odkupa električne energije, terjatve torej, ki izvirajo iz opravljanja dolžnikove glavne (če ne celo edine) dejavnosti, iz katere pridobiva prihodke. Pri tako obsežni globalni anticipirani cesiji je razumno pričakovati, da bo terjatev prvega fiduciarnega upnika v določenem časovnem obdobju poplačana in da se bodo dolžnikove terjatve do njegovega dolžnika slej kot prej sprostile tudi za upnike kasnejšega vrstnega reda. Kdaj in v kolikšnem obsegu, vesta samo dolžnik in upnik iz fiduciarnega razmerja. Pravica kasnejših upnikov do vrstnega reda je zato v primeru anticipiranih globalnih cesij zelo pomembna. Dolžnikov dolžnik je bil nadalje z vsemi fiduciarnimi odstopi polno seznanjen, saj je dolžnikove terjatve nakazoval neposredno fiduciarnemu upniku. Ob upoštevanju navedenih okoliščin ima poseg v pravni položaj fiduciarnega upnika, če se mu ne prizna pravica do ugovora tretjega oz. pravica, ki preprečuje izvršbo (saj se lahko iz odstopljene terjatve poplača zunajsodno, lahko jo sam iztoži od dolžnikovega dolžnika, dolžnikov dolžnik pa prepreči izvršbo z ugovorom, da terjatev ni

prešla na kasnejšega upnika), blažje in manj obremenjujoče posledice kot poseg v položaj kasnejšega izvršilnega upnika, ki mu fiduciarnemu upniku priznana pravica do ugovora in tožbe na nedopustnost izvršbe odvzame ne samo vrstni red, pač pa mu lahko za naprej v celoti onemogoči poplačilo iz dolžnikove terjatve.

VSL Sodba I Cpg 234/2022, 15. 2. 2023

66. člen (Kdaj se ne more zahtevati, da se izvršba izreče za nedopustno)

67. člen (Razlogi za nasprotno izvršbo)

68. člen (Postopek s predlogom za nasprotno izvršbo)

69. člen (Sklep o nasprotni izvršbi)

70. člen (Če nasprotna izvršba ni mogoča)

71. člen (Na predlog dolžnika in po uradni dolžnosti)

1. Splošno

Res velja, da je v izvršilnem postopku načelo kontradiktornosti v določeni meri omejeno, ter da v ZIZ ni posebej določeno, da bi bilo potrebno dolžnikov predlog za odlog izvršbe vročiti upniku, zato opustitev takšne vročitve nujno ne pomeni absolutne bistvene kršitve oziroma kršitve načela kontradiktornosti. Vendar pa slednje ne pomeni, da se lahko vročitev v vsakem primeru opusti. Iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče svojo odločitev v celoti oprlo na navedbe, ki jih je dolžnica podala v predlogu za odlog in njegovi dopolnitvi. S tem ko sodišče prve stopnje predloga za odlog in njegovo dopolnitev upniku ni vročilo pred izdajo sklepa o odlogu, je upniku odvzelo možnost, da se izjavi o navedenih pravno relevantnih vidikih predmetne zadeve.

VSM Sklep I Ip 188/2023, 25. 4. 2023

2. Pogoji za odlog izvršbe

3. Odlog iz posebno upravičenih razlogov

Pravilna je presoja sodišča prve stopnje, da dolžničino zdravstveno stanje v času predloga za odlog (zvin gležnja in nateg drugih delov skočnega sklepa) ne dosega standarda zdravstvenih razlogov, ki predstavljajo drug posebno upravičen razlog za odlog izvršbe po 4. točki drugega odstavka 71. člena ZIZ.

VSC Sklep I Ip 218/2023, 14. 9. 2023

V primeru obstoja posebno upravičenih razlogov iz 3. točke drugega odstavka 71. člena ZIZ določa manj stroge pogoje za odlog izvršbe, tudi v zvezi s samo vložitvijo tožbe in izkazovanjem samih pogojev. Z namenom izkazovanja verjetnosti uspeha v pravdi dolžniku ni treba priložiti dokazov, ki jih navaja v tožbi, izvršilnemu sodišču pa seveda tudi ni treba izvajati v tožbi predlaganih dokazov. Za dopustitev odloga v času, ko je dolžnik potrošnik že vložil tožbo v pravnem postopku, se ne upoštevajo merila iz veljavnega prvega odstavka 71. člena zakona, po katerih mora dolžnik

izkazati za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku. Namesto tega se odlog dolžniku potrošniku dovoli vedno, kadar je vložil tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Zadostuje zatrjevanje dolžnika, da je pravni posel iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa neveljaven, sodišče pa izvršbe ne odloži le, če iz dolžnikovih trditev očitno izhaja, da nima možnosti za uspeh. Sodišče prve stopnje se tako ni bilo dolžno opredeljevati do upnikovih dolžnici nasprotujočih navedb iz odgovora na predlog za odlog izvršbe, saj se bo upnik imel možnost izjaviti v pravnem postopku. Iz navedenih razlogov pa ZIZ določa, da pravnomočno sodišče obravnava zadevo, kot je obravnavana, kot prednostno zadevo brez odlašanja. Zaradi varstva upnika je namreč določeno, da mora pravnomočno sodišče postopek v zvezi s tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa izvesti kot prednostno zadevo brez odlašanja, podobno kot zakon že določa za pravdo ali drug postopek za ugotovitev nedopustnosti izvršbe.

VSL Sklep I Ip 507/2023, 12. 7. 2023

- 4. Varščina kot pogoj za odlog**
- 5. Izvršba zaradi varstva in vzgoje otrok**
- 6. Nedopustnost pogodbenih pogojev**
- 7. Izvršba na dolžnikov dom**
- 8. Odlog v postopku začasne odredbe**

72. člen (Na predlog upnika)

1. Splošno

Res velja, da je v izvršilnem postopku načelo kontradiktornosti v določeni meri omejeno, ter da v ZIZ ni posebej določeno, da bi bilo potrebno dolžnikov predlog za odlog izvršbe vročiti upniku, zato opustitev takšne vročitve nujno ne pomeni absolutne bistvene kršitve oziroma kršitve načela kontradiktornosti. Vendar pa slednje ne pomeni, da se lahko vročitev v vsakem primeru opusti. Iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče svojo odločitev v celoti oprlo na navedbe, ki jih je dolžnica podala v predlogu za odlog in njegovi dopolnitvi. S tem ko sodišče prve stopnje predloga za odlog in njegovo dopolnitev upniku ni vročilo pred izdajo sklepa o odlogu, je upniku odvzelo možnost, da se izjavi o navedenih pravno relevantnih vidikih predmetne zadeve.

VSM Sklep I Ip 188/2023, 25. 4. 2023

2. Odlog premožninske izvršbe

73. člen (Na predlog tretjega)

1. Splošno

Taksna obveznost nastane v vsakem posameznem sodnem, konkretno izvršilnem postopku posebej oziroma ločeno, in to za vsako vlogo oziroma procesno dejanje, za katero Taksna tarifa ZST-1 tako določa. Čeprav ista stranka oziroma udeleženec, v konkretnem primeru tretji, nastopa v več izvršilnih postopkih in v zvezi s podobno ali isto dejansko ter pravno podlago, navedeno na nastanek taksne obveznosti v ničemer ne vpliva. Nasprotno pritožbeno stališče je pravno zmotno in nima

nobene podlage v določbah ZST-1. Za nastanek obveznosti plačila sodne takse tudi ni odločilno, da je izvršitelj razpisal javno dražbo za vse izvršilne zadeve skupaj. Ker so na aktivni strani v posameznih izvršilnih postopkih različne stranke, pa so nenazadnje, kot izhaja že iz izpodbijanega sklepa, kljub podobni oziroma enaki dejanski in pravni podlagi tudi možne različne procesne situacije (odvisno od (ne)aktivnosti posameznega upnika) in s tem tudi različne odločitve o ugovorih ter predlogih tretjega za odlog izvršbe.

VSL Sklep II Ip 1578/2022, 16. 1. 2023

2. Varščina

74. člen (Čas, za katerega se izvršba odlaga)

V primeru obstoja posebno upravičenih razlogov iz 3. točke drugega odstavka 71. člena ZIZ določa manj stroge pogoje za odlog izvršbe, tudi v zvezi s samo vložitvijo tožbe in izkazovanjem samih pogojev. Z namenom izkazovanja verjetnosti uspeha v pravdi dolžniku ni treba priložiti dokazov, ki jih navaja v tožbi, izvršilnemu sodišču pa seveda tudi ni treba izvajati v tožbi predlaganih dokazov. Za dopustitev odloga v času, ko je dolžnik potrošnik že vložil tožbo v pravnem postopku, se ne upoštevajo merila iz veljavnega prvega odstavka 71. člena zakona, po katerih mora dolžnik izkazati za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku. Namesto tega se odlog dolžniku potrošniku dovoli vedno, kadar je vložil tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Zadostuje zatrjevanje dolžnika, da je pravni posel iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa neveljaven, sodišče pa izvršbe ne odloži le, če iz dolžnikovih trditev očitno izhaja, da nima možnosti za uspeh. Sodišče prve stopnje se tako ni bilo dolžno opredeljevati do upnikovih dolžnici nasprotujočih navedb iz odgovora na predlog za odlog izvršbe, saj se bo upnik imel možnost izjaviti v pravnem postopku. Iz navedenih razlogov pa ZIZ določa, da pravnomočno sodišče obravnava zadevo, kot je obravnavana, kot prednostno zadevo brez odlašanja. Zaradi varstva upnika je namreč določeno, da mora pravnomočno sodišče postopek v zvezi s tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa izvesti kot prednostno zadevo brez odlašanja, podobno kot zakon že določa za pravdo ali drug postopek za ugotovitev nedopustnosti izvršbe.

VSL Sklep I Ip 507/2023, 12. 7. 2023

V primeru obstoja posebno upravičenih razlogov iz 3. točke drugega odstavka 71. člena ZIZ določa manj stroge pogoje za odlog izvršbe, tudi v zvezi s samo vložitvijo tožbe in izkazovanjem samih pogojev. Z namenom izkazovanja verjetnosti uspeha v pravdi dolžniku ni treba priložiti dokazov, ki jih navaja v tožbi, izvršilnemu sodišču pa seveda tudi ni treba izvajati v tožbi predlaganih dokazov. Za dopustitev odloga v času, ko je dolžnik potrošnik že vložil tožbo v pravnem postopku, se ne upoštevajo merila iz veljavnega prvega odstavka 71. člena zakona, po katerih mora dolžnik izkazati za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku. Namesto tega se odlog dolžniku potrošniku dovoli vedno, kadar je vložil tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Zadostuje zatrjevanje dolžnika, da je pravni posel iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa neveljaven, sodišče pa izvršbe ne odloži le, če iz dolžnikovih trditev očitno izhaja, da nima možnosti za uspeh. Sodišče prve stopnje se tako ni bilo dolžno opredeljevati do upnikovih dolžnici nasprotujočih navedb iz odgovora na predlog za odlog izvršbe, saj se bo upnik imel možnost izjaviti v pravnem postopku. Iz navedenih razlogov pa ZIZ določa, da pravnomočno sodišče obravnava zadevo, kot je obravnavana, kot prednostno zadevo brez odlašanja. Zaradi varstva upnika je namreč določeno, da mora pravnomočno sodišče postopek v zvezi s tožbo na neveljavnost pravnega posla iz neposredno izvršljivega notarskega zapisa izvesti kot prednostno zadevo brez odlašanja,

podobno kot zakon že določa za pravdo ali drug postopek za ugotovitev nedopustnosti izvršbe.

VSL Sklep I Ip 507/2023, 12. 7. 2023

Že iz jezikovne razlage sedmega odstavka 74. člena ZIZ izhaja, da upnik lahko predlog za odlog izvršbe poda le enkrat, nato pa lahko pred iztekom roka predlaga zgolj podaljšanje odloga, vendar pa odlog skupno ne sem trajati dlje od enega leta od izdaje sklepa o dovolitvi odloga. Čeprav razlaga jezikovno nedvoumni oziroma jasnih zakonskih besedil ni dopustna (in claris non fit interpretatio), višje sodišče dodaja, da tako razlago zakonske norme potrjuje tudi namenska razlaga, vsebovana v Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-J.

VSL Sklep I Ip 74/2023, 24. 1. 2023

75. člen (Nadaljevanje odložene izvršbe)

76. člen (Ustavitev izvršbe)

1. Splošno

Izvršilni postopki različnih upnikov zoper istega dolžnika na isto nepremičnino kot predmet izvršbe ne morejo teči ločeno in vzporedno. Po pristopu gre zgolj za enotno vodenje izvršbe na isto nepremičnino, zgolj s sklepom o pristopu pa ni v ničemer odločeno o tem, ali je terjatev drugega upnika resnična. Za izpodbijanje terjatve drugega upnika ima upnik na voljo druga pravna sredstva.

Poleg drugih primerov sodišče ustavi izvršbo po uradni dolžnosti tudi, če je izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega, oziroma če je razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti. Omenjeno določilo ne zahteva vložitve ugovora ali druge vloge dolžnika, če je sodišče z naštetimi dogodki oziroma pravnomočnimi odločitvami seznanjeno že samo.

VSL Sklep I Ip 702/2023, 1. 8. 2023

Če sodišče v postopku po vložitvi ugovora tretjega s pravnomočno sodbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana, na določen predmet ni dopustna, glede tega predmeta ustavi izvršbo in razveljavi sklep o izvršbi (65. člen ZIZ). Če bi bila določena zgolj ustavitev izvršbe glede tega predmeta, bi takšna ureditev v skladu z dobrohotno razlago drugega odstavka 76. člena ZIZ še dopuščala možnost, da ostanejo v veljavi opravljena izvršilna dejanja, če bi z njihovo razveljavitvijo bile prizadete pravice drugih. V zakonu zapovedana razveljavitev sklepa o izvršbi glede tega predmeta pa nedvomno narekuje razveljavitev vseh do tedaj opravljenih izvršilnih dejanj na tem predmetu, tj. tudi sklepa o rubežu, kar pomeni, da bi izvršilni upnik v posledici izgubil zastavno pravico na terjatvi in vrstni red poplačila, ki ga je s sklepom o rubežu pridobil. Z razveljavitvijo sklepa o prenosu terjatve v izterjavo bi odpadla tudi pravna posledica, ki jo določa četrti odstavek 120. člena ZIZ, da dolžnikovi odstopi prenesene terjatve po prenosu v izterjavo nimajo pravnih učinkov na pravice, ki jih je upnik pridobil s prenosom, in bi torej nadaljnji dolžnikovi prenosi iste terjatve imeli veljavne pravne učinke. Takšne posledice pa po mnenju pritožbenega sodišča nesorazmerno posegajo v pravice izvršilnih (prisilnih) upnikov in jih v primerjavi s pogodbenimi upniki spravljajo v neenakopraven položaj.

Ker zakonodajalec razmerij med upniki v konkurenci pravic fiduciarnih upnikov s pravicami izvršilnih upnikov ni uredil, mora ustrezno ravnovesje poiskati sodišče upošteva je dejanske okoliščine v vsakem posamičnem primeru, z namenom čim manjšega poseganja v zavarovane pravne položaje prizadetih udeležencev. V skladu s tem vodilom pritožbeno sodišče ocenjuje, da je bila odločitev prvostopnega sodišča vseeno pravilna. Pri tej oceni ni upoštevalo dejstva, da se je zoper dolžnika C. d. o. o. začel stečajni postopek, saj to dejstvo do konca glavne obravnave pred sodiščem

prve stopnje še ni nastopilo in zato ni del relevantne dejanske podlage. Predmet tako fiduciarnega pogodbenega odstopa v zavarovanje kot rubeža v izvršilnem postopku so bodoče terjatve iz trajnega pogodbenega razmerja med dolžnikom C. d. o. o. in njegovim dolžnikom D. iz naslova odkupa električne energije, terjatve torej, ki izvirajo iz opravljanja dolžnikove glavne (če ne celo edine) dejavnosti, iz katere pridobiva prihodke. Pri tako obsežni globalni anticipirani cesiji je razumno pričakovati, da bo terjatev prvega fiduciarnega upnika v določenem časovnem obdobju poplačana in da se bodo dolžnikove terjatve do njegovega dolžnika slej kot prej sprostile tudi za upnike kasnejšega vrstnega reda. Kdaj in v kolikšnem obsegu, veta samo dolžnik in upnik iz fiduciarnega razmerja. Pravica kasnejših upnikov do vrstnega reda je zato v primeru anticipiranih globalnih cesij zelo pomembna. Dolžnikov dolžnik je bil nadalje z vsemi fiduciarnimi odstopi polno seznanjen, saj je dolžnikove terjatve nakazoval neposredno fiduciarnemu upniku. Ob upoštevanju navedenih okoliščin ima poseg v pravni položaj fiduciarnega upnika, če se mu ne prizna pravica do ugovora tretjega oz. pravica, ki preprečuje izvršbo (saj se lahko iz odstopljene terjatve poplača zunajsodno, lahko jo sam iztoži od dolžnikovega dolžnika, dolžnikov dolžnik pa prepreči izvršbo z ugovorom, da terjatev ni prešla na kasnejšega upnika), blažje in manj obremenjujoče posledice kot poseg v položaj kasnejšega izvršilnega upnika, ki mu fiduciarnemu upniku priznana pravica do ugovora in tožbe na nedopustnost izvršbe odvzame ne samo vrstni red, pač pa mu lahko za naprej v celoti onemogoči poplačilo iz dolžnikove terjatve.

VSL Sodba I Cpg 234/2022, 15. 2. 2023

2. Ustavitev v zvezi s postopki zavarovanja

77. člen (Če je v predlogu navedeno, kje so stvari)

78. člen (Če v predlogu ni navedeno, kje so stvari)

79. člen (Predmeti, izvzeti iz izvršbe)

80. člen (Omejitve izvršbe proti pravnim osebam, podjetniku in zasebniku)

81. člen (Izvršilna dejanja)

Stroškov izvršitelja v zvezi s prevzemom prostovoljnih plačil od dolžnika v konkretnem primeru ni mogoče šteti kot potrebnih dejanj za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ iz razloga, ker ne gre za plačilo ob opravljanju izvršilnega dejanja, temveč za sprejem prostovoljnega plačila. Upoštevati je, da 81. člen ZIZ v prvem odstavku kot izvršilna dejanja določa le rubež in cenitev stvari, prodajo stvari in poplačilo. Res je v 4. alineji tar. št. 16 Pravilnika o tarifi za plačilo dela izvršiteljev in o povrnitvi stroškov v zvezi z njihovim delom nagrada izvršitelju za takšno dejanje izrecno predvidena, vendar je navedeno določilo kot materialno pravno podlago treba upoštevati le glede ocenitve višine stroškov izvršitelja, če upnik izkaže, da so ti stroški po temelju potrebni stroški za izvršbo v skladu s petim odstavkom 38. člena ZIZ.

V skladu s 54. členom Pravilnika o opravljanju službe izvršitelja v primeru, če dolžnik ali zanj kdo drug izvršitelju prostovoljno samo delno izpolni obveznost, je dolžnost izvršitelja, da opravi izvršbo v obsegu, kot je potrebno za kritje neporavnane obveznosti. Izvršitelj v tem primeru ne sme odložiti ali prekiniti izvršilnih dejanj glede preostalega dela obveznosti. Torej izvršitelj mora

nadaljevati v konkretnem primeru z izvršilnimi dejanji, torej s prodajo zarubljenih premičnin, dolžnikovo plačevanje posameznih zneskov izvršitelju po izvedenem rubežu, za prevzeme katerih si izvršitelj zaračunava stroške, pa je v primeru, da se z izvršilnimi dejanji v skladu s 92. členom ZIZ ne nadaljuje, mogoče šteti kot prikriti dogovor o odlogu izvršbe, mimo kogentnih zakonskih določb. Za takšen zastoj v izvršbi zato ni pravne podlage ter torej ni podan kriterij potrebnosti stroškov za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ.

VSL Sklep I Ip 1145/2023, 19. 10. 2023

82. člen (Obvestilo o rubežu)

83. člen (Predmet rubeža)

84. člen (Obseg rubeža)

84.a člen (Učinki rubeža gotovine in prostovoljnega plačila)

85. člen (Hramba zarubljenih stvari)

86. člen (Prepoved razpolaganja z zarubljenimi stvarmi)

87. člen (Pridobitev zastavne pravice)

88. člen (Neuspešen ali neizveden rubež)

89. člen (Cenitev)

90. člen (Rubežni in cenilni zapisnik)

91. člen (Zaznamba namesto rubeža)

92. člen (Čas prodaje)

Stroškov izvršitelja v zvezi s prevzemom prostovoljnih plačil od dolžnika v konkretnem primeru ni mogoče šteti kot potrebnih dejanj za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ iz razloga, ker ne gre za plačilo ob opravljanju izvršilnega dejanja, temveč za sprejem prostovoljnega plačila. Upoštevati je, da 81. člen ZIZ v prvem odstavku kot izvršilna dejanja določa le rubež in cenitev stvari, prodajo stvari in poplačilo. Res je v 4. alineji tar. št. 16 Pravilnika o tarifi za plačilo dela izvršiteljev in o povrnitvi stroškov v zvezi z njihovim delom nagrada izvršitelju za takšno dejanje izrecno predvidena, vendar je navedeno določilo kot materialno pravno podlago treba upoštevati le glede ocenitve višine stroškov izvršitelja, če upnik izkaže, da so ti stroški po temelju potrebni stroški

za izvršbo v skladu s petim odstavkom 38. člena ZIZ.

V skladu s 54. členom Pravilnika o opravljanju službe izvršitelja v primeru, če dolžnik ali zanj kdo drug izvršitelju prostovoljno samo delno izpolni obveznost, je dolžnost izvršitelja, da opravi izvršbo v obsegu, kot je potrebno za kritje neporavnane dela obveznosti. Izvršitelj v tem primeru ne sme odložiti ali prekiniti izvršilnih dejanj glede preostalega dela obveznosti. Torej izvršitelj mora nadaljevati v konkretnem primeru z izvršilnimi dejanji, torej s prodajo zarubljenih premičnin, dolžnikovo plačevanje posameznih zneskov izvršitelju po izvedenem rubežu, za prevzeme katerih si izvršitelj zaračunava stroške, pa je v primeru, da se z izvršilnimi dejanji v skladu s 92. členom ZIZ ne nadaljuje, mogoče šteti kot prikriti dogovor o odlogu izvršbe, mimo kogentnih zakonskih določb. Za takšen zastoj v izvršbi zato ni pravne podlage ter torej ni podan kriterij potrebnosti stroškov za izvršbo v smislu petega odstavka 38. člena ZIZ.

VSL Sklep I Ip 1145/2023, 19. 10. 2023

93. člen (Način prodaje)

93.a člen (Spletni iskalnik prodaj premičnin)

Ni relevantne sodne prakse.

94. člen (Prodajna cena)

95. člen (Ustavitev izvršbe)

96. člen (Obveznosti in pravice kupca in izvršitelja)

97. člen (Če je en sam upnik)

98. člen (Če je več upnikov)

99. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

100. člen (Krajevna pristojnost)

Ker gre pri izvršbi na podlagi verodostojne listine za kombiniran postopek, pri katerem sta njegova vsebinska dela neločljivo povezana, odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pred sodiščem Republike Slovenije ni mogoče, če ni podana pristojnost slovenskega sodišča tako za odločanje o dovolitvi izvršbe kot tudi za odločanje o plačilnem nalogu.

Upnik v predlogu za izvršbo ni navedel številke transakcijskega računa dolžnika, na katerem naj se opravi izvršba, prav tako ni podal identifikacijskih podatkov, na podlagi katerih bi sodišče lahko po uradni dolžnosti preverilo obstoj premoženja dolžnika v Republiki Sloveniji. Posledično je sodišče prve stopnje ugotovilo, da krajevne pristojnosti slovenskega sodišča, ki bi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi opravljalo izvršbo, ni mogoče določiti, kar pomeni, da predlagane izvršbe v Republiki

Sloveniji ni mogoče opraviti.

VSL Sklep I Ip 1080/2023, 10. 10. 2023

Ker dolžnik v Republiki Sloveniji nima niti začasnega prebivališča, je podan položaj iz drugega odstavka 100. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ). Ta predvideva, da se pristojnost za izvršbo na denarno terjatev dolžnika v takšnem položaju določi tako, da je krajevno pristojno sodišče na katerega območju ima stalno prebivališče (sedež, ko gre za pravno osebo) dolžnikov dolžnik.

VSRS Sklep I R 168/2023, 18. 10. 2023

101. člen (Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe)

102. člen (Omejitve izvršbe)

Neizpolnjevanje zakonskih ali pogodbenih obveznosti članov organov ali njihovo izpolnjevanje z nezadostno stopnjo skrbnosti pomeni protipravno ravnanje kot eno od predpostavk odškodninske odgovornosti.

Odločitev edine družbenice tožeče stranke o uveljavljanju odškodninskega zahtevka zoper toženo stranko predstavlja materialnopravno predpostavko za ugoditev tožbenemu zahtevku.

VSL Sodba I Cpg 321/2022, 26. 1. 2023

102.a člen (Nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

103. člen (Davki in prispevki, izvzeti iz izvršbe)

104. člen (Način izvršbe)

105. člen (Obseg izvršbe)

106. člen (Občasne dajatve)

107. člen (Učinek)

108. člen (Rubež terjatve iz vrednostnega papirja)

109. člen (Zastavna pravica na obrestih)

Ni relevantne sodne prakse.

110. člen (Vrstni red)

111. člen (Izjava dolžnikovega dolžnika)

Sodišče obravnava upnikov predlog za zavarovanje kot celoto. Upoštevati mora terjatev, ki jo upnik želi zavarovati, namen zavarovanja in sredstvo, ki ga je upnik izbral.

V skladu z drugim odstavkom 271. člena ZIZ se z začasno odredbo ne pridobi zastavna pravica na predmetu zavarovanja. Po določilu 48. člena ZZK-1 je predznamba glavni vpis, s katerim se doseže oziroma izkaže pridobitev oziroma prenehanje pravice, ki se vpisuje v zemljiško knjigo, in ki učinkuje pod pogojem, da se predznamba opraviči. Predznamovana pravica se pridobi oziroma preneha v obsegu, v katerem je predznamba te pravice opravičena. Predznamba se uporablja za pogojni vpis knjižnih pravic. Glede na to, da z začasno odredbo ni mogoče pridobiti zastavne pravice, tudi predznambe kot pogojnega vpisa zastavne pravice ni mogoče opravičiti.

VSL Sklep I Cpg 302/2023, 5. 7. 2023

112. člen (Odgovornost dolžnikovega dolžnika)

113. člen (Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški knjigi)

114. člen (Vrsta prenosa)

Dolžnikov dolžnik nima pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o prenosu terjatve v izterjavo.

VSC Sklep I Ip 31/2023, 16. 3. 2023

115. člen (Sklep o prenosu)

Dolžnikov dolžnik nima pravnega interesa za pritožbo zoper sklep o prenosu terjatve v izterjavo.

VSC Sklep I Ip 31/2023, 16. 3. 2023

116. člen (Posebni pogoji za prenos nedeljive terjatve)

117. člen (Kdaj je prenos opravljen)

118. člen (Obveznosti dolžnika in upnika)

119. člen (Položitev terjatve pri sodišču)

Če sodišče v postopku po vložitvi ugovora tretjega s pravnomočno sodbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana, na določen predmet ni dopustna, glede tega predmeta ustavi izvršbo in razveljavi

sklep o izvršbi (65. člen ZIZ). Če bi bila določena zgolj ustavitev izvršbe glede tega predmeta, bi takšna ureditev v skladu z dobrohotno razlago drugega odstavka 76. člena ZIZ še dopuščala možnost, da ostanejo v veljavi opravljena izvršilna dejanja, če bi z njihovo razveljavitvijo bile prizadete pravice drugih. V zakonu zapovedana razveljavitev sklepa o izvršbi glede tega predmeta pa nedvomno narekuje razveljavitev vseh do tedaj opravljenih izvršilnih dejanj na tem predmetu, tj. tudi sklepa o rubežu, kar pomeni, da bi izvršilni upnik v posledici izgubil zastavno pravico na terjatvi in vrstni red poplačila, ki ga je s sklepom o rubežu pridobil. Z razveljavitvijo sklepa o prenosu terjatve v izterjavo bi odpadla tudi pravna posledica, ki jo določa četrti odstavek 120. člena ZIZ, da dolžnikovi odstopi prenesene terjatve po prenosu v izterjavo nimajo pravnih učinkov na pravice, ki jih je upnik pridobil s prenosom, in bi torej nadaljnji dolžnikovi prenosi iste terjatve imeli veljavne pravne učinke. Takšne posledice pa po mnenju pritožbenega sodišča nesorazmerno posegajo v pravice izvršilnih (prisilnih) upnikov in jih v primerjavi s pogodbenimi upniki spravljajo v neenakopraven položaj.

Ker zakonodajalec razmerij med upniki v konkurenci pravic fiduciarnih upnikov s pravicami izvršilnih upnikov ni uredil, mora ustrezno ravnovesje poiskati sodišče upoštevaje dejanske okoliščine v vsakem posamičnem primeru, z namenom čim manjšega poseganja v zavarovane pravne položaje prizadetih udeležencev. V skladu s tem vodilom pritožbeno sodišče ocenjuje, da je bila odločitev prvostopnega sodišča vseeno pravilna. Pri tej oceni ni upoštevalo dejstva, da se je zoper dolžnika C. d. o. o. začel stečajni postopek, saj to dejstvo do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje še ni nastopilo in zato ni del relevantne dejanske podlage. Predmet tako fiduciarnega pogodbenega odstopa v zavarovanje kot rubeža v izvršilnem postopku so bodoče terjatve iz trajnega pogodbenega razmerja med dolžnikom C. d. o. o. in njegovim dolžnikom D. iz naslova odkupa električne energije, terjatve torej, ki izvirajo iz opravljanja dolžnikove glavne (če ne celo edine) dejavnosti, iz katere pridobiva prihodke. Pri tako obsežni globalni anticipirani cesiji je razumno pričakovati, da bo terjatev prvega fiduciarnega upnika v določenem časovnem obdobju poplačana in da se bodo dolžnikove terjatve do njegovega dolžnika slej kot prej sprostile tudi za upnike kasnejšega vrstnega reda. Kdaj in v kolikšnem obsegu, vesta samo dolžnik in upnik iz fiduciarnega razmerja. Pravica kasnejših upnikov do vrstnega reda je zato v primeru anticipiranih globalnih cesij zelo pomembna. Dolžnikov dolžnik je bil nadalje z vsemi fiduciarnimi odstopi polno seznanjen, saj je dolžnikove terjatve nakazoval neposredno fiduciarnemu upniku. Ob upoštevanju navedenih okoliščin ima poseg v pravni položaj fiduciarnega upnika, če se mu ne prizna pravica do ugovora tretjega oz. pravica, ki preprečuje izvršbo (saj se lahko iz odstopljene terjatve poplača zunajsodno, lahko jo sam iztoži od dolžnikovega dolžnika, dolžnikov dolžnik pa prepreči izvršbo z ugovorom, da terjatev ni prešla na kasnejšega upnika), blažje in manj obremenjujoče posledice kot poseg v položaj kasnejšega izvršilnega upnika, ki mu fiduciarnemu upniku priznana pravica do ugovora in tožbe na nedopustnost izvršbe odvzame ne samo vrstni red, pač pa mu lahko za naprej v celoti onemogoči poplačilo iz dolžnikove terjatve.

VSL Sodba I Cpg 234/2022, 15. 2. 2023

120. člen (Pravice upnika)

Če sodišče v postopku po vložitvi ugovora tretjega s pravnomočno sodbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana, na določen predmet ni dopustna, glede tega predmeta ustavi izvršbo in razveljavi sklep o izvršbi (65. člen ZIZ). Če bi bila določena zgolj ustavitev izvršbe glede tega predmeta, bi takšna ureditev v skladu z dobrohotno razlago drugega odstavka 76. člena ZIZ še dopuščala možnost, da ostanejo v veljavi opravljena izvršilna dejanja, če bi z njihovo razveljavitvijo bile prizadete pravice drugih. V zakonu zapovedana razveljavitev sklepa o izvršbi glede tega predmeta pa nedvomno narekuje razveljavitev vseh do tedaj opravljenih izvršilnih dejanj na tem predmetu, tj. tudi sklepa o rubežu, kar pomeni, da bi izvršilni upnik v posledici izgubil zastavno pravico na terjatvi in vrstni red poplačila, ki ga je s sklepom o rubežu pridobil. Z razveljavitvijo sklepa o prenosu terjatve v izterjavo

bi odpadla tudi pravna posledica, ki jo določa četrti odstavek 120. člena ZIZ, da dolžnikovi odstopi prenesene terjatve po prenosu v izterjavo nimajo pravnih učinkov na pravice, ki jih je upnik pridobil s prenosom, in bi torej nadaljnji dolžnikovi prenosi iste terjatve imeli veljavne pravne učinke. Takšne posledice pa po mnenju pritožbenega sodišča nesorazmerno posegajo v pravice izvršilnih (prisilnih) upnikov in jih v primerjavi s pogodbenimi upniki spravljajo v neenakopraven položaj.

Ker zakonodajalec razmerij med upniki v konkurenci pravic fiduciarnih upnikov s pravicami izvršilnih upnikov ni uredil, mora ustrezno ravnovesje poiskati sodišče upoštevaje dejanske okoliščine v vsakem posamičnem primeru, z namenom čim manjšega poseganja v zavarovane pravne položaje prizadetih udeležencev. V skladu s tem vodilom pritožbeno sodišče ocenjuje, da je bila odločitev prvostopnega sodišča vseeno pravilna. Pri tej oceni ni upoštevalo dejstva, da se je zoper dolžnika C. d. o. o. začel stečajni postopek, saj to dejstvo do konca glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje še ni nastopilo in zato ni del relevantne dejanske podlage. Predmet tako fiduciarnega pogodbenega odstopa v zavarovanje kot rubeža v izvršilnem postopku so bodoče terjatve iz trajnega pogodbenega razmerja med dolžnikom C. d. o. o. in njegovim dolžnikom D. iz naslova odkupa električne energije, terjatve torej, ki izvirajo iz opravljanja dolžnikove glavne (če ne celo edine) dejavnosti, iz katere pridobiva prihodke. Pri tako obsežni globalni anticipirani cesiji je razumno pričakovati, da bo terjatev prvega fiduciarnega upnika v določenem časovnem obdobju poplačana in da se bodo dolžnikove terjatve do njegovega dolžnika slej kot prej sprostile tudi za upnike kasnejšega vrstnega reda. Kdaj in v kolikšnem obsegu, vesta samo dolžnik in upnik iz fiduciarnega razmerja. Pravica kasnejših upnikov do vrstnega reda je zato v primeru anticipiranih globalnih cesij zelo pomembna. Dolžnikov dolžnik je bil nadalje z vsemi fiduciarnimi odstopi polno seznanjen, saj je dolžnikove terjatve nakazoval neposredno fiduciarnemu upniku. Ob upoštevanju navedenih okoliščin ima poseg v pravni položaj fiduciarnega upnika, če se mu ne prizna pravica do ugovora tretjega oz. pravica, ki preprečuje izvršbo (saj se lahko iz odstopljene terjatve poplača zunajsodno, lahko jo sam iztoži od dolžnikovega dolžnika, dolžnikov dolžnik pa prepreči izvršbo z ugovorom, da terjatev ni prešla na kasnejšega upnika), blažje in manj obremenjujoče posledice kot poseg v položaj kasnejšega izvršilnega upnika, ki mu fiduciarnemu upniku priznana pravica do ugovora in tožbe na nedopustnost izvršbe odvzame ne samo vrstni red, pač pa mu lahko za naprej v celoti onemogoči poplačilo iz dolžnikove terjatve.

VSL Sodba I Cpg 234/2022, 15. 2. 2023

121. člen (Prenos v izterjavo terjatve, vpisane v zemljiški knjigi)

122. člen (Če je obveznost dolžnikovega dolžnika pogojena z izročitvijo stvari)

123. člen (Obvestilo o tožbi za izterjavo prenesene terjatve)

124. člen (Zamuda pri izterjavi prenesene terjatve)

125. člen (Poplačilo upnika)

126. člen (Izterjava zneska, ki presega upnikovo terjatev)

Ni relevantne sodne prakse.

127. člen (Prenos namesto plačila)

128. člen (Uporaba določb tega poglavja)

129. člen (Sklep o izvršbi)

130. člen (Povečanje plače)

Ni relevantne sodne prakse.

131. člen (Če ima več oseb pravico do preživnine)

Ni relevantne sodne prakse.

132. člen (Kraj plačila)

133. člen (Prenehanje delovnega razmerja)

133.a člen (Ustavitev izvršbe)

134. člen (Odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo zapadlih zneskov)

Neizpolnjevanje zakonskih ali pogodbenih obveznosti članov organov ali njihovo izpolnjevanje z nezadostno stopnjo skrbnosti pomeni protipravno ravnanje kot eno od predpostavk odškodninske odgovornosti.

Odločitev edine družbenice tožeče stranke o uveljavljanju odškodninskega zahtevka zoper toženo stranko predstavlja materialnopravno predpostavko za ugoditev tožbenemu zahtevku.

[VSL Sodba I Cpg 321/2022, 26. 1. 2023](#)

135. člen (Upravna izplačilna prepoved)

136. člen (Uporaba določb tega poglavja)

Ker gre pri izvršbi na podlagi verodostojne listine za kombiniran postopek, pri katerem sta njegova vsebinska dela neločljivo povezana, odločanje o predlogu za izvršbo na podlagi verodostojne listine pred sodiščem Republike Slovenije ni mogoče, če ni podana pristojnost slovenskega sodišča tako za odločanje o dovolitvi izvršbe kot tudi za odločanje o plačilnem nalogu.

Upnik v predlogu za izvršbo ni navedel številke transakcijskega računa dolžnika, na katerem naj se opravi izvršba, prav tako ni podal identifikacijskih podatkov, na podlagi katerih bi sodišče lahko po uradni dolžnosti preverilo obstoj premoženja dolžnika v Republiki Sloveniji. Posledično je sodišče prve stopnje ugotovilo, da krajevne pristojnosti slovenskega sodišča, ki bi po pravnomočnosti

sklepa o izvršbi opravljalo izvršbo, ni mogoče določiti, kar pomeni, da predlagane izvršbe v Republiki Sloveniji ni mogoče opraviti.

VSL Sklep I Ip 1080/2023, 10. 10. 2023

137. člen (Omejitev izvršbe)

138. člen (Sklep o izvršbi)

139. člen (Izvršba na sredstva v tuji valuti)

141. člen (Način poplačila terjatev)

1. Splošno

2. Odlog izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet

142. člen (Izvršba na hranilno vlogo)

Ni relevantne sodne prakse.

143. člen (Občasne dajatve)

144. člen (Vrstni red poravnave terjatev s posameznih računov)

145. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

146. člen (Izvršba proti solidarnemu dolžniku)

147. člen (Odgovornost organizacije za plačilni promet)

148. člen (Gospodarske zadeve)

Ni relevantne sodne prakse.

149. člen (Izvršba na sredstva države, samoupravnih lokalnih skupnosti in javnih

zavodov)

150. člen (Prenos pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi)

151. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

Ni relevantne sodne prakse.

152. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

153. člen (Način izvršbe)

154. člen (Učinek prenosa)

155. člen (Če dolžnikova terjatev še ni zapadla; tožba proti dolžnikovemu dolžniku)

156. člen (Uporaba določb o izvršbi na denarno terjatev)

157. člen (Izročitev premičnin v hrambo)

158. člen (Prodaja stvari in poplačilo upnika)

159. člen (Izročitev upniku)

Ni relevantne sodne prakse.

160. člen (Prodaja)

Ni relevantne sodne prakse.

161. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

Ni relevantne sodne prakse.

162. člen (Krajevna pristojnost)

163. člen (Način izvršbe)

163.a člen (Krajevna pristojnost)

163.b člen (Vpis sklepa o izvršbi)

163.c člen (Izvršba za izterjavo denarne terjatve)

163.č člen (Izvršba za izročitev vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

164. člen (Krajevna pristojnost)

165. člen (Način izvršbe)

166. člen (Krajevna pristojnost)

Ker je Okrajno sodišče v Slovenj Gradcu izvršbo med drugim dovolilo tudi na nepremičnine na območju Okrajnega sodišča v Velenju in Okrajnega sodišča v Piranu, je skladno z določbo drugega odstavka 166. člena ZIZ za samo opravo izvršbe za nepremičnine pristojno sodišče, na območju katerega ležijo posamezne nepremičnine.

VSM Sklep II Ip 208/2023, 5. 5. 2023

167. člen (Izvršilna dejanja)

168. člen (Dokaz o dolžnikovi lastnini)

- 1. Splošno**
- 2. Dolžnik ni vpisan kot lastnik nepremičnine**
- 3. Nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo**

169. člen (Izvršba na druga sredstva ali na drugo nepremičnino)

1. Splošno

Umik tožbe (predloga za izvršbo) ima učinek, določen v 366. členu OZ, le v primeru, ko se je

upnik z umikom želel odreči učinkom sodnega varstva. Po prepričanju sodišča prve stopnje in višjega sodišča pa slednje ni bil primer v predhodni izvršilni zadevi, ki se ni ustavila zato, ker bi se upnik hotel odreči sodnemu varstvu, temveč zato, ker je bila izvršba neuspešna zaradi okoliščin na dolžnikovi strani (neizterljivost). Upniku le zato, ker v predhodnem postopku po izvedbi naroka po 31. členu ZIZ ni predlagal novega izvršilnega sredstva, ni mogoče očitati, da se je na ta način odrekel pravnemu varstvu, saj z nobenim od možnih izvršilnih sredstev glede na ugotovljeno ne bi mogel biti uspešen. Upnikovi opustitvi vložitve predloga za dodatno izvršilno sredstvo v predhodnem postopku zato ni mogoče pripisati učinka umika predloga za izvršbo.

Dolžnik ni zadostil pogojem po 169. členu ZIZ, saj je le pavšalno trdil, da pokojnina zadostuje za poplačilo terjatve, pri tem pa ni niti trdil, da bo do poplačila prišlo v enem letu, prav tako ni ne navedel ne izkazal zneska pokojnine, da bi bilo to sploh mogoče preizkusiti.

Navedbe dolžnika v predlogu za odlog izvršbe so ostale pavšalne in dokazno popolnoma nepodprte.

VSL Sklep I Ip 678/2023, 5. 7. 2023

2. Izvršba na nepremičnino, ki je dolžnikov dom

170. člen (Zaznamba izvršbe)

171. člen (Pristop k izvršbi)

Izpodbijana odločitev o zavrnitvi predloga za samostojno vodenje predmetne zadeve po vsebini predstavlja odločitev o združitvi oziroma razločitvi postopka in gre torej za odločbo, ki se nanaša na vodstvo postopka, oziroma za sklep procesnega vodstva. Zoper take sklepe pa glede na izrecno določbo tretjega odstavka 270. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ ni pritožbe.

VSL Sklep I Ip 852/2023, 1. 8. 2023

Izvršilni postopki različnih upnikov zoper istega dolžnika na isto nepremičnino kot predmet izvršbe ne morejo teči ločeno in vzporedno. Po pristopu gre zgolj za enotno vodenje izvršbe na isto nepremičnino, zgolj s sklepom o pristopu pa ni v ničemer odločeno o tem, ali je terjatev drugega upnika resnična. Za izpodbijanje terjatve drugega upnika ima upnik na volja druga pravna sredstva.

Poleg drugih primerov sodišče ustavi izvršbo po uradni dolžnosti tudi, če je izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega, oziroma če je razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti. Omenjeno določilo ne zahteva vložitve ugovora ali druge vloge dolžnika, če je sodišče z naštetimi dogodki oziroma pravnomočnimi odločitvami seznanjeno že samo.

VSL Sklep I Ip 702/2023, 1. 8. 2023

171.a člen (Prodaja nepremičnine kot celote)

172. člen (Poplačilo zastavnega upnika in upnika zemljiškega dolga)

172.a člen (Oklic imetniku zemljiškega pisma)

173. člen (Prenehanje zastavne pravice in zemljiškega dolga)

174. člen (Služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

175. člen (Najemno in zakupno razmerje)

176. člen (Ogled nepremičnine)

Vložen predlog za odlog in ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim upnikom ne predstavljata ovire, ki bi preprečevala ugotavljanje vrednosti nepremičnine in izdajo izpodbijanega sklepa. Po 176. členu ZIZ se namreč vrednost nepremičnine lahko ugotovi še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, prav tako je po 9. členu ZIZ ugovor nesuspendivno pravno sredstvo, ki ne zadrži izvršbe. Neposrednih učinkov na izvršbo tudi nima sam predlog za odlog izvršbe, temveč šele morebitni sklep, s katerim je predlogu ugodeno.

Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je izvedenka za organizacijo ogleda storila več od pričakovane skrbnosti, ogled je poskusila opraviti dvakrat, ob tem pa pooblaščenka dolžnika poštnih pošilk ni prevzemala in se ni javljala na telefon, neodziven je bil tudi dolžnik, ki ogleda ni omogočil.

Notranji ogled nepremičnin ni bil opravljen iz razlogov na strani dolžnika. Notranji ogled niti ni nujno potreben in cenilec ob onemogočitvi le-tega cenitev lahko vseeno strokovno opravi, če ima na razpolago dovolj ostalih kvalitetnih podatkov o površinah, stanju in opremljenosti objekta ter celotne nepremičnine.

Pri navedbah dolžnika o zatrjevano višjih oglaševanih cenah stanovanj gre za oglase, ki ne potrjujejo dejanske vrednosti oglaševanih nepremičnin, temveč le želeno vrednost, medtem ko je cenilka upoštevala cene dejansko realiziranih prodaj.

VSL Sklep I Ip 1167/2023, 25. 10. 2023

177. člen (Nepremičnine izvzete iz izvršbe)

178. člen (Način ugotovitve vrednosti)

1. Splošno

Vložen predlog za odlog in ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim upnikom ne predstavljata ovire, ki bi preprečevala ugotavljanje vrednosti nepremičnine in izdajo izpodbijanega sklepa. Po 176. členu ZIZ se namreč vrednost nepremičnine lahko ugotovi še pred pravnomočnostjo

sklepa o izvršbi, prav tako je po 9. členu ZIZ ugovor nesuspendivno pravno sredstvo, ki ne zadrži izvršbe. Neposrednih učinkov na izvršbo tudi nima sam predlog za odlog izvršbe, temveč šele morebitni sklep, s katerim je predlogu ugodeno.

Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je izvedenka za organizacijo ogleda storila več od pričakovane skrbnosti, ogled je poskusila opraviti dvakrat, ob tem pa pooblaščenka dolžnika poštnih pošiljk ni prevzemala in se ni javljala na telefon, neodziven je bil tudi dolžnik, ki ogleda ni omogočil.

Notranji ogled nepremičnin ni bil opravljen iz razlogov na strani dolžnika. Notranji ogled niti ni nujno potreben in cenilec ob onemogočitvi le-tega cenitev lahko vseeno strokovno opravi, če ima na razpolago dovolj ostalih kvalitetnih podatkov o površinah, stanju in opremljenosti objekta ter celotne nepremičnine.

Pri navedbah dolžnika o zatrjevano višjih oglaševanih cenah stanovanj gre za oglase, ki ne potrjujejo dejanske vrednosti oglaševanih nepremičnin, temveč le želeno vrednost, medtem ko je cenilka upoštevala cene dejansko realiziranih prodaj.

VSL Sklep I Ip 1167/2023, 25. 10. 2023

2. Ponovna ugotovitev vrednosti nepremičnine

179. člen (Sklep o ugotovitvi vrednosti)

Vložen predlog za odlog in ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim upnikom ne predstavljata ovire, ki bi preprečevala ugotavljanje vrednosti nepremičnine in izdajo izpodbijanega sklepa. Po 176. členu ZIZ se namreč vrednost nepremičnine lahko ugotovi še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, prav tako je po 9. členu ZIZ ugovor nesuspendivno pravno sredstvo, ki ne zadrži izvršbe. Neposrednih učinkov na izvršbo tudi nima sam predlog za odlog izvršbe, temveč šele morebitni sklep, s katerim je predlogu ugodeno.

Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je izvedenka za organizacijo ogleda storila več od pričakovane skrbnosti, ogled je poskusila opraviti dvakrat, ob tem pa pooblaščenka dolžnika poštnih pošiljk ni prevzemala in se ni javljala na telefon, neodziven je bil tudi dolžnik, ki ogleda ni omogočil.

Notranji ogled nepremičnin ni bil opravljen iz razlogov na strani dolžnika. Notranji ogled niti ni nujno potreben in cenilec ob onemogočitvi le-tega cenitev lahko vseeno strokovno opravi, če ima na razpolago dovolj ostalih kvalitetnih podatkov o površinah, stanju in opremljenosti objekta ter celotne nepremičnine.

Pri navedbah dolžnika o zatrjevano višjih oglaševanih cenah stanovanj gre za oglase, ki ne potrjujejo dejanske vrednosti oglaševanih nepremičnin, temveč le želeno vrednost, medtem ko je cenilka upoštevala cene dejansko realiziranih prodaj.

VSL Sklep I Ip 1167/2023, 25. 10. 2023

180. člen (Ustavitev izvršbe po predlogu)

181. člen (Odredba o prodaji)

Dolžnik, ki je zaradi opustitve zakonsko predpisanega obveznega pravnega pouka zamudil v drugem odstavku 210. člena ZIZ določen 60-dnevni rok za vložitev predloga, da obdrži pravico do

najema stanovanja, zaradi tega ne sme trpeti škodnih posledic in ne sme izgubiti pravice do uveljavljanja te pravice. Njegov šele v pritožbi podani predlog je zato treba šteti kot pravočasen, o njem pa bo moralo sodišče prve stopnje odločiti v nadaljevanju postopka.

VSM Sklep I Ip 542/2023, 11. 10. 2023

181.a člen (Spletni iskalnik prodaj nepremičnin)

Ni relevantne sodne prakse.

182. člen (Predkupna in odkupna pravica)

183. člen (Način prodaje)

184. člen (Pogoji za prodajo)

185. člen (Položitev varščine)

186. člen (Če je pri prodaji navzoč en sam ponudnik)

187. člen (Kdo ne more biti kupec)

188. člen (Prodajna cena)

188.a člen (Spletna javna dražba)

189. člen (Prodajni narok in domik)

189.a člen (Prodaja z zavezujočim zbiranjem ponudb)

Ni relevantne sodne prakse.

190. člen (Domik pri prodaji z neposredno pogodbo)

191. člen (Položitev kupnine)

Zakonska določba drugega odstavka 191. člena ZIZ je jasna, nedvoumna in ne omogoča razlage, za katero se je v pritožbi zavzemal upnik. Beseda "edini" je enopomenska in ne pušča dvoma. Ko je več upnikov, kot v obravnavanem primeru glede preostalih dvanajst nepremičnin dolžnika, oprostitev plačila kupnine kupcu, ki je tudi upnik, glede na povsem jasno in nedvoumno zakonsko

določbo ne pride v poštev, četudi bi to morebiti dejansko bilo smotrno in ekonomično.

VSM Sklep I Ip 516/2023, 10. 11. 2023

Drugi odstavek 191. člena ZIZ je tako jasen in nedvoumen, da ga ni mogoče razlagati drugače, kot le gramatikalno. Zakonska določba, da lahko oprostitev plačila kupnine kupec in upnik predlaga le, če je edini upnik, ne pušča nobenega dvoma, kaj je pomen tega pravila. Beseda „edini“ je namreč enopomenska.

Namen pravila drugega odstavka 191. člena ZIZ je varstvo drugih upnikov, ki imajo tudi pravico do poplačila iz prodane nepremičnine. Če bi bil kupec – eden od več upnikov oproščen plačila kupnine, bi namreč ostali upniki ostali brez poplačila svojih terjatev, in to celo ne glede na njihov morebitni boljši vrstni red od kupčevega. Res bi šlo za oprostitev plačila kupnine le nad zneskom, ki presega predvidene stroške postopka in morebitne prednostne terjatve, kot navaja pritožba, vendar je treba upoštevati, da je treba zagotoviti tudi varstvo drugim (zastavnim) upnikom.

VSL Sklep I Ip 81/2023, 18. 1. 2023

192. člen (Izročitev nepremičnine kupcu)

Skladno z prvim odstavkom 192. člena ZIZ je določeno, da po izdaji sklepa o domiku in po položitvi kupnine sodišče izda sklep, da se nepremičnina izroči kupcu in po pravnomočnosti sklepa v zemljiški knjigi vpiše nanj lastninska pravica na nepremičnini ter izbrišejo tiste pravice in bremena, za katera je to določeno s sklepom o domiku.

VSC Sklep I Ip 328/2022, 25. 1. 2023

193. člen (Varstvo kupčevih pravic)

194. člen (Ustavitev izvršbe)

195. člen (Kdaj se poplačajo)

196. člen (Kateri upniki se poplačajo)

197. člen (Prednost pri poplačilu)

Vložen predlog za odlog in ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim upnikom ne predstavljata ovire, ki bi preprečevala ugotavljanje vrednosti nepremičnine in izdajo izpodbijanega sklepa. Po 176. členu ZIZ se namreč vrednost nepremičnine lahko ugotovi še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, prav tako je po 9. členu ZIZ ugovor nesuspendivno pravno sredstvo, ki ne zadrži izvršbe. Neposrednih učinkov na izvršbo tudi nima sam predlog za odlog izvršbe, temveč šele morebitni sklep, s katerim je predlogu ugodeno.

Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je izvedenka za organizacijo ogleda storila več od pričakovane skrbnosti, ogled je poskusila opraviti dvakrat, ob tem pa pooblaščenka dolžnika poštnih pošiljk ni prevzemala in se ni javljala na telefon, neodziven je bil tudi dolžnik, ki ogleda ni omogočil.

Notranji ogled nepremičnin ni bil opravljen iz razlogov na strani dolžnika. Notranji ogled niti

ni nujno potreben in cenilec ob onemogočitvi le-tega cenitev lahko vseeno strokovno opravi, če ima na razpolago dovolj ostalih kvalitetnih podatkov o površinah, stanju in opremljenosti objekta ter celotne nepremičnine.

Pri navedbah dolžnika o zatrjevano višjih oglaševanih cenah stanovanj gre za oglase, ki ne potrjujejo dejanske vrednosti oglaševanih nepremičnin, temveč le želeno vrednost, medtem ko je cenilka upoštevala cene dejansko realiziranih prodaj.

VSL Sklep I Ip 1167/2023, 25. 10. 2023

198. člen (Vrstni red drugih terjatev)

Vložen predlog za odlog in ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim upnikom ne predstavljata ovire, ki bi preprečevala ugotavljanje vrednosti nepremičnine in izdajo izpodbijanega sklepa. Po 176. členu ZIZ se namreč vrednost nepremičnine lahko ugotovi še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, prav tako je po 9. členu ZIZ ugovor nesuspendivno pravno sredstvo, ki ne zadrži izvršbe. Neposrednih učinkov na izvršbo tudi nima sam predlog za odlog izvršbe, temveč šele morebitni sklep, s katerim je predlogu ugodeno.

Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da je izvedenka za organizacijo ogleda storila več od pričakovane skrbnosti, ogled je poskusila opraviti dvakrat, ob tem pa pooblaščenka dolžnika poštnih pošiljk ni prevzemala in se ni javljala na telefon, neodziven je bil tudi dolžnik, ki ogleda ni omogočil.

Notranji ogled nepremičnin ni bil opravljen iz razlogov na strani dolžnika. Notranji ogled niti ni nujno potreben in cenilec ob onemogočitvi le-tega cenitev lahko vseeno strokovno opravi, če ima na razpolago dovolj ostalih kvalitetnih podatkov o površinah, stanju in opremljenosti objekta ter celotne nepremičnine.

Pri navedbah dolžnika o zatrjevano višjih oglaševanih cenah stanovanj gre za oglase, ki ne potrjujejo dejanske vrednosti oglaševanih nepremičnin, temveč le želeno vrednost, medtem ko je cenilka upoštevala cene dejansko realiziranih prodaj.

VSL Sklep I Ip 1167/2023, 25. 10. 2023

Drugi odstavek 191. člena ZIZ je tako jasen in nedvoumen, da ga ni mogoče razlagati drugače, kot le gramatikalno. Zakonska določba, da lahko oprostitev plačila kupnine kupec in upnik predlaga le, če je edini upnik, ne pušča nobenega dvoma, kaj je pomen tega pravila. Beseda „edini“ je namreč enopomenska.

Namen pravila drugega odstavka 191. člena ZIZ je varstvo drugih upnikov, ki imajo tudi pravico do poplačila iz prodane nepremičnine. Če bi bil kupec – eden od več upnikov oproščen plačila kupnine, bi namreč ostali upniki ostali brez poplačila svojih terjatev, in to celo ne glede na njihov morebitni boljši vrstni red od kupčevega. Res bi šlo za oprostitev plačila kupnine le nad zneskom, ki presega predvidene stroške postopka in morebitne prednostne terjatve, kot navaja pritožba, vendar je treba upoštevati, da je treba zagotoviti tudi varstvo drugim (zastavnim) upnikom.

VSL Sklep I Ip 81/2023, 18. 1. 2023

199. člen (Nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Ni relevantne sodne prakse.

200. člen (Sorazmerno poplačilo terjatev)

200.a člen (Poplačilo upnika, ki je kupec nepremičnine)

200.b člen (Povezane osebe)

201. člen (Izpodbijanje terjatev)

Medtem ko so bili zastavni upniki in imetniki zemljiškega dolga po prejšnji ureditvi ob upoštevanju zemljiškoknjžnega stanja poplačani, tudi če terjatve niso priglasili, pa nova ureditev od upnikov zahteva vsaj minimalno aktivnost glede priglasitve terjatve. V tem okviru morajo navesti predvsem podatke, ki omogočajo identifikacijo terjatve in preizkus, ali je priglašena terjatev identična terjatvi, v zavarovanje katere je v zemljiški knjigi vknjižena hipoteka ali zemljiški dolg. Višje sodišče pritrjuje sodišču prve stopnje, da je tej zahtevi imetnik zemljiškega dolga s svojo priglasitvijo terjatve zadostil. Terjatev je namreč izrecno priglasil in ob tem navedel nepremičnine, pri katerih ima vknjižen zemljiški dolg, in čeprav so njegove na naroku podane navedbe res nekoliko skope, kot opozarja upnik, je ob upoštevanju, da gre za laičnega udeleženca postopka brez pravno kvalificiranega zastopanja, treba kot del njegove trditvene podlage šteti tudi samo zemljiško pismo in akt o njegovi ustanovitvi, ki se že od leta 2016 nahajata v spisu. Iz teh dokumentov izhajata tako vrstni red terjatve kot njena višina, ki se ujemata tudi s podatki, ki so pri obremenjenih nepremičninah vpisani v zemljiški knjigi, zato sta sodišču in strankam s tako priglasitvijo omogočena tako identifikacija terjatve kot tudi preizkus skladnosti priglašene in vpisane terjatve.

Sodišče prve stopnje je priglasitev terjatve iz naslova zemljiškega dolga pravilno sprejelo kot primerno in pravilno, in ker je upnik priglašeno terjatev pravočasno izpodbijal kot sporno in fiktivno, je odločitev o napotitvi upnika na pravdo in o zadržanju poplačila iz dela kupnine, iz katere bi bilo treba poplačati upnika spornega zemljiškega dolga, pravilna.

VSL Sklep I Ip 774/2023, 1. 8. 2023

Drugi odstavek 191. člena ZIZ je tako jasen in nedvoumen, da ga ni mogoče razlagati drugače, kot le gramatikalno. Zakonska določba, da lahko oprostitev plačila kupnine kupec in upnik predlaga le, če je edini upnik, ne pušča nobenega dvoma, kaj je pomen tega pravila. Beseda „edini“ je namreč enopomenska.

Namen pravila drugega odstavka 191. člena ZIZ je varstvo drugih upnikov, ki imajo tudi pravico do poplačila iz prodane nepremičnine. Če bi bil kupec – eden od več upnikov oproščen plačila kupnine, bi namreč ostali upniki ostali brez poplačila svojih terjatev, in to celo ne glede na njihov morebitni boljši vrstni red od kupčevega. Res bi šlo za oprostitev plačila kupnine le nad zneskom, ki presega predvidene stroške postopka in morebitne prednostne terjatve, kot navaja pritožba, vendar je treba upoštevati, da je treba zagotoviti tudi varstvo drugim (zastavnim) upnikom.

VSL Sklep I Ip 81/2023, 18. 1. 2023

202. člen (Napotitev na pravdo)

Medtem ko so bili zastavni upniki in imetniki zemljiškega dolga po prejšnji ureditvi ob upoštevanju zemljiškoknjžnega stanja poplačani, tudi če terjatve niso priglasili, pa nova ureditev od upnikov zahteva vsaj minimalno aktivnost glede priglasitve terjatve. V tem okviru morajo navesti predvsem podatke, ki omogočajo identifikacijo terjatve in preizkus, ali je priglašena terjatev identična

terjatvi, v zavarovanje katere je v zemljiški knjigi vknjižena hipoteka ali zemljiški dolg. Višje sodišče pritrjuje sodišču prve stopnje, da je tej zahtevi imetnik zemljiškega dolga s svojo priglasitvijo terjatve zadostil. Terjatev je namreč izrecno priglasil in ob tem navedel nepremičnine, pri katerih ima vknjižen zemljiški dolg, in čeprav so njegove na naroku podane navedbe res nekoliko skope, kot opozarja upnik, je ob upoštevanju, da gre za laičnega udeleženca postopka brez pravno kvalificiranega zastopanja, treba kot del njegove trditvene podlage šteti tudi samo zemljiško pismo in akt o njegovi ustanovitvi, ki se že od leta 2016 nahajata v spisu. Iz teh dokumentov izhajata tako vrstni red terjatve kot njena višina, ki se ujemata tudi s podatki, ki so pri obremenjenih nepremičninah vpisani v zemljiški knjigi, zato sta sodišču in strankam s tako priglasitvijo omogočena tako identifikacija terjatve kot tudi preizkus skladnosti priglašene in vpisane terjatve.

Sodišče prve stopnje je priglasitev terjatve iz naslova zemljiškega dolga pravilno sprejelo kot primerno in pravilno, in ker je upnik priglašeno terjatev pravočasno izpodbijal kot sporno in fiktivno, je odločitev o napotitvi upnika na pravdo in o zadržanju poplačila iz dela kupnine, iz katere bi bilo treba poplačati upnika spornega zemljiškega dolga, pravilna.

VSL Sklep I Ip 774/2023, 1. 8. 2023

Drugi odstavek 191. člena ZIZ je tako jasen in nedvoumen, da ga ni mogoče razlagati drugače, kot le gramatikalno. Zakonska določba, da lahko oprostitev plačila kupnine kupec in upnik predlaga le, če je edini upnik, ne pušča nobenega dvoma, kaj je pomen tega pravila. Beseda „edini“ je namreč enopomenska.

Namen pravila drugega odstavka 191. člena ZIZ je varstvo drugih upnikov, ki imajo tudi pravico do poplačila iz prodane nepremičnine. Če bi bil kupec – eden od več upnikov oproščen plačila kupnine, bi namreč ostali upniki ostali brez poplačila svojih terjatev, in to celo ne glede na njihov morebitni boljši vrstni red od kupčevega. Res bi šlo za oprostitev plačila kupnine le nad zneskom, ki presega predvidene stroške postopka in morebitne prednostne terjatve, kot navaja pritožba, vendar je treba upoštevati, da je treba zagotoviti tudi varstvo drugim (zastavnim) upnikom.

VSL Sklep I Ip 81/2023, 18. 1. 2023

203. člen (Nezapadla terjatev)

204. člen (Nezapadla terjatev občasnih prejemkov)

205. člen (Pogojna terjatev)

206. člen (Predznamba zastavne pravice in zaznamba spora)

Ni relevantne sodne prakse.

207. člen (Razdelitveni narok)

Medtem ko so bili zastavni upniki in imetniki zemljiškega dolga po prejšnji ureditvi ob upoštevanju zemljiškoknjžnega stanja poplačani, tudi če terjatve niso priglasili, pa nova ureditev od upnikov zahteva vsaj minimalno aktivnost glede priglasitve terjatve. V tem okviru morajo navesti predvsem podatke, ki omogočajo identifikacijo terjatve in preizkus, ali je priglašena terjatev identična terjatvi, v zavarovanje katere je v zemljiški knjigi vknjižena hipoteka ali zemljiški dolg. Višje sodišče

pritrjuje sodišču prve stopnje, da je tej zahtevi imetnik zemljiškega dolga s svojo priglasitvijo terjatve zadostil. Terjatev je namreč izrecno priglasil in ob tem navedel nepremičnine, pri katerih ima vknjižen zemljiški dolg, in čeprav so njegove na naroku podane navedbe res nekoliko skope, kot opozarja upnik, je ob upoštevanju, da gre za laičnega udeleženca postopka brez pravno kvalificiranega zastopanja, treba kot del njegove trditvene podlage šteti tudi samo zemljiško pismo in akt o njegovi ustanovitvi, ki se že od leta 2016 nahajata v spisu. Iz teh dokumentov izhajata tako vrstni red terjatve kot njena višina, ki se ujemata tudi s podatki, ki so pri obremenjenih nepremičninah vpisani v zemljiški knjigi, zato sta sodišču in strankam s tako priglasitvijo omogočena tako identifikacija terjatve kot tudi preizkus skladnosti priglašene in vpisane terjatve.

Sodišče prve stopnje je priglasitev terjatve iz naslova zemljiškega dolga pravilno sprejelo kot primerno in pravilno, in ker je upnik priglašeno terjatev pravočasno izpodbijal kot sporno in fiktivno, je odločitev o napotitvi upnika na pravdo in o zadržanju poplačila iz dela kupnine, iz katere bi bilo treba poplačati upnika spornega zemljiškega dolga, pravilna.

VSL Sklep I Ip 774/2023, 1. 8. 2023

208. člen (Sklep o poplačilu)

209. člen (Izbris pravic in bremen)

210. člen (Dolžnikova pravica na prodanem stanovanju)

Dolžnik, ki je zaradi opustitve zakonsko predpisanega obveznega pravnega pouka zamudil v drugem odstavku 210. člena ZIZ določen 60-dnevni rok za vložitev predloga, da obdrži pravico do najema stanovanja, zaradi tega ne sme trpeti škodnih posledic in ne sme izgubiti pravice do uveljavljanja te pravice. Njegov šele v pritožbi podani predlog je zato treba šteti kot pravočasen, o njem pa bo moralo sodišče prve stopnje odločiti v nadaljevanju postopka.

VSM Sklep I Ip 542/2023, 11. 10. 2023

211. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo)

211.a člen (Izvršba na stavbno pravico)

Ni relevantne sodne prakse.

212. člen (Sodni penali)

213. člen (Krajevna pristojnost)

214. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

215. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

216. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

217. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Ni relevantne sodne prakse.

218. člen (Če stvari ni bilo mogoče kupiti niti drugje)

Ni relevantne sodne prakse.

219. člen (Pravica do odškodnine)

220. člen (Krajevna pristojnost)

221. člen (Način izvršbe)

222. člen (Odstranitev premoženja)

223. člen (Prodaja premoženja)

224. člen (Krajevna pristojnost)

Dolžnik je pravna oseba s sedežem v Veliki Britaniji, zato je sodišče prve stopnje najprej pravilno presojalo, ali je sodišče v Republiki Sloveniji sploh (mednarodno) pristojno za dovolitev in opravo izvršbe.

Po 63. členu ZMZPPP je slovensko sodišče izključno pristojno za dovolitev in opravo izvršbe, če se ta opravlja na območju Republike Slovenije.

Pravno pomembno je, ali je izpolnitev uveljavljane nadenarne obveznosti prenosa kripto sredstev z dolžnikovega računa na upnikov račun vezana na Republiko Slovenijo. Če bi bil odgovor pritrdilen, bi bila podana pristojnost slovenskega sodišča za dovolitev in opravo izvršbe za uveljavitev te nadenarne terjatve. Povedano drugače, obstajati mora neka realna zveza oziroma dejanska

povezava med vsebino dovoljene izvršbe in državo dovolitve izvršbe. Ta pogoj je lahko izpolnjen tudi v primeru, ko se dolžniku nalaga opravo ali opustitev določenih ravnanj, ki so omejena na območje države izdaje, njegov obstoj pa je manj jasen, ko gre za plačilo določenega zneska. Teritorialna opredeljenost take izpolnitve je namreč težko določljiva, prav tako pa je težko določiti, s katerim denarjem bo obveznost poravnana in kje se ta nahaja. Pogoja realne zveze ukrep, katerega vsebina je plačilo, tako navadno ne izpolnjuje, razen če je mogoče pokazati, da bo to izvedeno s točno določenim premoženjem, ki se nahaja na območju države izdaje. Tako na primer slovensko sodišče ni pristojno za izdajo ukrepa zavarovanja na tujem bančnem računu, čeprav ima dolžnik bivališče v Republiki Sloveniji.

Drugače kot pri stvareh, pri katerih je poleg pripadnosti mogoče določiti tudi kraj, kjer se nahajajo, pri kriptovalutah ne vemo natančno, kje se nahajajo. Kar je bilo povedano v zvezi s težavno teritorialno opredelitvijo izpolnitve plačila določenega denarnega zneska, torej še toliko bolj velja za kriptovalute, oziroma konkretno za dolžnost prenosa določenega zneska kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun. Drugače kot pri bančnem računu, pri kriptovalutah niti ni neke fizične institucije z dejanskim sedežem v določeni državi, pri kateri bi imetniki imeli svoj račun. Institut kriptovalut v celoti temelji na virtualni podlagi. Glede na to tudi po presoji višjega sodišča ni mogoče identificirati zadostne dejanske oziroma realne zveze med predlagano izvršbo zaradi uveljavitve nedenarne terjatve prenosa kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun, in Republiko Slovenijo kot državo izvršbe.

Upoštevati je treba tudi, da je namen izvršbe z denarnimi kaznimi siliti dolžnika k izpolnitvi nenadomestne nedenarne obveznosti, v končni fazi tudi z izvršitvijo izrečenih kazni s posegom na dolžnikovo premoženje. V obravnavani zadevi pa upnik ni dokazal, da bi imel dolžnik kakršnokoli premoženje v Republiki Sloveniji, na katerega bi sodišče lahko poseglo z namenom prisilitve dolžnika k izpolnitvi nedenarne obveznosti prenosa kriptosredstev. Drugačen položaj bi bil, če bi upnik to storil, saj bi ta okoliščina lahko utemeljila mednarodno pristojnost slovenskega sodišča za izvršbo. Izrečenih denarnih kazni zaradi prisilitve dolžnika k izpolnitvi iz premoženja dolžnika v Veliki Britaniji pa slovensko sodišče nima pristojnosti izterjevati.

VSL Sklep II Ip 1595/2022, 17. 1. 2023

224.a člen (Sodelovanje izvršitelja)

Upnik razpolaga z izvršilnim naslovom iz postopka v zvezi z motenjem posesti, prvotno motenje je bilo odpravljeno, nato pa je prišlo do ponovnega motenja, ki se v bistvenem ne razlikuje od prvotnega, saj dolžnik izrecno priznava, da je na istem mestu ponovno zgradil podporni zid.

Navedbe dolžnika, da je imel pravico postaviti sporni podporni zid, ker je upnikova služnost zaradi neizvrševanja prenehala, so nerelevantne, saj je odločanje v sporih zaradi motenja posesti v skladu s samim zakonom omejeno samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja ter nastalega motenja, medtem ko je ugotavljanje pravice do posesti v takem sporu izrecno izključeno.

Namen posestnega varstva je v preprečevanju samovoljnih poseganj v posest drugega in v ohranitvi dotedanjega načina uporabe stvari. Posest je bila v predmetni zadevi (ponovno) motena z zazidavo obstoječe klančine in postavitvijo podpornega zidu, odstranitev slednjega in ponovna vzpostavitev klančine pa predstavljata nadomestno dejanje, torej dejanje, ki ga poleg dolžnika lahko odpravi tudi kdo drug. V takem primeru se izvršba opravi po 229. členu v zvezi z 225. členom ZIZ, torej tako, da se najprej dolžniku naloži, da v določenem roku stvar vrne upniku v posest (v predmetni zadevi se to izvede na način, da odstrani podporni zid in nazaj vzpostavi klančino), šele podredno, če dolžnik tega ne izpolni prostovoljno, pa se izvede izvršba s pooblastilom upniku, da na dolžnikove

stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

V predlogu za izvršbo je upnik predlagal, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje. Višina zneska izhaja iz predloženega predračuna gradbenega podjetja, torej strokovnjaka, ki v nasprotju s strankami in sodiščem razpolaga z znanjem in izkušnjami o materialih in delih, ki so potrebna za samo realizacijo tega, kar je naloženo dolžniku. V predračunu so opisana dela skupaj s cenami, ob tem pa ni razvidno, da bi izbrani izvajalec morebiti zaračunal strošek poti na kraj oprave del, zato so neutemeljeni dolžnikovi ugovorni očitki, da bi upnik lahko izbral lokalnega izvajalca. Tudi sicer gre pri založitvi tega stroška samo za oceno njihove višine in bo o njihovi dokončni višini stroškov sodišče odločalo šele po izvedbi del, ko bo tudi presoјalo, ali so bili ti za opravo dejanj iz izvršilnega naslova potrebni.

VSL Sklep I Ip 890/2023, 22. 8. 2023

225. člen (Dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drug)

Upnik razpolaga z izvršilnim naslovom iz postopka v zvezi z motenjem posesti, prvotno motenje je bilo odpravljeno, nato pa je prišlo do ponovnega motenja, ki se v bistvenem ne razlikuje od prvotnega, saj dolžnik izrecno priznava, da je na istem mestu ponovno zgradil podporni zid.

Navedbe dolžnika, da je imel pravico postaviti sporni podporni zid, ker je upnikova služnost zaradi neizvrševanja prenehala, so nerelevantne, saj je odločanje v sporih zaradi motenja posesti v skladu s samim zakonom omejeno samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja ter nastalega motenja, medtem ko je ugotavljanje pravice do posesti v takem sporu izrecno izključeno.

Namen posestnega varstva je v preprečevanju samovoljnih poseganj v posest drugega in v ohranitvi dotedanjega načina uporabe stvari. Posest je bila v predmetni zadevi (ponovno) motena z zazidavo obstoječe klančine in postavitvijo podpornega zidu, odstranitev slednjega in ponovna vzpostavitev klančine pa predstavljata nadomestno dejanje, torej dejanje, ki ga poleg dolžnika lahko odpravi tudi kdo drug. V takem primeru se izvršba opravi po 229. členu v zvezi z 225. členom ZIZ, torej tako, da se najprej dolžniku naloži, da v določenem roku stvar vrne upniku v posest (v predmetni zadevi se to izvede na način, da odstrani podporni zid in nazaj vzpostavi klančino), šele podredno, če dolžnik tega ne izpolni prostovoljno, pa se izvede izvršba s pooblastilom upniku, da na dolžnikove stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

V predlogu za izvršbo je upnik predlagal, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje. Višina zneska izhaja iz predloženega predračuna gradbenega podjetja, torej strokovnjaka, ki v nasprotju s strankami in sodiščem razpolaga z znanjem in izkušnjami o materialih in delih, ki so potrebna za samo realizacijo tega, kar je naloženo dolžniku. V predračunu so opisana dela skupaj s cenami, ob tem pa ni razvidno, da bi izbrani izvajalec morebiti zaračunal strošek poti na kraj oprave del, zato so neutemeljeni dolžnikovi ugovorni očitki, da bi upnik lahko izbral lokalnega izvajalca. Tudi sicer gre pri založitvi tega stroška samo za oceno njihove višine in bo o njihovi dokončni višini stroškov sodišče odločalo šele po izvedbi del, ko bo tudi presoјalo, ali so bili ti za opravo dejanj iz izvršilnega naslova potrebni.

VSL Sklep I Ip 890/2023, 22. 8. 2023

226. člen (Dejanje, ki ga more opraviti le dolžnik)

Pri terjatvi, s katero upnik zahteva, da dolžnik od prisojenega zneska obračuna in odvede

zakonsko predpisane dajatve iz naslova davkov in prispevkov, gre za nenadomestno dejanje, ki ga lahko opravi le dolžnik. Stopnje davkov in prispevkov so jasno določene v kogentni zakonodaji, zato dolžnik ne more uspeti z navedbami, da davki in prispevki niso zneskovno opredeljeni.

Odločanje o pravicah, obveznostih in odgovornostih iz delovnega razmerja, kamor sodi tudi pravica delavca do bruto plače (ta pa zajema tudi davke in prispevke), je v pristojnosti delovnih sodišč, za prisilno izvršitev odločb delovnih sodišč pa so pristojna izvršilna sodišča, ki so po načelu stroge formalne legalitete vezana na izvršilni naslov in ga morajo prisilno izvršiti tako, kot se glasi.

Izvršba za izterjavo nenadomestne nederarne obveznosti se opravi po 226. členu ZIZ, torej z uporabo posredne prisile z izrekanjem denarnih kazni, s katerimi naj bi se dolžnika prisililo, da izpolni svojo obveznost iz izvršilnega naslova. Drugih načinov izvršbe ZIZ za take terjatve ne predvideva, zato so neutemeljene navedbe, da je izrekanje denarne kazni le skrajni ukrep (ultima ratio), ki pride v poštev šele, če terjatve ni mogoče izterjati z drugimi sredstvi. Namen denarne kazni kljub poimenovanju tega instituta ni kaznovanje dolžnika, pač pa vplivanje na njegovo voljo, da bo upošteval obveznost, ki izhaja iz izvršilnega naslova, kar pomeni, da je denarna kazen kot izvršilno sredstvo namenjena zagotovitvi spoštovanja sodne odločbe in učinkoviti uresnitvi upnikove pravice do sodnega varstva.

VSL Sklep I Ip 1213/2023, 6. 11. 2023

Določeni stiki niso bili dovolj določni in so bile podrobnosti preveč prepuščene udeležencema, onemogočena pa je bila tudi izvršljivost sklepa. S spremembo izpodbijanega sklepa je ta pomanjkljivost odpravljena.

Sodišče lahko postopek za odločanje o varstvu in vzgoji otroka, preživljanju otroka in otrokovih stikih začne tudi po uradni dolžnosti.

Denarna kazen mora biti dovolj visoka, da doseže namen, za katerega je bila izrečena, pri čemer iz novejših odločb v bazi sodne prakse, ki se nanašajo na denarno kazen v zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki, izhaja, da sodišča izrekajo denarne kazni od 300 EUR dalje.

VSL Sklep IV Cp 1516/2023, 27. 9. 2023

Upnica ni uspela izkazati, da so sporni robniki postavljeni na služęči nepremiĉnini parc. št. 3, temveĉ je nasprotno iz dokazov in iz navedb strank zakljuĉiti, da se nahajajo na s strani dolžnikov kasneje kupljeni nepremiĉnini parc. št. 4. Tudi ĉe morda upniĉina pot do njene nepremiĉnine poteka po parceli parc. št. 4 in jo s strani dolžnikov postavljeni robniki pri uporabi te poti ovirajo, ni mogoĉe prezreti dejstva, da nepremiĉnina parc. št. 4 ni obremenjena s sluŹnostjo in se nanjo zamudna sodba, na podlagi katere je upnica zahtevala predmetno izvršbo, ne nanaša. Ob upoštevanju načela stroge formalne legalitete upnica glede nepremiĉnine parc. št. 4 nima izvršilnega naslova, na podlagi katerega bi lahko dosegla odstranitev spornih robnikov, medtem ko postavitve robnikov na nepremiĉnini parc. št. 3, za katero izvršilni naslov ima, upnica ni dokazala.

Dokazni predlog s postavitvijo izvedenca geodetske stroke sta podala le dolžnika, upnica, ki takega dokaznega predloga ni podala, pa se na dokazne predloge nasprotne stranke ne more zanašati in posledično neizvedbe takega dokaza niti ne more uveljavljati v okviru zatrjevanih kršitev določb postopka. Upnica je namreĉ samostojna stranka postopka, ki samostojno nosi dokazno breme za svoje trditve in je torej v njeni dispoziciji, katere lastne dokaze bo v tem okviru predlagala.

Konferenca s stranko, pregled listin, študij zadeve in pregled spisa so opravila, ki so nujno in neloĉljivo povezana s sestavo ugovora oziroma pritoŹbe in zato tudi zajeta v nagradi za ta opravila in jih dolžnikoma glede na ustaljeno sodno prakso ni mogoĉe priznati loĉeno.

VSL Sklep I Ip 1057/2023, 19. 9. 2023

Nasprotna udeleŹenka je kršila zaĉasno odredbo. Taki razlogi bi lahko podpirali sklep o

izterjavi denarne kazni, ne morejo pa utemeljevati sklepa o izreku denarne kazni. Ta je bila že izrečena v sklepu z dne 8. 4. 2022. Ponovna odločitev o izreku denarne kazni je v nasprotju s prepovedjo ponovnega odločanja o isti stvari.

VSL Sklep IV Cp 1493/2023, 13. 9. 2023

Tako visoka denarna kazen je bila izrečena ravno zato, da bi (takoj) učinkovala, in sicer glede na naravo in pomen sodnega varstva, ki je predmet začasne odredbe. Za vrnitev samovoljno odpeljanega mladoletnega otroka iz Slovenije, njegov izpis iz šole in odtujitev drugemu roditelju, je zlasti časovno hitra realizacija odredbe bistvena, ključna, da ne bi kršitelj zaradi poteka časa s svojim samovoljnim ravnanjem morebiti pridobil potencialne koristi.

VSL Sklep IV Cp 1456/2023, 4. 9. 2023

Pooblastilo strokovnemu sodelavcu, da po odredbi sodnika vodi narok v smislu četrtega odstavka 6. člena ZIZ, še ne pomeni, da lahko na podlagi tako izvedenega naroka potem končno odločitev o zadevi sprejme sodnik, ki na naroku ni bil navzoč, saj na tak način ni mogoče udejaniti načela neposrednosti oziroma na tak način tega načela ni dopustno prebiti.

Ker je izpodbijano odločitev sprejela sodnica, ki na narokih za obravnavo ugovora, na katerih je strokovna sodelavka izvajala dokaze, ni sodelovala in tam niti ni bila prisotna, je prišlo do kršitve načela neposrednosti, na kar utemeljeno opozarja upnik v pritožbi, hkrati pa je sklep zaradi opisane napačne sestave sodišča pri odločanju obremenjen tudi s kršitvijo določb postopka iz 1. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ, na katero višje sodišče pazi tudi po uradni dolžnosti.

VSL Sklep I Ip 858/2023, 1. 8. 2023

Predmet pritožbeno izpodbijanega sklepa je vprašanje, ali je tožena stranka v času od vročitve sklepa z dne 22. 9. 2022 ponovno kršila prepovedi iz začasne odredbe.

VSC Sklep I Cp 72/2023, 9. 3. 2023

Dolžnik je pravna oseba s sedežem v Veliki Britaniji, zato je sodišče prve stopnje najprej pravilno presojalo, ali je sodišče v Republiki Sloveniji sploh (mednarodno) pristojno za dovolitev in opravo izvršbe.

Po 63. členu ZMZPPP je slovensko sodišče izključno pristojno za dovolitev in opravo izvršbe, če se ta opravlja na območju Republike Slovenije.

Pravno pomembno je, ali je izpolnitev uveljavljane nedenarne obveznosti prenosa kripto sredstev z dolžnikovega računa na upnikov račun vezana na Republiko Slovenijo. Če bi bil odgovor pritrdilen, bi bila podana pristojnost slovenskega sodišča za dovolitev in opravo izvršbe za uveljavitev te nedenarne terjatve. Povedano drugače, obstajati mora neka realna zveza oziroma dejanska povezava med vsebino dovoljene izvršbe in državo dovolitve izvršbe. Ta pogoj je lahko izpolnjen tudi v primeru, ko se dolžniku nalaga opravo ali opustitev določenih ravnanj, ki so omejena na območje države izdaje, njegov obstoj pa je manj jasen, ko gre za plačilo določenega zneska. Teritorialna opredeljenost take izpolnitve je namreč težko določljiva, prav tako pa je težko določiti, s katerim denarjem bo obveznost poravnana in kje se ta nahaja. Pogoja realne zveze ukrep, katerega vsebina je plačilo, tako navadno ne izpolnjuje, razen če je mogoče pokazati, da bo to izvedeno s točno določenim premoženjem, ki se nahaja na območju države izdaje. Tako na primer slovensko sodišče ni pristojno za izdajo ukrepa zavarovanja na tujem bančnem računu, čeprav ima dolžnik bivališče v Republiki Sloveniji.

Drugače kot pri stvareh, pri katerih je poleg pripadnosti mogoče določiti tudi kraj, kjer se nahajajo, pri kripto valutah ne vemo natančno, kje se nahajajo. Kar je bilo povedano v zvezi s težavno teritorialno opredelitvijo izpolnitve plačila določenega denarnega zneska, torej še toliko bolj velja za

kriptovalute, oziroma konkretno za dolžnost prenosa določenega zneska kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun. Drugače kot pri bančnem računu, pri kriptovalutah niti ni neke fizične institucije z dejanskim sedežem v določeni državi, pri kateri bi imetniki imeli svoj račun. Institut kriptovalut v celoti temelji na virtualni podlagi. Glede na to tudi po presoji višjega sodišča ni mogoče identificirati zadostne dejanske oziroma realne zveze med predlagano izvršbo zaradi uveljavitve nedenarne terjatve prenosa kriptosredstev z dolžnikovega kriptoračuna na upnikov kriptoračun, in Republiko Slovenijo kot državo izvršbe.

Upoštevati je treba tudi, da je namen izvršbe z denarnimi kaznimi siliti dolžnika k izpolnitvi nenadomestne nedenarne obveznosti, v končni fazi tudi z izvršitvijo izrečenih kazni s posegom na dolžnikovo premoženje. V obravnavani zadevi pa upnik ni dokazal, da bi imel dolžnik kakršnokoli premoženje v Republiki Sloveniji, na katerega bi sodišče lahko poseglo z namenom prisilitve dolžnika k izpolnitvi nedenarne obveznosti prenosa kriptosredstev. Drugačen položaj bi bil, če bi upnik to storil, saj bi ta okoliščina lahko utemeljila mednarodno pristojnost slovenskega sodišča za izvršbo. Izrečenih denarnih kazni zaradi prisilitve dolžnika k izpolnitvi iz premoženja dolžnika v Veliki Britaniji pa slovensko sodišče nima pristojnosti izterjevati.

VSL Sklep II Ip 1595/2022, 17. 1. 2023

227. člen (Dopustitev in opustitev)

Določeni stiki niso bili dovolj določni in so bile podrobnosti preveč prepuščene udeležencema, onemogočena pa je bila tudi izvršljivost sklepa. S spremembo izpodbijanega sklepa je ta pomanjkljivost odpravljena.

Sodišče lahko postopek za odločanje o varstvu in vzgoji otroka, preživljanju otroka in otrokovih stikih začne tudi po uradni dolžnosti.

Denarna kazen mora biti dovolj visoka, da doseže namen, za katerega je bila izrečena, pri čemer iz novejših odločb v bazi sodne prakse, ki se nanašajo na denarno kazen v zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki, izhaja, da sodišča izrekajo denarne kazni od 300 EUR dalje.

VSL Sklep IV Cp 1516/2023, 27. 9. 2023

228. člen (Vzpostavitev prejšnjega stanja)

229. člen (Ponovno motenje posesti)

Upnik razpolaga z izvršilnim naslovom iz postopka v zvezi z motenjem posesti, prvotno motenje je bilo odpravljeno, nato pa je prišlo do ponovnega motenja, ki se v bistvenem ne razlikuje od prvotnega, saj dolžnik izrecno priznava, da je na istem mestu ponovno zgradil podporni zid.

Navedbe dolžnika, da je imel pravico postaviti sporni podporni zid, ker je upnikova služnost zaradi neizvrševanja prenehala, so nerelevantne, saj je odločanje v sporih zaradi motenja posesti v skladu s samim zakonom omejeno samo na ugotavljanje in dokazovanje dejstev zadnjega posestnega stanja ter nastalega motenja, medtem ko je ugotavljanje pravice do posesti v takem sporu izrecno izključeno.

Namen posestnega varstva je v preprečevanju samovoljnih poseganj v posest drugega in v ohranitvi dotedanjega načina uporabe stvari. Posest je bila v predmetni zadevi (ponovno) motena z zazidavo obstoječe klančine in postavitvijo podpornega zidu, odstranitev slednjega in ponovna vzpostavitev klančine pa predstavljata nadomestno dejanje, torej dejanje, ki ga poleg dolžnika lahko

Izvršba

odpravi tudi kdo drug. V takem primeru se izvršba opravi po 229. členu v zvezi z 225. členom ZIZ, torej tako, da se najprej dolžniku naloži, da v določenem roku stvar vrne upniku v posest (v predmetni zadevi se to izvede na način, da odstrani podporni zid in nazaj vzpostavi klančino), šele podredno, če dolžnik tega ne izpolni prostovoljno, pa se izvede izvršba s pooblastilom upniku, da na dolžnikove stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

V predlogu za izvršbo je upnik predlagal, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje. Višina zneska izhaja iz predloženega predračuna gradbenega podjetja, torej strokovnjaka, ki v nasprotju s strankami in sodiščem razpolaga z znanjem in izkušnjami o materialih in delih, ki so potrebna za samo realizacijo tega, kar je naloženo dolžniku. V predračunu so opisana dela skupaj s cenami, ob tem pa ni razvidno, da bi izbrani izvajalec morebiti zaračunal strošek poti na kraj oprave del, zato so neutemeljeni dolžnikovi ugovorni očitki, da bi upnik lahko izbral lokalnega izvajalca. Tudi sicer gre pri založitvi tega stroška samo za oceno njihove višine in bo o njihovi dokončni višini stroškov sodišče odločalo šele po izvedbi del, ko bo tudi presojal, ali so bili ti za opravo dejanj iz izvršilnega naslova potrebni.

VSL Sklep I Ip 890/2023, 22. 8. 2023

230. člen (Krajevna pristojnost)

231. člen (Rok za vložitev predloga za izvršbo)

232. člen (Način izvršbe)

233. člen (Nadomestilo plače pri vrnitvi delavca na delo)

234. člen (Krajevna pristojnost)

235. člen (Fizična razdelitev)

236. člen (Razdelitev s prodajo)

237. člen (Stroški postopka)

238. člen (Izjava volje)

238.a člen (Krajevna pristojnost)

238.b člen (Izvršilni predlog in sklep)

238.c člen (Učinkovanje sklepa)

238.č člen (Izvršilna sredstva)

238.d člen (Posredna izročitev)

238.e člen (Neposredna izročitev)

238.f člen (Izvršitev odločbe o osebnih stikih)

Nasprotna udeleženka je kršila začasno odredbo. Taki razlogi bi lahko podpirali sklep o izterjavi denarne kazni, ne morejo pa utemeljevati sklepa o izreku denarne kazni. Ta je bila že izrečena v sklepu z dne 8. 4. 2022. Ponovna odločitev o izreku denarne kazni je v nasprotju s prepovedjo ponovnega odločanja o isti stvari.

VSL Sklep IV Cp 1493/2023, 13. 9. 2023

238.g člen (Izvršitev odločbe o prepovedi stikov)

Ni relevantne sodne prakse.

239. člen (Uporaba določb o izvršbi)

Sporno pravno razmerje med upnico in dolžnikom je nastalo že pred uveljavitvijo (15. 4. 2017) oziroma začetkom uporabe DZ (15. 4. 2019), zato se zanj uporabljajo še določbe prej veljavnega ZZZDR in ne DZ, na katerega se je v izpodbijanem sklepu oprlo sodišče prve stopnje.

Zunajzakonska skupnost je (tudi) glede premoženjskih pravnih posledic za zunajzakonska partnerja izenačena z zakonsko zvezo. Navedeno skladno z drugim odstavkom 51. člena ZZZDR pomeni, da je skupno premoženje zunajzakonskih partnerjev tisto premoženje, ki je pridobljeno v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in sicer z delom. Zakonska pogoja za opredelitev določene stvari ali premoženjske pravice kot skupno premoženje sta torej dva: – da je bila stvar ali pravica pridobljena v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in – da sta jo zunajzakonska partnerja pridobila z delom.

Pravni standard zunajzakonske skupnosti, ima več različnih opredelilnih elementov. Zelo pomemben oziroma načeloma celo njen nujni pogoj je skupno bivanje partnerjev. Vendar to ne velja absolutno, izjema so primeri, ko obstajajo opravičljivi, objektivni razlogi za ločeno življenje. Pri ugotavljanju, ali obstaja zunajzakonska skupnost, je namreč treba presojati odnos med partnerjema kot celoto in v vsakem konkretnem primeru posebej. Če zaradi dela, stanovanjskih razmer ali zaradi drugih razlogov partnerja ne živita skupaj, ima pa njuna skupnost druge značilnosti življenjske skupnosti v smislu ekonomske soodvisnosti, čustvene pripadnosti, intimne povezanosti in siceršnje odločitve za skupno življenje, so pogoji za izenačenost takšne skupnosti z življenjem v zakonski zavezi (lahko) izpolnjeni. Za zunajzakonsko skupnost gre, če partnerja dalj časa skupaj zadovoljujeta svoje interese na čustvenem in materialnem področju, si medsebojno zaupata in pomagata ter sta intimna. Obstoj skupnega gospodinjstva, ekonomska skupnost in dejstvo, da v očeh okolice veljata za zunajzakonska partnerja (t. i. notornost skupnosti) so zunanji indikatorji, ki nakazujejo obstoj zunajzakonske skupnosti. Odločilna za zaključek o njenem obstoju pa je notranja komponenta, torej volja vsakega od partnerjev po vzpostavitvi skupnega življenja in ekonomske skupnosti.

VSL Sklep IV Ip 1040/2023, 19. 9. 2023

Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu presojalo upničine nove navedbe, podane v odgovoru na dolžničin ugovor, in nanje tudi oprlo svojo odločitev, čeprav ga pred izdajo izpodbijanega sklepa ni vročilo dolžnici. S tem je dolžnici odvzelo možnost, da se izjavi o pravno odločilnih dejstvih (kršitev pravice do izjave) in je tako podana bistvena kršitev določb postopka po 8. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi z 239. in 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Cp 271/2023, 7. 9. 2023

Ugovorni postopek je namenjen zagotovitvi kontradiktornosti postopka v smislu soočenja stališč obeh strank in v tem okviru kritični ponovni presoji pravilnosti izdanega sklepa o zavarovanju, ki ga sodišče zaradi spoštovanja načela hitrosti postopka in zaradi elementa presenečenja prvotno izda zgolj na podlagi navedb upnika.

Upnica je izdajo regulacijske začasne odredbe predlagala v zavarovanje svoje nederarne terjatve iz naslova prepovedi poseganja v osebnostne pravice oziroma v pravico do nedotakljivosti človekove osebnosti ter osebnega in družinskega življenja.

Pravica do zasebnosti in osebnostnih pravic ni neomejena in je poseg dopusten, kadar so

podani nujni, prisiljujoči razlogi, ki so v konkretnem javnem interesu v ožjem smislu.

Upnica se v spornem prispevku omenja le postransko, kot nepremičninska posrednica in zemljiškoknjižna lastnica nepremičnine (in ne kot zunajzakonska partnerka D. D. in kot stanovalka objavljene nepremičnine), medtem ko se ob presoji konteksta celotne objave izkaže, da je fokus objave na D. D. Slednji je s svojim nastopanjem v javnosti pridobil status relativne javne osebe, ki je z izpostavljanjem v politično naravnanih temah in s prošnjami za donacije sprožila poizvedovanje novinarjev o svojem premoženjskem stanju in razpravo splošnega družbenega pomena v javnem interesu. V tem okviru razprava o nepremičnini oziroma o njenem lastništvu ne more predstavljati nedopustnega posega v upničino zasebnost, saj ne razkriva globoko intimnih in zaupnih podrobnosti iz njenega osebnega življenja, temveč le medsebojno povezanost upnice kot nepremičninske posrednice in D. D., za katerega je v članku zatrjevano, da je kupil nepremičnino. Glede na to, da je v objavi jasno naveden vir informacij in da naj bi novinarji tudi osebno preverili nakup oziroma lastništvo nepremičnine pri upnici (česar upnica ne izpodbija), dolžniku ni mogoče očitati, da je bila presežena svoboda izražanja in novinarske etike, s poročanjem pa je bil zasledovan ustavno dopusten namen obveščanja javnosti o informacijah v javnem interesu. Pritrditi je zato sodišču prve stopnje, da glede na test sorazmernosti pravica javnosti oziroma pravica do (medijske) svobode govora v konkretnem primeru prevlada nad pravico upnice do nedotakljivost zasebne sfere, in to kljub temu, da je upnica zasebnica, ki pred tem ni z ničemer vzbujala zanimanja javnosti in se javnosti ni izpostavljala. Kot je bilo že pojasnjeno zgoraj, namreč ta pravica ni absolutna in neomejena.

VSL Sklep IV Ip 974/2023, 5. 9. 2023

Obrazložitev sklepa je nejasna, protislovna in do te mere perpleksna, da sklepa ni mogoče preizkusiti. Ni jasno, zakaj naj bi bila za verjetnost terjatve, ki jo tožnica uveljavlja z izbrisno tožbo, pomembno dejstvo, da tožnica zahteva polovični delež na skupnem premoženju, ki sta ga v zakonski zvezi pridobila z drugim tožencem, če pa tožnica na sporni nepremičnini zatrjuje svojo izključno lastnino. Nerazumno je tudi stališče, da bi sporazum o priznanju lastninske pravice, ki sta ga sklenila toženca, lahko bil darilna pogodba. Iz sporazuma je namreč jasno razvidno, da je prvi toženec priznal drugemu tožencu solastninski delež v višini $\frac{1}{4}$ zaradi njegovega prispevka h gradnji hiše na tej nepremičnini. Sodišče tudi ni pojasnilo, zakaj je štelo za odločilno, da je pogodba o preužitku, ki sta jo toženca sklenila hkrati s prej navedenim sporazum, odplačne narave. Pritožba v zvezi s tem utemeljeno izpostavlja, da je ponovno razpolaganje lastnika, ki je svojo lastninsko pravico že prepustil prejšnjemu pogodbeniku, v korist novega pogodbenika, nedopustno in zato nično, neodvisno od vrste ter od odplačne ali neodplačne narave pravnega posla.

VSL Sklep I Cp 1437/2023, 23. 8. 2023

Določbe ZIZ o zavarovanju z začasno odredbo ne ločujejo med postopki, začetimi pred uvedbo ali po uvedbi sodnega postopka. To pomeni, da je treba glede obveznosti zbiranja procesnega gradiva, torej glede trditvenega in dokaznega bremena, skladno z določbama 239. člena ZIZ in 15. člena ZIZ smiselno uporabiti splošna pravila pravnega postopka. Ta pravila, vsebovana v določbah 7. in 212. člena ZPP (razpravno načelo), upniku (tožnikoma) nalagajo, da navede trditve in predlaga izvedbo dokazov za izkaz verjetnosti obstoja terjatve, katere zavarovanje zahteva.⁴ Sodna praksa se je že izrekla, da je vsak postopek za izdajo začasne odredbe, tudi če je vložen med sodnim postopkom, poseben in samostojen postopek, v katerem mora upnik zato navesti vsa dejstva iz svojega dokaznega bremena in zanje predlagati dokaze z upoštevanjem dokaznega standarda verjetnosti.

Če bi sodišče prve stopnje ugotavljalo, ali sta tožnika nedenarno terjatev, zavarovanje katere zahtevata, izkazala s stopnjo verjetnosti na podlagi trditev in dokaznih predlogov, ki sta jih postavila tekom pravde v predhodnih vlogah in ne v predlogu za izdajo začasne odredbe, bi zaradi samostojnosti postopka zavarovanja kršilo razpravno načelo iz 7. in 212. člena ZPP

VSC Sklep I Cp 276/2023, 17. 8. 2023

Dolžnik je povrnitev stroškov za odgovor na predlog za začasno odredbo z dne 9. 9. 2021 in za vlogo z dne 14. 9. 2021 zahteval že pred izdajo sklepa o ustavitvi postopka zavarovanja z dne 16. 9. 2021. Ker gre za končno odločbo v obravnavani zadevi, bi moralo sodišče prve stopnje hkrati odločiti tudi o do tedaj že priglašeni stroških postopka, vendar tega v sklepu o ustavitvi postopka z dne 16. 9. 2021 ni storilo. Glede na to je treba šteti, da sodišče ni odločilo o vseh delih zahtevka. Za tak primer ZPP stranki omogoča, da lahko predlaga izdajo dopolnilnega sklepa, pri čemer je omejena z rokom 15 dni od prejema sklepa. V konkretnem primeru dolžnik v navedenem zakonskem prekluzivnem roku izdaje dopolnilnega sklepa ni predlagal.

VSL Sklep IV Ip 366/2023, 27. 3. 2023

239.a člen (Sklep o zavarovanju in določitev izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

240. člen (Sredstva zavarovanja)

241. člen (Nedopustnost zavarovanja)

242. člen (Krajevna pristojnost)

243. člen (Pogoji za zastavno pravico)

244. člen (Način pridobitve zastavne pravice na nepremičnini)

245. člen (Učinek vknjižbe in zaznambe)

245.a člen (Krajevna pristojnost)

245.b člen (Pogoji za zastavno pravico)

245.c člen (Način pridobitve zastavne pravice na poslovnem deležu)

246. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

247. člen (Pogoji za zastavno pravico)

248. člen (Način pridobitve zastavne pravice na premičnini)

254. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiški knjigi)

256. člen (Krajevna pristojnost)

257. člen (Pogoji za predhodno odredbo)

1. Splošno

2. Odločba, ki je podlaga za izdajo predhodne odredbe

3. Izkaz nevarnosti

258. člen (Domnevana nevarnost)

259. člen (Zavarovanje še ne zapadlih občasnih dajatev)

260. člen (Vrste predhodnih odredb)

1. Rubež premičnin

2. Rubež denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari

3. Rubež drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic

4. Rubež denarnega zneska na dolžnikovem računu pri organizaciji za plačilni promet

Sodišče obravnava upnikov predlog za zavarovanje kot celoto. Upoštevati mora terjatev, ki jo upnik želi zavarovati, namen zavarovanja in sredstvo, ki ga je upnik izbral.

V skladu z drugim odstavkom 271. člena ZIZ se z začasno odredbo ne pridobi zastavna pravica na predmetu zavarovanja. Po določilu 48. člena ZZK-1 je predznanba glavni vpis, s katerim se doseže oziroma izkaže pridobitev oziroma prenehanje pravice, ki se vpisuje v zemljiško knjigo, in ki učinkuje pod pogojem, da se predznanba opraviči. Predznanovana pravica se pridobi oziroma preneha v obsegu, v katerem je predznanba te pravice opravičena. Predznanba se uporablja za pogojni vpis knjižnih pravic. Glede na to, da z začasno odredbo ni mogoče pridobiti zastavne pravice, tudi predznanbe kot pogojnega vpisa zastavne pravice ni mogoče opravičiti.

VSL Sklep I Cpg 302/2023, 5. 7. 2023

- 5. Vpis zastavne pravice v sodnem registru na deležu družbenika v družbi oziroma v centralnem registru vrednostnih papirjev na nematerializiranih vrednostnih papirjih**
- 6. Predznamba zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici vknjiženi na nepremičnini**
- 7. Več predhodnih odredb**
- 8. Razno**

262. člen (Prodaja zarubljenih stvari in prenos dolžnikove terjatve)

263. člen (Sklep o predhodni odredbi)

264. člen (Prenehanje predhodne odredbe)

265. člen (Ustavitev v primeru, če upnik ne zahteva izvršbe)

266. člen (Krajevna pristojnost)

Potreba po hitrem odločanju v postopku o izdaji začasne odredbe nasprotuje temu, da bi v tem postopku bili izpolnjeni pogoji za odstop zadeve drugemu sodišču na podlagi drugega odstavka 18. člena ZNP-1, saj bi odstop zadeve drugemu sodišču (na območju katerega začasno bivata dolžnica, mld. otrok in pred katerim se je pozneje začel postopek o glavni stvari) dodatno zavlekel postopek. Odstop odločanja o začasni odredbi drugemu sodišču zato ni niti v korist mld. otroka niti se ne bi v takem primeru postopek pred drugim sodiščem lažje izvedel, saj je Center za socialno delo Maribor že izdelal mnenje v predmetni zadevi.

VSM Sklep III Cp 596/2023, 29. 8. 2023

267. člen (Kdaj je mogoče izdati začasno odredbo)

Tožeča stranka niti ni zmogla trditvenega in dokaznega bremena, da je verjetno izkazano konkretno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki se nanaša na razpolaganje z njegovim premoženjem, v posledici katerega bi bil lahko upnik (tožeča stranka) izigran. Zatrjevanje preteklih dolžnikovih ravnanj ne zadošča za izkaz obstoja subjektivne nevarnosti.

Tožeča stranka bi morala izkazati aktivno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki bi že bilo usmerjeno v onemogočanje uveljavitve upnikove terjatve (tožeče stranke). Za takšno ravnanje so po ustaljeni sodni praksi potrebna dolžnikova konkretna ravnanja v smeri skrivanja, odtujevanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s svojim premoženjem. Smiselno tožeča stranka tudi v pritožbi navaja, da zakon ne zahteva, da bi bilo premoženje osebno lastno dolžniku, vendar pa mora biti premoženje pod razpolagalno sposobnostjo dolžnika, saj ta sicer sploh ne bi mogel ravnati na način, da bi premoženje skrival pred upniki. Ravno to aktivno ravnanje dolžnika pa je za izkazan obstoj nevarnosti določeno v drugem odstavku 270. člena ZIZ. Mora iti namreč za razpolaganje z

dolžnikovim premoženjem, kar je v pravnem pomenu to, da ima lahko on razpolagalno sposobnost tega odtujiti ali skrivati. Bistveno je, da mora zaradi aktivnih dolžnikovih ravnanj, usmerjenih v odtujevanje in skrivanje premoženja, obstajati možnost, da bo izterjava terjatve tožeče stranke v prihodnosti slabša od možnosti, v trenutku, ko je bil vložen predlog za izdajo začasne odredbe.

VSL Sklep I Cpg 282/2023, 15. 6. 2023

268. člen (Učinek sklepa o začasni odredbi)

269. člen (Nedopustnost začasne odredbe)

270. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

V sklepu o predlogu za začasno odredbo mora sodišče navesti zadostne dejanske razloge, ki utemeljujejo odločitev o (ne)utemeljenosti predloga. Gre za takšne razloge, da pritožbenemu sodišču omogočajo opraviti pritožbeni preizkus izpodbijanega sklepa.

VSC Sklep II Cpg 79/2023, 27. 9. 2023

Dolžnost stranke je, da ob podaji predloga sodišču skrbno zbere vse informacije oziroma podatke o pravno relevantnih dejstvih in dokazila. Vendar je pravilno pritožbeno zatrjevanje, da tožnica v drugem predlogu za izdajo začasne odredbe ni zgolj dopolnila pomanjkljive podlage iz prvega predloga za izdajo začasne odredbe.

VDSS Sklep Psp 145/2023, 6. 9. 2023

2. Verjeten obstoj terjatve

Tožeča stranka niti ni zmogla trditvenega in dokaznega bremena, da je verjetno izkazano konkretno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki se nanaša na razpolaganje z njegovim premoženjem, v posledici katerega bi bil lahko upnik (tožeča stranka) izigran. Zatrjevanje preteklih dolžnikovih ravnanj ne zadošča za izkaz obstoja subjektivne nevarnosti.

Tožeča stranka bi morala izkazati aktivno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki bi že bilo usmerjeno v onemogočanje uveljavitve upnikove terjatve (tožeče stranke). Za takšno ravnanje so po ustaljeni sodni praksi potrebna dolžnikova konkretna ravnanja v smeri skrivanja, odtujevanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s svojim premoženjem. Smiselno tožeča stranka tudi v pritožbi navaja, da zakon ne zahteva, da bi bilo premoženje osebno lastno dolžniku, vendar pa mora biti premoženje pod razpolagalno sposobnostjo dolžnika, saj ta sicer sploh ne bi mogel ravnati na način, da bi premoženje skrival pred upniki. Ravno to aktivno ravnanje dolžnika pa je za izkazan obstoj nevarnosti določeno v drugem odstavku 270. člena ZIZ. Mora iti namreč za razpolaganje z dolžnikovim premoženjem, kar je v pravnem pomenu to, da ima lahko on razpolagalno sposobnost tega odtujiti ali skrivati. Bistveno je, da mora zaradi aktivnih dolžnikovih ravnanj, usmerjenih v odtujevanje in skrivanje premoženja, obstajati možnost, da bo izterjava terjatve tožeče stranke v prihodnosti slabša od možnosti, v trenutku, ko je bil vložen predlog za izdajo začasne odredbe.

VSL Sklep I Cpg 282/2023, 15. 6. 2023

V primeru pobotnega ugovora se mora sodišče prve stopnje ukvarjati z vprašanjem verjetnosti v pobot ugovarjane terjatve.

VSC Sklep II Cpg 70/2023, 3. 8. 2023

Neutemeljeni so očitki o zmotnosti stališča, da ni verjetno izkazana nedopustnost podlage pogodb, na podlagi katerih je tožnica vstopila v položaj upnic iz krovne pogodbe. Sledeč razlogom izpodbijanega sklepa ob prenosu terjatev upnica ni bila povezana z družbo X-A. d. o. o., poleg tega pa gre za samostojne pravne subjekte. Pritožbeno sodišče se strinja, da morebitna (pričakovana) personalna povezanost ne zadostuje za verjetno izkazanost nemoralnosti in posledično neveljavnosti pogodbe.

VSL Sklep I Cp 932/2023, 13. 6. 2023

3. Verjeten obstoj nevarnosti

Predlagateljica ni zahtevala izdaječasne odredbe o preživljanju otroka, ampak o zavarovanju preživitinske terjatve, o katere obstoju in višini teče nepravdni postopek. Za slednjo pa ni zatrjevala konkretnih dolžnikovih ravnanj, povezanih z razpolaganjem s premoženjem, niti ni izkazala obstoja okoliščin, ki bi kazale na visoko zadolženost in iz tega izvirajočo nevarnost skrivanja ali odtujevanja premoženja. Morebitni podatki o tem, da zoper dolžnika tečejo kazenski in/ali prekrškovni postopki, sami za sebe take nevarnosti ne bi izkazovali.

VSL Sklep IV Cp 1302/2023, 17. 7. 2023

Sodišče obravnava upnikov predlog za zavarovanje kot celoto. Upoštevati mora terjatev, ki jo upnik želi zavarovati, namen zavarovanja in sredstvo, ki ga je upnik izbral.

V skladu z drugim odstavkom 271. člena ZIZ se z začasno odredbo ne pridobi zastavna pravica na predmetu zavarovanja. Po določilu 48. člena ZZK-1 je predznanba glavni vpis, s katerim se doseže oziroma izkaže pridobitev oziroma prenehanje pravice, ki se vpisuje v zemljiško knjigo, in ki učinkuje pod pogojem, da se predznanba opraviči. Predznanovana pravica se pridobi oziroma preneha v obsegu, v katerem je predznanba te pravice opravičena. Predznanba se uporablja za pogojni vpis knjižnih pravic. Glede na to, da z začasno odredbo ni mogoče pridobiti zastavne pravice, tudi predznanbe kot pogojnega vpisa zastavne pravice ni mogoče opravičiti.

VSL Sklep I Cpg 302/2023, 5. 7. 2023

Tožeča stranka niti ni zmogla trditvenega in dokaznega bremena, da je verjetno izkazano konkretno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki se nanaša na razpolaganje z njegovim premoženjem, v posledici katerega bi bil lahko upnik (tožeča stranka) izigran. Zatrjevanje preteklih dolžnikovih ravnanj ne zadošča za izkaz obstoja subjektivne nevarnosti.

Tožeča stranka bi morala izkazati aktivno ravnanje dolžnika (tožene stranke), ki bi že bilo usmerjeno v onemogočanje uveljavitve upnikove terjatve (tožeče stranke). Za takšno ravnanje so po ustaljeni sodni praksi potrebna dolžnikova konkretna ravnanja v smeri skrivanja, odtujevanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s svojim premoženjem. Smiselno tožeča stranka tudi v pritožbi navaja, da zakon ne zahteva, da bi bilo premoženje osebno lastno dolžniku, vendar pa mora biti premoženje pod razpolagalno sposobnostjo dolžnika, saj ta sicer sploh ne bi mogel ravnati na način, da bi premoženje skrival pred upniki. Ravno to aktivno ravnanje dolžnika pa je za izkazan obstoj nevarnosti določeno v drugem odstavku 270. člena ZIZ. Mora iti namreč za razpolaganje z dolžnikovim premoženjem, kar je v pravnem pomenu to, da ima lahko on razpolagalno sposobnost tega odtujiti ali skrivati. Bistveno je, da mora zaradi aktivnih dolžnikovih ravnanj, usmerjenih v odtujevanje in skrivanje premoženja, obstajati možnost, da bo izterjava terjatve tožeče stranke v prihodnosti slabša od možnosti, v trenutku, ko je bil vložen predlog za izdajočasne odredbe.

VSL Sklep I Cpg 282/2023, 15. 6. 2023

Začasne odredbe za zavarovanje denarne terjatve se zahteva subjektivna in konkretna nevarnost, upnik pa konkretnega ravnanja, usmerjenega k odsvajanju dolžnikovega premoženja in s

tem k onemogočenju ali otežitvi izvršbe, ne zatrjuje.

Namen zavarovanja denarne terjatve z začasno odredbo je lažja oprava izvršbe, ne pa izpolnitev obveznosti iz konkretnega poslovnega razmerja med upnikom in dolžnikom, za kar se upnik zavzema.

VSL Sklep IV Ip 737/2023, 13. 6. 2023

Sodišče prve stopnje je napačno razlagalo oziroma uporabilo določbo drugega odstavka 270. člena ZIZ, ki določa, da mora upnik verjetno izkazati nevarnost, da je zaradi dolžnikovega odtujevanja, skrivanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s premoženjem uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

Skritost premoženja utemeljuje subjektivno nevarnost oteženega poplačila terjatve.

Čeprav so pogoji za izdajo začasne odredbe strogi in jih je treba razlagati restriktivno, njihova uporaba ne sme biti preveč omejujoča. Sodišče prve stopnje se pri utemeljevanju svoje odločitve med drugim sklicuje na pravno teorijo, vendar pri tem spregleda, da ta le povzema sodno prakso in pri tem celo opozarja, da je obstoječa sodna praksa preveč rigidna in da bi sodišča morala omiliti presojo tega pogoja, da bi institut začasnih odredb v praksi v večji meri služil svojemu namenu.

VSL Sklep I Cp 281/2023, 11. 5. 2023

4. Neznatna škoda

5. Domneva nevarnosti

6. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

Sporno pravno razmerje med upnico in dolžnikom je nastalo že pred uveljavitvijo (15. 4. 2017) oziroma začetkom uporabe DZ (15. 4. 2019), zato se zanj uporabljajo še določbe prej veljavnega ZZZDR in ne DZ, na katerega se je v izpodbijanem sklepu oprlo sodišče prve stopnje.

Zunajzakonska skupnost je (tudi) glede premoženjskih pravnih posledic za zunajzakonska partnerja izenačena z zakonsko zvezo. Navedeno skladno z drugim odstavkom 51. člena ZZZDR pomeni, da je skupno premoženje zunajzakonskih partnerjev tisto premoženje, ki je pridobljeno v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in sicer z delom. Zakonska pogoja za opredelitev določene stvari ali premoženjske pravice kot skupno premoženje sta torej dva: – da je bila stvar ali pravica pridobljena v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in – da sta jo zunajzakonska partnerja pridobila z delom.

Pravni standard zunajzakonske skupnosti, ima več različnih opredelilnih elementov. Zelo pomemben oziroma načeloma celo njen nujni pogoj je skupno bivanje partnerjev. Vendar to ne velja absolutno, izjema so primeri, ko obstajajo opravičljivi, objektivni razlogi za ločeno življenje. Pri ugotavljanju, ali obstaja zunajzakonska skupnost, je namreč treba presojati odnos med partnerjema kot celoto in v vsakem konkretnem primeru posebej. Če zaradi dela, stanovanjskih razmer ali zaradi drugih razlogov partnerja ne živita skupaj, ima pa njuna skupnost druge značilnosti življenjske skupnosti v smislu ekonomske soodvisnosti, čustvene pripadnosti, intimne povezanosti in siceršnje odločitve za skupno življenje, so pogoji za izenačenost takšne skupnosti z življenjem v zakonski zavezi (lahko) izpolnjeni. Za zunajzakonsko skupnost gre, če partnerja dalj časa skupaj zadovoljujeta svoje interese na čustvenem in materialnem področju, si medsebojno zaupata in pomagata ter sta intimna. Obstoj skupnega gospodinjstva, ekonomska skupnost in dejstvo, da v očeh okolice veljata za zunajzakonska partnerja (t. i. notornost skupnosti) so zunanji indikatorji, ki nakazujejo obstoj zunajzakonske skupnosti. Odločilna za zaključek o njenem obstoju pa je notranja komponenta, torej

volja vsakega od partnerjev po vzpostavitvi skupnega življenja in ekonomske skupnosti.

VSL Sklep IV Ip 1040/2023, 19. 9. 2023

271. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

Obrazložitev sklepa je nejasna, protislovna in do te mere perpleksna, da sklepa ni mogoče preizkusiti. Ni jasno, zakaj naj bi bila za verjetnost terjatve, ki jo tožnica uveljavlja z izbrisno tožbo, pomembno dejstvo, da tožnica zahteva polovični delež na skupnem premoženju, ki sta ga v zakonski zvezi pridobila z drugim tožencem, če pa tožnica na sporni nepremičnini zatrjuje svojo izključno lastnino. Nerazumno je tudi stališče, da bi sporazum o priznanju lastninske pravice, ki sta ga sklenila toženca, lahko bil darilna pogodba. Iz sporazuma je namreč jasno razvidno, da je prvi toženec priznal drugemu tožencu solastninski delež v višini $\frac{1}{4}$ zaradi njegovega prispevka h gradnji hiše na tej nepremičnini. Sodišče tudi ni pojasnilo, zakaj je štelo za odločilno, da je pogodba o preužitku, ki sta jo toženca sklenila hkrati s prej navedenim sporazum, odplačne narave. Pritožba v zvezi s tem utemeljeno izpostavlja, da je ponovno razpolaganje lastnika, ki je svojo lastninsko pravico že prepustil prejšnjemu pogodbeniku, v korist novega pogodbenika, nedopustno in zato nično, neodvisno od vrste ter od odplačne ali neodplačne narave pravnega posla.

VSL Sklep I Cp 1437/2023, 23. 8. 2023

2. Namen začasne odredbe

3. Prepoved, da dolžnik ne sme razpolagati s premičninami in hramba teh stvari ter vpis prepovedi v register

4. Prepoved, da dolžnik ne sme odtujiti ali obremeniti svoje nepremičnine ali stvarnih pravic in zaznamba te prepovedi v zemljiški knjigi

Sodišče obravnava upnikov predlog za zavarovanje kot celoto. Upoštevati mora terjatev, ki jo upnik želi zavarovati, namen zavarovanja in sredstvo, ki ga je upnik izbral.

V skladu z drugim odstavkom 271. člena ZIZ se z začasno odredbo ne pridobi zastavna pravica na predmetu zavarovanja. Po določilu 48. člena ZZK-1 je predznamba glavni vpis, s katerim se doseže oziroma izkaže pridobitev oziroma prenehanje pravice, ki se vpisuje v zemljiško knjigo, in ki učinkuje pod pogojem, da se predznamba opraviči. Predznamovana pravica se pridobi oziroma preneha v obsegu, v katerem je predznamba te pravice opravičena. Predznamba se uporablja za pogojni vpis knjižnih pravic. Glede na to, da z začasno odredbo ni mogoče pridobiti zastavne pravice, tudi predznambe kot pogojnega vpisa zastavne pravice ni mogoče opravičiti.

VSL Sklep I Cpg 302/2023, 5. 7. 2023

- 5. Prepoved dolžnikovemu dolžniku, da dolžniku ne sme izplačati terjatve ali mu izročiti stvari ter prepoved dolžniku, da ne sme sprejeti stvari, izterjati terjatve ali razpolagati z njimi**
- 6. Nalog organizaciji za plačilni promet, da mora dolžniku ali drugemu po njegovem nalogu odreči izplačilo denarnega zneska za katerega je izdana začasna odredba, z dolžnikovega računa**
- 7. Druge vrste začasnih odredb**

272. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

Po prejemu predloga za izdajo začasne odredbe mora sodišče ravnati hitro. Če se izkaže, da ponujene trditve in predloženi dokazi utemeljujejo izdajo začasne odredbe, mora odredbo izdati, brez kopičenja nadaljnjih dokazov. Če pa sodišče ob prejemu začasne odredbe podvomi v verjetnost izkazanih trditvev, a ima na voljo še druge, čeravno zamudnejše vrste dokazov, pa ni razloga, da bi hitelo z zavrnitvijo predloga za izdajo začasne odredbe. V takem primeru je na mestu, da sodišče izvede druge dokaze, lahko razpiše tudi narok. V konkretnem primeru je torej na mestu tudi dokaz z ogledom na kraju samem. Če sodišče tega ne stori in predlog zavrne brez izvedbe predlaganih dokazov, kar v pritožbi tožniki izrecno uveljavljajo, pa upnika prikrajša v njegovi pravici do sodnega varstva.

Ob podanih trditvah, da v primeru, da bi nekdo potreboval nujno medicinsko pomoč, parkiranje vozil onemogoča dostop rešilca in zdravniškega osebja do družinskih hiš in vikendov, v primeru požara ali druge nesreče pa gasilci in reševalci ne bi mogli dostopati do domov tožnikov, je tudi po oceni sodišča druge stopnje prestrogo stališče sodišča prve stopnje, da bi bilo treba konkretizirati, katera od strank izkazuje zdravstvene težave in podobno.

VSL Sklep II Cp 1046/2023, 6. 7. 2023

2. Predpostavke za izdajo začasne odredbe - nedelarne terjatve

Ali je bila tožničina posest motena ali ne, je pravno vprašanje.

Tožnica v skladu z načelom dispozitivnosti prosto izbira, kakšno pravno varstvo bo zahtevala.

Namen denarne kazni pri začasnih odredbah je prisiliti dolžnika, da bo začasno odredbo spoštoval. Če je kazen premajhna, takega namena ni mogoče doseči.

VSL Sklep I Cp 1701/2023, 13. 11. 2023

Pomembno je, da družba ne more uresničevati pravic iz lastnih deležev (četrti odstavek 506. člena ZGD-1), kar pa ob dejstvu, da ima družba A., d. o. o., lastni poslovni delež v višini 50 % osnovnega kapitala, seveda pomeni, da ima vse glasovalne pravice v družbi toženka, ki ima preostalih 50 % osnovnega kapitala, na kar pravilno opozarja tudi pritožba. V situaciji, kot jo je ugotovilo sodišče prve stopnje, bi tožnik, če s tožbenim zahtevkom uspe, postal edini družbenik s pravico uresničevanja glasovalne pravice in bi na skupščini odločal o vseh vprašanih družbe, tudi o imenovanju direktorja, s čimer bi vplival na vodenje družbe. Zato pritožbeno sodišče pritrjuje pritožbi, da položaj tožnika ni varovan že z izdano prepovedjo odsvojitve in obremenitve toženkinega poslovnega deleža (I. točka izpodbijanega sklepa). Prav tako velja pritrditi tožniku, da se s predlagano začasno odredbo ne posega v redno poslovanje in dejavnost družbe. S predlagano začasno odredbo

tožnik želi le zavarovati sedanje stanje, ko ima zaradi strukture osnovnega kapitala toženka (kot imetnica 50 % osnovnega kapitala) edina glasovalno pravico v družbi – zavarovanje pa zahteva na način, da se toženki kot družbenici prepove vsa dejanja, s katerimi bi to stanje lahko spremenila, med nje pa sodijo tudi ravnanja, ki jih kot družbenica opravlja pri opravljanju funkcije poslovodje.

Drži tudi pomislek pritožbe, da če tožnik uspe v pravdi v primeru odsvojitve lastnega poslovnega deleža vrnitev darila po stanju ob vložitvi tožbe ne bo več mogoča. S tem pa bi bil tožnikov položaj povsem izvotljen, ker časa ne bi mogli zavrteti nazaj pred odsvojitve lastnega poslovnega deleža (ne bi šlo namreč le za zmanjšanje vrednosti premoženja, kar bi sicer predstavljalo le materialno škodo). Podobno velja za primer, ko bi toženka na skupščini družbe sprejela sklep o pripojitvi družbe drugi družbi, ali sklep o delitvi družbe, saj bi morebitno statusno preoblikovanje, ki ga (kljub izdani začasni odredbi iz I. točke izpodbijanega sklepa) toženka lahko še vedno izvede, vplivalo na možnost vrnitve darila po stanju ob vložitvi tožbe

VSL Sklep II Cp 1186/2023, 6. 11. 2023

Pri presoji, ali je zapis objektivno žaljiv, je treba izhajati iz razumevanja povprečnega bralca in upoštevati celoten pomen izjavljenega besedila. Sporne objave bi povprečen bralec razumel kot žaljive, podane onkraj predmeta razprave, zgolj z namenom sramotenja prvega tožnika in njegove osebne diskreditacije, dane v žaljivem in posmehljivem tonu, ki posegajo v čast in ugled tožnikov ter njuno zasebnost.

Tudi če je imela toženka podlago v dejstvih, je bil edini namen objav, ki jih mora odstraniti, žaljenje in sramotenje tožnika, zato sporne objave ne uživajo pravnega varstva. Njenega ravnanja ni moč prepoznati kot dovoljene samopomoči.

VSL Sklep I Cp 110/2023, 24. 10. 2023

Drži sicer, da mora biti skladno s prvim odstavkom 27. člena OZ v zvezi z 52. členom OZ ponudba za nakup nepremičnine pisna. Po prvem odstavku 27. člena OZ namreč v primeru, če je obličnost predpisana za veljavno sklenitev pogodbe, velja ta oblika tudi za veljavno dajanje ponudbe. Člen 52 OZ pa za sklepanje pogodb pri prenosu lastninske pravice ali ustanavljanju drugih stvarnih pravic na nepremičninah zahteva pisno obliko. Vendar pa višje sodišče soglaša z novjšim stališčem Vrhovnega sodišča RS, da je treba glede vprašanja, kakšne so civilne sankcije, če izjava je izjava volje dana v ustni obliki, tudi v zvezi s ponudbo upoštevati teleološko interpretacijo določbe prvega odstavka 55. člena OZ.

Kljub temu, da je višje sodišče pritožbi ugodilo že zaradi preuranjenosti zaključka sodišča prve stopnje, da je neutemeljen dolžničin ugovor neobstoja upničine terjatve, se v nadaljevanju opredeljuje tudi do pritožbenih navedb glede tistega dela razlogov napadenega sklepa, ki se nanašajo na presojo pogojev za izdajo začasne odredbe v zavarovanje nederarne terjatve, (alternativno) določenih v drugem oziroma tretjem odstavku 272. člena ZIZ. Ena od predpostavk iz drugega oziroma tretjega odstavka 272. člena ZIZ mora namreč biti za izdajo začasne odredbe v zavarovanje nederarne terjatve skupaj s predpostavko iz prvega odstavka istega člena (to je verjetnim obstojem ali nastankom terjatve) podana kumulativno.

VSL Sklep IV Ip 1138/2023, 11. 10. 2023

Zmotno je stališče v izpodbijanem sklepu, da v postopku za določitev nujne poti ni možna izdaja začasne odredbe, s katero bi se začasno uredilo razmerje med udeleženci postopka. Argument, da ZNP-1 v zvezi s tem postopkom take možnosti izrecno ne določa, ne izključuje uporabe ZIZ. Drugi argument, ki ga podaja sodišče in se nanaša na spornost terjatve in obravnavanje spornih terjatev v pravnem postopku, pa ni razumljiv. Pravilna je pritožbena ugotovitev, da se tudi v nepravdnem postopku za določitev nujne poti urejajo sporna razmerja. V nasprotnem primeru sodni postopek niti

ne bi bil potreben.

Sprejemljivo je stališče v izpodbijanem sklepu, da je zatrjevana povezava med odložitvijo sodnega varstva in nastankom težko nadomestljive škode preveč splošna, da bi mogla utemeljevati izdajo začasne odredbe. Pritožbeno sodišče dodaja, da začasna odredba ne more pričeti učinkovati za nazaj. Vpisi pravic in pravnih dejstev v zemljiški knjigi učinkujejo od trenutka, ko je zemljiškooknjižno sodišče prejelo predlog za vpis, oziroma ko je zemljiškooknjižno sodišče prejelo listino, na podlagi katere o vpisu odloča po uradni dolžnosti (5. člen ZZK-1). Sicer pa tudi ne drži, da je soglasje novega lastnika pogoj za njegovo udeležbo v tem postopku. V sodni praksi je utrjeno stališče, da določba ZPP, ki vstop novega udeleženca na pasivni strani pogojuje z njegovim soglasjem (drugi odstavek 191. člena), v nepravdnem postopku ni uporabljiva.

VSL Sklep II Cp 1514/2023, 13. 9. 2023

Sodišče odločitev o začasni odredbi sprejme po krajšem dokaznem postopku in ob prilagojeni oziroma (v primerjavi z odločanjem o glavni stvari) „nepopolni dokazni oceni“, v kateri mora svoje spoznanje logično utemeljiti. Zaradi takšne narave začasnih odredb so pri odločanju o njih dopustna odstopanja od siceršnjih zahtev, ki izhajajo iz 22. člena Ustave oziroma upoštevanja načela enakega varstva pravic. Glede na navedeno je neutemeljeno pričakovanje toženke, da bi moralo sodišče že v fazi odločanja o začasni odredbi izvesti vse predlagane dokaze in se (z gotovostjo) prepričati o vseh okoliščinah, ki sicer vplivajo na končno odločitev.

Samovoljen in protipraven je poseg v posest, če tisti, ki je opravil dejanje motenja, za to nima pooblastila (dovoljenja) posestnika oziroma nima pooblastila, ki bi temeljilo neposredno na zakonu ali pa na odločbi, ki jo je sprejelo sodišče oziroma drug organ oblasti na podlagi zakona, ki dopušča poseg v tujo posest (tretji odstavek 33. člena SPZ). Toženkino dejanje motenja posesti ne temelji ne na odločbi Agencije za energijo, niti neposredno na energetske zakonodaji. Toženka na območju poslovnega kompleksa ... izvaja distribucijo električne energije preko omrežja, ki ima javni značaj, saj gre za napajanje več pravnih oseb, mdr. tudi tožeče stranke. To pa lahko izvaja le izvajalec gospodarske javne službe oziroma sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo (SODO). Pritrditi je sicer treba toženki, da gre za protipravno stanje, vendar pa njeno rešitev ni v odklopu elektrike vsem uporabnikom, ki se napajajo preko njene infrastrukture.

Toženka v pritožbi navaja, da sodišče nima pristojnosti, da ji nalaga sklenitev najemne pogodbe s SODO in da bi ji to lahko naložil le zakon. Tak očitek, naslovljen na prvostopenjsko sodišče, ni utemeljen, saj ji takšne obveznosti ni naložilo, ampak je s sklicevanjem na predpise navedene v prejšnjem odstavku zgolj obrazložilo, zakaj toženkino motilno dejanje nima temelja v zakonu (tretji odstavek 33. člena SPZ) in kakšna je zakonsko predvidena rešitev položaja, v katerem so udeleženci razmerja, kot je obravnavano v tej pravdi.

VSL Sklep I Cp 1256/2023, 23. 8. 2023

Določbe ZIZ o zavarovanju z začasno odredbo ne ločujejo med postopki, začetimi pred uvedbo ali po uvedbi sodnega postopka. To pomeni, da je treba glede obveznosti zbiranja procesnega gradiva, torej glede trditvenega in dokaznega bremena, skladno z določbama 239. člena ZIZ in 15. člena ZIZ smiselno uporabiti splošna pravila pravnega postopka. Ta pravila, vsebovana v določbah 7. in 212. člena ZPP (razpravno načelo), upniku (tožnikoma) nalagajo, da navede trditve in predlaga izvedbo dokazov za izkaz verjetnosti obstoja terjatve, katere zavarovanje zahteva.⁴ Sodna praksa se je že izrekla, da je vsak postopek za izdajo začasne odredbe, tudi če je vložen med sodnim postopkom, poseben in samostojen postopek, v katerem mora upnik zato navesti vsa dejstva iz svojega dokaznega bremena in zanje predlagati dokaze z upoštevanjem dokaznega standarda verjetnosti.

Če bi sodišče prve stopnje ugotavljalo, ali sta tožnika nedenarno terjatev, zavarovanje katere zahtevata, izkazala s stopnjo verjetnosti na podlagi trditvev in dokaznih predlogov, ki sta jih postavila tekom pravde v predhodnih vlogah in ne v predlogu za izdajo začasne odredbe, bi zaradi

samostojnosti postopka zavarovanja kršilo razpravno načelo iz 7. in 212. člena ZPP

VSC Sklep I Cp 276/2023, 17. 8. 2023

Samo golo dejstvo, da se je drugotožena stranka vpisala z učinkom oziroma na podlagi zaznambe vrstnega reda, le-te namreč ne varuje pred manjkom razpolagalne sposobnosti prvotožene stranke oziroma bi jo varovalo le ob njeni dobrovernosti (8. člen ZZK-1 in 10. člen SPZ).

VSC Sklep I Cp 249/2023, 20. 7. 2023

Glede na to, da že izdana začasna odredba preprečuje toženi stranki izplačilo poslovnega deleža družbi A. A., potem ni nevarnosti, da bi ji tožena stranka prenakazala vplačana sredstva družbenikov po izpodbijanem sklepu skupščine.

Če bi sodišče izdalo začasno odredbo, družbeniki ne bi dokapitalizirali tožene stranke in ne bi sanirali protipravnega stanja po drugem odstavku 502. členom ZGD-1 ter slabega ekonomskega stanja.

Glede na to, da bo po izpodbijanem sklepu skupščine ostala višina osnovnega kapitala enaka kot pred prenehanjem deleža A. A., bo tožnik ohranil svoje glasove 0,5217 % tudi, če ne bo vplačal vložka, kar bi bilo isto v primeru izdaje začasne odredbe. Za toženo stranko bi z izdajo začasne odredbe nastala hujša posledica kot za tožnika v primeru neizdaje začasne odredbe.

VSC Sklep II Cpg 58/2023, 12. 7. 2023

Glede utemeljenosti predloga za izdajo začasne odredbe sodišče odloča s sklepom o ugovoru. Glede na to, da upnik začasno varstvo dobi z izdajo sklepa o začasni odredbi, mora biti s formalnim sklepom zavarovanje namreč tudi razveljavljeno, zgolj izpolnitev pogojev za prenehanje začasne odredbe še ni dovolj.

Pri uporabi domneve resničnosti ugovornih trditev je treba upoštevati, ali je dejstva, ki nasprotujejo dolžnikovem v ugovoru, upnik navajal že v predlogu za izdajo začasne odredbe. Če dolžnik v ugovoru zanika dejstvo iz predloga, upnik pa na tak ugovor ne odgovori, je namreč očitno, da se z njim ne strinja, podvajanje istih navedb bi bilo nesmiselno. Domnevo je tako mogoče vzpostaviti zgolj za v ugovoru navedena nova dejstva, ne pa tudi za zanikanje tistih iz predloga.

VSL Sklep IV Ip 210/2023, 22. 2. 2023

Zastavni upnik ima sicer v skladu s 164. členom SPZ v času trajanja zastavne pravice enako pravno varstvo kot lastnik in lahko pod istimi pogoji zahteva vrnitev zastavljene stvari (vindicatio pignoris), prenehanje vznemirjanja in posestno varstvo, tudi od njenega lastnika, vendar pa bi moral dolžnik za uveljavljanje zastavne pravice, s tem pa tudi vrnitve, upnika natančno seznaniti s terjatvijo (po temelju in višini) zoper njega, saj upnik v nasprotnem primeru niti ne more v celoti in pravilno izpolniti njegove terjatve in si s tem zagotoviti vrnitve svoje stvari. Zgolj s pavšalnim zatrjevanjem svoje terjatve do upnika, dolžnik ni uspel izpodbiti upnikove terjatve na vrnitev premoženja.

VSL Sklep IV Ip 13/2023, 17. 1. 2023

Upnika sta na dolžničini nepremičnini zahtevala varstvo njune sosesi. Sodišče v takih primerih daje varstvo glede na zadnje stanje posesti in nastalo motenje. V takih primerih je na upniku trditveno in dokazno breme, da dokaže, da je bil pred motenjem posestnik stvari, da je bila posest res motena, da jo je motila nasprotna stranka in še, da njeno dejanje res pomeni motenje – da je samovoljno in protipravno.

VSL Sklep IV Ip 149/2022, 23. 2. 2022

3. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

Ugovorni postopek je namenjen zagotovitvi kontradiktornosti postopka v smislu soočenja

stališč obeh strank in v tem okviru kritični ponovni presoji pravilnosti izdanega sklepa o zavarovanju, ki ga sodišče zaradi spoštovanja načela hitrosti postopka in zaradi elementa presenečenja prvotno izda zgolj na podlagi navedb upnika.

Upnica je izdajo regulacijske začasne odredbe predlagala v zavarovanje svoje nederarne terjatve iz naslova prepovedi poseganja v osebnostne pravice oziroma v pravico do nedotakljivosti človekove osebnosti ter osebnega in družinskega življenja.

Pravica do zasebnosti in osebnostnih pravic ni neomejena in je poseg dopusten, kadar so podani nujni, prisiljujoči razlogi, ki so v konkretnem javnem interesu v ožjem smislu.

Upnica se v spornem prispevku omenja le postransko, kot nepremičninska posrednica in zemljiškoknjižna lastnica nepremičnine (in ne kot zunajzakonska partnerka D. D. in kot stanovalka objavljene nepremičnine), medtem ko se ob presoji konteksta celotne objave izkaže, da je fokus objave na D. D. Slednji je s svojim nastopanjem v javnosti pridobil status relativne javne osebe, ki je z izpostavljanjem v politično naravnanih temah in s prošnjami za donacije sprožila poizvedovanje novinarjev o svojem premoženjskem stanju in razpravo splošnega družbenega pomena v javnem interesu. V tem okviru razprava o nepremičnini oziroma o njenem lastništvu ne more predstavljati nedopustnega posega v upničino zasebnost, saj ne razkriva globoko intimnih in zaupnih podrobnosti iz njenega osebnega življenja, temveč le medsebojno povezanost upnice kot nepremičninske posrednice in D. D., za katerega je v članku zatrjevano, da je kupil nepremičnino. Glede na to, da je v objavi jasno naveden vir informacij in da naj bi novinarji tudi osebno preverili nakup oziroma lastništvo nepremičnine pri upnici (česar upnica ne izpodbija), dolžniku ni mogoče očitati, da je bila presežena svoboda izražanja in novinarske etike, s poročanjem pa je bil zasledovan ustavno dopusten namen obveščanja javnosti o informacijah v javnem interesu. Pritrđiti je zato sodišču prve stopnje, da glede na test sorazmernosti pravica javnosti oziroma pravica do (medijske) svobode govora v konkretnem primeru prevlada nad pravico upnice do nedotakljivost zasebne sfere, in to kljub temu, da je upnica zasebnica, ki pred tem ni z ničemer vzbujala zanimanja javnosti in se javnosti ni izpostavljala. Kot je bilo že pojasnjeno zgoraj, namreč ta pravica ni absolutna in neomejena.

VSL Sklep IV Ip 974/2023, 5. 9. 2023

4. Začasne odredbe - razmerje med starši in otroki

Sporno pravno razmerje med upnico in dolžnikom je nastalo že pred uveljavitvijo (15. 4. 2017) oziroma začetkom uporabe DZ (15. 4. 2019), zato se zanj uporabljajo še določbe prej veljavnega ZZZDR in ne DZ, na katerega se je v izpodbijanem sklepu oprlo sodišče prve stopnje.

Zunajzakonska skupnost je (tudi) glede premoženjskih pravnih posledic za zunajzakonska partnerja izenačena z zakonsko zvezo. Navedeno skladno z drugim odstavkom 51. člena ZZZDR pomeni, da je skupno premoženje zunajzakonskih partnerjev tisto premoženje, ki je pridobljeno v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in sicer z delom. Zakonska pogoja za opredelitev določene stvari ali premoženjske pravice kot skupno premoženje sta torej dva: – da je bila stvar ali pravica pridobljena v času trajanja zunajzakonske skupnosti, in – da sta jo zunajzakonska partnerja pridobila z delom.

Pravni standard zunajzakonske skupnosti, ima več različnih opredelilnih elementov. Zelo pomemben oziroma načeloma celo njen nujni pogoj je skupno bivanje partnerjev. Vendar to ne velja absolutno, izjema so primeri, ko obstajajo opravičljivi, objektivni razlogi za ločeno življenje. Pri ugotavljanju, ali obstaja zunajzakonska skupnost, je namreč treba presojati odnos med partnerjema kot celoto in v vsakem konkretnem primeru posebej. Če zaradi dela, stanovanjskih razmer ali zaradi drugih razlogov partnerja ne živita skupaj, ima pa njuna skupnost druge značilnosti življenjske skupnosti v smislu ekonomske soodvisnosti, čustvene pripadnosti, intimne povezanosti in siceršnje odločitve za skupno življenje, so pogoji za izenačenost takšne skupnosti z življenjem v zakonski

zavezi (lahko) izpolnjeni. Za zunajzakonsko skupnost gre, če partnerja dalj časa skupaj zadovoljujeta svoje interese na čustvenem in materialnem področju, si medsebojno zaupata in pomagata ter sta intimna. Obstoj skupnega gospodinjstva, ekonomska skupnost in dejstvo, da v očeh okolice veljata za zunajzakonska partnerja (t. i. notornost skupnosti) so zunanji indikatorji, ki nakazujejo obstoj zunajzakonske skupnosti. Odločilna za zaključek o njenem obstoju pa je notranja komponenta, torej volja vsakega od partnerjev po vzpostavitvi skupnega življenja in ekonomske skupnosti.

VSL Sklep IV Ip 1040/2023, 19. 9. 2023

5. Začasne odredbe - delovna razmerja

Pritožbeno sodišče pritrjuje presoji sodišča prve stopnje, da tožnik nastanka težko nadomestljive škode ni izkazal. V predlogu je podal le navedbe, da je ostal brez sredstev za preživljanje, ker ni upravičen do nadomestila za primer brezposelnosti, in da je zunajzakonska partnerica brezposelna.

VDSS Sklep Pdp 511/2023, 11. 10. 2023

6. Začasne odredbe - insolventnost

273. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

Pomembno je, da družba ne more uresničevati pravic iz lastnih deležev (četrti odstavek 506. člena ZGD-1), kar pa ob dejstvu, da ima družba A., d. o. o., lastni poslovni delež v višini 50 % osnovnega kapitala, seveda pomeni, da ima vse glasovalne pravice v družbi toženka, ki ima preostalih 50 % osnovnega kapitala, na kar pravilno opozarja tudi pritožba. V situaciji, kot jo je ugotovilo sodišče prve stopnje, bi tožnik, če s tožbenim zahtevkom uspe, postal edini družbenik s pravico uresničevanja glasovalne pravice in bi na skupščini odločal o vseh vprašanih družbe, tudi o imenovanju direktorja, s čimer bi vplival na vodenje družbe. Zato pritožbeno sodišče pritrjuje pritožbi, da položaj tožnika ni varovan že z izdano prepovedjo odsvojitve in obremenitve toženkinega poslovnega deleža (I. točka izpodbijanega sklepa). Prav tako velja pritrčiti tožniku, da se s predlagano začasno odredbo ne posega v redno poslovanje in dejavnost družbe. S predlagano začasno odredbo tožnik želi le zavarovati sedanje stanje, ko ima zaradi strukture osnovnega kapitala toženka (kot imetnica 50 % osnovnega kapitala) edina glasovalno pravico v družbi – zavarovanje pa zahteva na način, da se toženki kot družbenici prepove vsa dejanja, s katerimi bi to stanje lahko spremenila, med nje pa sodijo tudi ravnanja, ki jih kot družbenica opravlja pri opravljanju funkcije poslovodje.

Drži tudi pomislek pritožbe, da če tožnik uspe v pravdi v primeru odsvojitve lastnega poslovnega deleža vrnitev darila po stanju ob vložitvi tožbe ne bo več mogoča. S tem pa bi bil tožnikov položaj povsem izvotljen, ker časa ne bi mogli zavrteti nazaj pred odsvojitve lastnega poslovnega deleža (ne bi šlo namreč le za zmanjšanje vrednosti premoženja, kar bi sicer predstavljalo le materialno škodo). Podobno velja za primer, ko bi toženka na skupščini družbe sprejela sklep o pripojitvi družbe drugi družbi, ali sklep o delitvi družbe, saj bi morebitno statusno preoblikovanje, ki ga (kljub izdani začasni odredbi iz I. točke izpodbijanega sklepa) toženka lahko še vedno izvede, vplivalo na možnost vrnitve darila po stanju ob vložitvi tožbe

VSL Sklep II Cp 1186/2023, 6. 11. 2023

- 2. Prepoved odtujitve in obremenitve premičnin**
- 3. Prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin**
- 4. Prepoved dolžniku, da ne sme storiti ničesar, kar bi lahko povzročalo škodo upniku, ter prepoved, da ne sme nič spremeniti na stvareh**
- 5. Plačevanje nadomestila plače delavcu**
- 6. Neprimerno sredstvo zavarovanja**

273.a člen (Pogoji za začasno odredbo)

273.b člen (Začasne odredbe za varstvo koristi otrok)

274. člen (Varščina namesto začasne odredbe)

Neutemeljeni so očitki o zmotnosti stališča, da ni verjetno izkazana nedopustnost podlage pogodb, na podlagi katerih je tožnica vstopila v položaj upnic iz krovne pogodbe. Sledeč razlogom izpodbijanega sklepa ob prenosu terjatev upnica ni bila povezana z družbo X-A. d. o. o., poleg tega pa gre za samostojne pravne subjekte. Pritožbeno sodišče se strinja, da morebitna (pričakovana) personalna povezanost ne zadostuje za verjetno izkazanost nemoralnosti in posledično neveljavnosti pogodbe.

[VSL Sklep I Cp 932/2023, 13. 6. 2023](#)

275. člen (Varščina kot pogoj za začasno odredbo)

276. člen (Več začasnih odredb)

277. člen (Čas, za katerega se izdaja začasna odredba)

Pritožba pravilno izpostavlja, da izpodbijani sklep o I. točki izreka ne vsebuje posebnih razlogov. A ne gre za spremembo tožbe. Tožnica je zgolj natančneje opredelila, na kakšen način lahko toženka ponovno vzpostavi priklop na elektriko. Tožbeni zahtevek v bistvenem ostaja isti - tožnica z njegovo natančnejšo opredelitvijo ni spremenila njegove istovetnosti, niti ga ni povečala ali uveljavljala drug zahtevek poleg obstoječega (drugi odstavek 184. člena ZPP). Zato posebna obrazložitev s strani prvostopenjskega sodišča niti ni bila potrebna.

Ne drži, da izpodbijana sklepa toženki nalagata protipravno ravnanje. Iz njiju izhajata, da mora nemoten pretok električne energije vzpostaviti na predpisom skladen način.

Začasna odredba učinkuje do pravnomočnosti odločitve o glavni stvari (tj. izpodbijanih sklepov). Ker bo ta z odločitvijo naslovnega sodišča o pritožbah postala pravnomočna, odpade toženkin pravni interes za izpodbijanje zavrnitve njenega predloga. Pritožba zato ni dovoljena.

[VSL Sklep I Cp 802/2023, 23. 8. 2023](#)

Ker je sodba sodišča prve stopnje postala pravnomočna, je čas, za katerega je bila izdana začasna odredba potekel. Zato je pravilna odločitev sodišča prve stopnje o ustavitvi postopka zavarovanja in razveljavitvi opravljenih dejanj. Revizija (ki se lahko vloži le, če je bila prej s sklepom Vrhovnega sodišča RS dopuščena²) je namreč izredno pravno sredstvo, zato ne zadrži izvršitve pravnomočne sodbe, zoper katero je vložena (369. člena ZPP).

VSC Sklep I Cp 251/2023, 23. 8. 2023

Postopek za odločanje o vprašanih izvajanju starševske skrbi, ki bistveno vplivajo na razvoj otrok, se v skladu s 104. členom ZNP-1 lahko začne le na predlog, ne po uradni dolžnosti.

Sodišče prve stopnje bi moralo v skladu z 277. in 278. členom ZIZ ter 100. členom ZNP-1 nasprotnega udeleženca pozvati, da v roku 7 dni (166. člen DZ) vloži predlog, s katerim bo opravičil izdajo začasne odredbe, in ga tudi opozoriti na dolžnost predložitve dokazila o vložnem predlogu ter na posledice nevrožitve.

Začasne odredbe po DZ niso namenjene sankcioniranju neprimernih ravnanj staršev, temveč varovanju koristi otrok. Zato je sodišče prve stopnje ravnalo prav, ko je ocenilo, da je v tem trenutku, upošteva dejstvo, da dekleti absolutno zavračata mater in bivanje pri njej in da bo za vzpostavitev odnosa z materjo potreben čas in trud, za dekleti bolj koristno, če se začasno prepiseta na šolo v F., ki jo bosta zelo verjetno prostovoljno obiskovali.

Izključenost iz izobraževalnega procesa predstavlja močan dejavnik tveganja za ogroženost deklic.

V sodni praksi je utrjeno stališče, da se v primeru odtujevanja otrok le-te praviloma dodeli odtujenemu staršu, vendar to velja za nekatere primere, ko odtujeni starš ni izvajal fizičnega nasilja nad otroki.

VSL Sklep IV Cp 1008/2023, 7. 7. 2023

278. člen (Prenehanje začasne odredbe)

Pritožba pravilno izpostavlja, da izpodbijani sklep o I. točki izreka ne vsebuje posebnih razlogov. A ne gre za spremembo tožbe. Tožnica je zgolj natančneje opredelila, na kakšen način lahko toženka ponovno vzpostavi priklop na električno. Tožbeni zahtevek v bistvenem ostaja isti - tožnica z njegovo natančnejšo opredelitvijo ni spremenila njegove istovetnosti, niti ga ni povečala ali uveljavljala drug zahtevek poleg obstoječega (drugi odstavek 184. člena ZPP). Zato posebna obrazložitev s strani prvostopenjskega sodišča niti ni bila potrebna.

Ne drži, da izpodbijana sklepa toženki nalagata protipravno ravnanje. Iz njiju izhaja, da mora nemoten pretok električne energije vzpostaviti na predpisom skladen način.

Začasna odredba učinkuje do pravnomočnosti odločitve o glavni stvari (tj. izpodbijanih sklepov). Ker bo ta z odločitvijo naslovnega sodišča o pritožbah postala pravnomočna, odpade toženkin pravni interes za izpodbijanje zavrnitve njenega predloga. Pritožba zato ni dovoljena.

VSL Sklep I Cp 802/2023, 23. 8. 2023

Ker je sodba sodišča prve stopnje postala pravnomočna, je čas, za katerega je bila izdana začasna odredba potekel. Zato je pravilna odločitev sodišča prve stopnje o ustavitvi postopka zavarovanja in razveljavitvi opravljenih dejanj. Revizija (ki se lahko vloži le, če je bila prej s sklepom Vrhovnega sodišča RS dopuščena²) je namreč izredno pravno sredstvo, zato ne zadrži izvršitve pravnomočne sodbe, zoper katero je vložena (369. člena ZPP).

VSC Sklep I Cp 251/2023, 23. 8. 2023

Izvršba

Postopek za odločanje o vprašanih izvajanju starševske skrbi, ki bistveno vplivajo na razvoj otrok, se v skladu s 104. členom ZNP-1 lahko začne le na predlog, ne po uradni dolžnosti.

Sodišče prve stopnje bi moralo v skladu z 277. in 278. členom ZIZ ter 100. členom ZNP-1 nasprotnega udeleženca pozvati, da v roku 7 dni (166. člen DZ) vloži predlog, s katerim bo opravičil izdajo začasne odredbe, in ga tudi opozoriti na dolžnost predložitve dokazila o vložnem predlogu ter na posledice nevložitve.

Začasne odredbe po DZ niso namenjene sankcioniranju neprimernih ravnanj staršev, temveč varovanju koristi otrok. Zato je sodišče prve stopnje ravnalo prav, ko je ocenilo, da je v tem trenutku, upošteva dejstvo, da dekleti absolutno zavračata mater in bivanje pri njej in da bo za vzpostavitev odnosa z materjo potreben čas in trud, za dekleti bolj koristno, če se začasno prepiseta na šolo v F., ki jo bosta zelo verjetno prostovoljno obiskovali.

Izključenost iz izobraževalnega procesa predstavlja močan dejavnik tveganja za ogroženost deklic.

V sodni praksi je utrjeno stališče, da se v primeru odtujevanja otrok le-te praviloma dodeli odtujenemu staršu, vendar to velja za nekatere primere, ko odtujeni starš ni izvajal fizičnega nasilja nad otroki.

VSL Sklep IV Cp 1008/2023, 7. 7. 2023

279. člen (Povrnitev škode dolžniku)

279.a člen (Uporaba določb postopka o začasnih odredbah)

279.b člen (Pristojnost za izdajo naloga za zamrznitev na podlagi odločbe, poravnave in javne listine)

279.c člen (Pristojnost za pridobivanje informacij o bančnem računu)

Ni relevantne sodne prakse.

279.č člen (Preklic naloga za zamrznitev ali ustavitev njegovega izvrševanja)

Ni relevantne sodne prakse.

279.d člen (Pristojnost za izvršitev tujega naloga za zamrznitev)

Ni relevantne sodne prakse.

279.e člen (Izvršitev naloga za zamrznitev)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

279.f člen (Pristojnost za odločanje o pravnih sredstvih)

Ni relevantne sodne prakse.

280. člen (Služba izvršitelja)

281. člen (Pogoji za imenovanje za izvršitelja)

282. člen (Nezdružljivost opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja)

Ni relevantne sodne prakse.

283. člen (Imenovanje izvršitelja)

284. člen (Nastop službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

285. člen (Zavarovanje za odgovornost)

285.a člen (Skrbniški račun)

286. člen (Identifikacijski znaki izvršitelja)

286.a člen (Razrešitev izvršitelja)

287. člen (Dejanja po razrešitvi izvršitelja)

287.a člen (Izobraževanje izvršiteljev)

288. člen (Opravljanje službe izvršitelja)

289. člen (Odgovornost za škodo)

290. člen (Čas oprave dejanj izvršbe in zavarovanja)

291. člen (Vrstni red oprave dejanj izvršbe in zavarovanja in evidenca)

292. člen (Plačilo za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja)

293. člen (Stroški izvršitelja)

294. člen (Namestnik izvršitelja)

294.a člen (Imenovanje namestnika izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

294.b člen (Pomočnik izvršitelja)

294.c člen (Nadomeščanje izvršitelja)

295. člen (Evidenca izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

295.a člen (Evidenca izkaznic, priponk in pečatov)

Ni relevantne sodne prakse.

296. člen (Zbornica izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

297. člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.a člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja v dodeljenih zadevah)

Ni relevantne sodne prakse.

297.b člen (Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.c člen (Poročanje o poslovanju izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.č člen (Učinkovitost in ocena dela izvršitelja)

298. člen (Disciplinska odgovornost izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

298.a člen (Uvedba postopka)

298.b člen (Disciplinski ukrepi)

Ni relevantne sodne prakse.

298.c člen (Odmera sankcije)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

298.č člen (Hujše disciplinske kršitve)

298.d člen (Disciplinski postopek)

Ni relevantne sodne prakse.

298.e člen (Zastaranje)

Ni relevantne sodne prakse.

298.f člen (Smiselna uporaba zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

298.g člen (Sodni izvršitelj)

Ni relevantne sodne prakse.

298.h člen (Kazenska določba)

Ni relevantne sodne prakse.

298.i člen (Nadzor nad izvrševanjem zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

299. člen

Ni relevantne sodne prakse.

300. člen

Ni relevantne sodne prakse.

301. člen

Ni relevantne sodne prakse.

302. člen

Ni relevantne sodne prakse.